

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO IN ZALEC

Komentar OPTIMIZEM Z NAPAKO

Minula seja občinskega sindikalnega sveta v Celju je izvenela optimistično, zlasti ko so obravnavali devetmesečno gibanje gospodarstva v občini in analizirali izhodišča za hitrejši razvoj gospodarstva v občini. Nekaterim, ki niso najbolj verjeli, da obstajajo izglede za boljše prihodnost, je bilo prepričljivo odgovorjeno, da že v prihodnjem in naslednjih letih stopajo v proizvodnjo obrati, ki so dosedaj terjali le investiranje — tako nova hača v Storah, nadalje obrati Metke, Cinkarne, EMO, »Savinja« in drugi... Predvidena je tudi povečana rast investicijskih naložb v industriji, saj bo potrebne investicije v negospodarstvu pomagali rešiti tudi samoprisepek, za katerega se bodo Celjani odločali na referendumu. Hkrati s samopriskom naj bi bil podaljšan tudi družbeni dogovor, ki obvezuje delovne organizacije za prispevke v te namene.

Optimizem povečuje tudi dejstvo, da je v Sloveniji prvič v javnih dokumentih priznana zapostavljenost starih industrijskih centrov in da je napovedano hitreje reševanje problemov, ki so s tem povezani.

Referenta (Ivan Petaver, Risto Gajšek) sta v svojih uvodnih besedah utemeljevala realnost boljše perspektive Celja. Seveda ne brez opozoril na izredne težave. Tretji referent, Slavko Verdel, pa je hočeš nočeš nekoliko »pokvarila« optimizem. Najprej je opozoril, da osebni dohodki se vedno naraščajo hitreje kot produktivnost dela in da je delež poslovnih stroškov občutno previsok. Te poslovne stroške pa še zlasti kazi izrazito razsipništvo, ko si predvsem dobro plačani vodilni ljudje povečujejo dohodke iz naslova kilometrin, dinarskih in deviznih dnevnic. Standard pa si večajo tudi z mnogokrat nerazumljivim obsegom trošenja denarja za reprezentanco, ki mnogokrat ob navidezni poslovni uzanci skriva pravečo korupcijo.

Da optimistični izglede za Celje ne bodo že od začetka vsebovali tudi napako, bi bilo treba takšne ekscese najprej odstraniti, jih tudi pogumneje javno ter konkretno obsoditi ter njihove nosilce kar najbolj učinkovito kaznovati.

J. Kr.

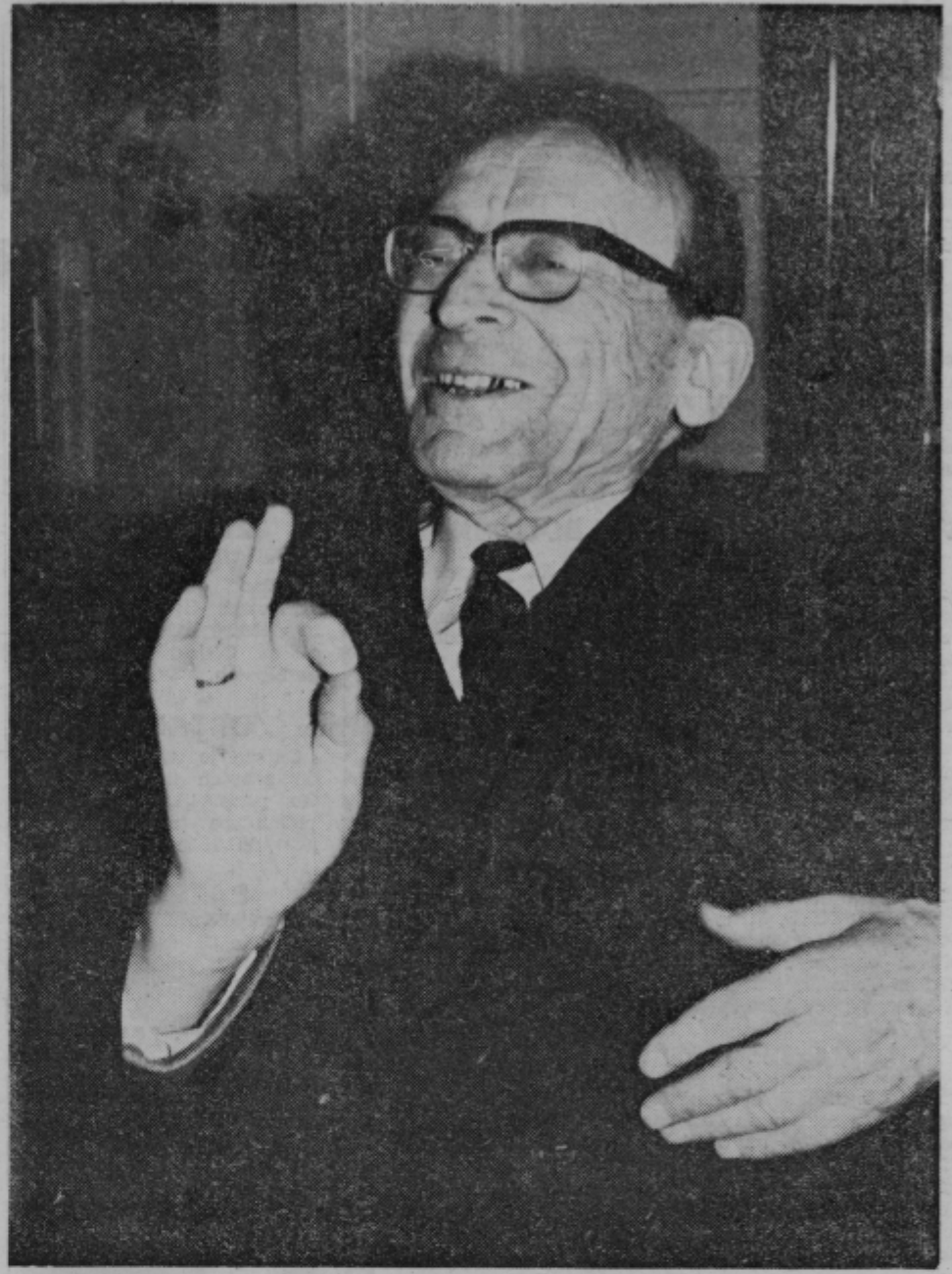
PODPORA TITOVIM BESEDAM

Na zadnji seji Izvršnega odbora občinske konference SZDL v Celju, bila je v torek popoldne, so člani tega foruma uvodoma najprej obravnavali Titove besede na 21. seji predsedstva CK ZKJ. Uvodno obrazložitev je podal predsednik občinske konference Janko Zevart, nato pa je sledila razprava, v kateri so bili člani Izvršnega odbora popolnoma enotni v tem, da morajo tudi komunisti v socialistični zvezi zastaviti vse sile, da se v praksi dosledneje kot doslej izvedejo vsi sklepi omenjene seje predsedstva.

Titova izvajanja so dobila vso podporo. Člani Izvršnega odbora pa so menili, da je potrebno akcije komunistov zasnovati na odstranjevanju vzrokov, ki povzročajo posamezne negativne pojave, ne pa samo posameznih problemov, kajti tako stvari ne bomo uresničili dosledno. Na seji je bilo ugotovljeno, da so delovni ljudje sprejeli Titov govor z velikim odobravanjem. Menili so, da je potrebno ostro reagirati proti posameznim poskusom rušenja naše enotnosti, kar so poskušali določeni krogi izhajajoč pri tem iz nacionalističnih in unitarističnih ter drugih negativnih teženj.

Ob tej priliki so člani Izvršnega odbora opozorili tudi na nekatere konkretne probleme iz našega vsakdanjega življenja. Se posebno je tekla beseda o nedavni seji CK ZKS o socialni diferenciaciji, pri čemer so poudarili, da je potrebno problem načeti konkretno ter podvzeti ukrepe, ki bodo dali ustrezne rezultate, kajti razpravljanje o tem in ugotavljanje premoženjskih razlik med ljudmi je pre malo. Ljudje pričakujejo akcij in zagotoviti je treba, da bo do teh tudi prišlo. Veliko kritike je bilo izrečeno na sistem obdavljanja pri nas in na to, da nikoli konkretno ne povemo, kdo so ljudje, ki so si ustvarili več, kot je

Nadaljevanje na 20. strani.

JANKO OROŽEN — neumorni kulturni in znanstveni delavec, znan slehernemu Celjanu. V kratkem bo praznoval visok jubilej — osemdesetletnico! Obiskali smo ga doma in sprejel nas je še ves veder in čil, vedno pri delu, saj izpod njegovega peresa izhajajo številne razprave in članki, ob novem letu pa bo izšla njegova obširna Zgodovina Celja. Kaj več o tem srečanju preberite na 6. strani.

Drago Medved

LAŠKO: PRED ODLOČITVIJO

Čez štirinajst dni se bodo v štirih radeških krajevnih skupnostih na referendumu odločili za uvedbo samopriskov. Več časa do podobnih referendumskih odločitev imajo občani okoliš Rimske Toplice in Laškega. Med ljudmi v teh dveh okoliših, kjer še ni bilo množičnih sestankov in zborov volivcev, se porajajo razne dileme, ki bi jih lahko povzeli v naslednja vprašanja:

- Zakaj Radeče že v decembru, Rimske Toplice v februarju in Laško v marcu?
- Zakaj ne enoten referendum za vso občino?
- Zakaj ločeni referendumi, a vendar enoten sklad?

Radeški okoliš se na akcijo pripravlja že od poletja sem, zato je omočje štirih

krajevnih skupnosti informirano in politično razgibano že najmanj dva meseca. Poleg tega, roko na srce, radeški del občine od nekaj odlikuje dobra organiziranost, akcijska enotnost in dokaj visoka stopnja razvosti krajevnih samouprave. Pobuda Radeč je potegnila za seboj tudi območji Rimske Toplice in Laškega. V teh dveh okoliših so sestanki širšega političnega aktiva na pobudo SZDL pokazali, da temeljni cilj samopriskovka le ni bil jasno izluščen. Zlasti v Laškem so hoteli vreči mrežo čez mnogo širši splet problemov, od šole do vrtcev, zdravstvenega doma, cest in celo bazena. Poleg tega so v Laškem predlagali 1,5 odstotni prispevek, od

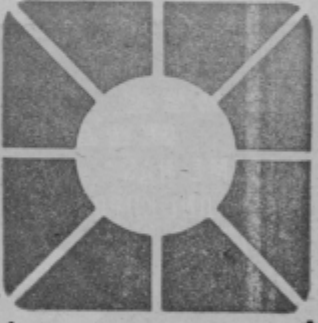
katerega bi pol odstotka namenili za ceste. Česar pa v Radečah in v Rimske Toplice niso storili.

Enoten referendum istočasno za celotno območje občine je sicer običajen (Zalec, Ljubljana, Velenje), toda že v odgovoru na prvo vprašanje je precej razlogov, da v laški občini zaradi različnega starta to ni primereno. Končno Radečani ne morejo čakati, ker imajo železo že ogreto. Odlašanje bi se lahko maščevalo.

In zakaj enoten sklad? Zato, ker investicije za vse tri centralne šole ne morejo potekati istočasno. Prvič zato ne bo dovolj denarja, samoprisepek bi plačevali pet let, drugič zato, ker je delež 100 starih milijonov za Rim-

ske Toplice potreben ob koncu izgradnje nove šole za opremo in ker je v Laškem treba najprej preseliti podjetje »Bor« na novo lokacijo v Rečici, da bi dobili prostor za gradnjo novega trakta laške šole. Tako bi iz sklada, seveda v višini zbranih sredstev, najprej investirali v Radečah, potem v Rimske Toplice in končno v Laškem. To je le oblika solidarnosti, v resnici pa bi vsak okoliš dobil natanko toliko, kolikor bo zbranega denarja v vsakem posameznem okolišu. Enako velja tudi za sredstva, ki bi jih prispevale delovne organizacije po spoznanju, ki naj bi bil podaljšan še za pet let.

JURE KRASOVEC

VREME

V prihodnjem tednu pričakujemo oblačno vreme. V kotlinah se bo zadrževala megla. Nekoliko hladneje bo, tako da se bodo najnižje nočne temperature spustile tudi do -5°C.

PREBIVALCI PREBOLDA!

Uredništvo NOVEGA TEDNIKA in RADIA CELJE prirejata ob sodelovanju z Občinskim sindikalnim svetom iz Zaleca, v nedeljo, 12. decembra v kinodvorani v Preboldu javno radijsko zabavno glasbeno oddajo, ki jo bo neposredno prenašal tudi Radio Celje. Na oddaji bodo sodelovali: zabavni orkester »ZABE« iz Celja, pevski zbor Svobode iz Prebolca, »VESELI HMEJARJI« in solist Franjo Bobinac. Na oddaji bodo podeljena priznanja najboljšim tekmovalcem v letošnjih sindikalnih športnih igrah občine Zalec.

Vabimo k številni udeležbi. Vstopnine ni! Obiskovalci naj zasedejo svoja mesta v dvorani vsaj pet minut pred začetkom prenosa, ker bo kasneje vstop v dvorano, zaradi prenosa nemogoč.

z urednikove mize

V današnji številki vašega časnika vam posebej predlagamo, da začnete spremljati našo novo rubriko iz razprav na III. seji konference ZKS. Danes objavljamo prispevek Milice Libernikove, v prihodnji številki pa bomo objavili povzetek razprave Stefana Korošca. Veseli bomo vaših odmevov.

Zaupamo vam tudi, da se že skrbno pripravljamo na novoletno številko — ta bo obsežnejša, prijetnejša in zanimivejša kot vse ostale doslej. Saj vas ne bomo razočarali, ali ne, dragi bralci.

Z javne radijske oddaje v Sentjurju poročamo, da v današnjem tedniku, iz Prebolca pa seveda v četrtek teden.

In še dve zanimivi iz naše redakcije: Tone Vrabl se je oglasil iz Kasarne v Ilirski Bistrici, Jure Krasovec pa je včeraj odpotoval z ansamblom Slovenskega ljudskega gledališča na gostovanje v Celovec. Srečanje s koroškimi Slovenci bomo seveda pripravili.

VAS UREDNIK

prometne nesreče

NESREČA NA PREHODU ZA PEŠCE

MILOŠ BABNIK, iz Ljubljane, je vozil z osebnim avtomobilom proti Celju, ko je v Sempetru nenadoma prečkal cesto na prehodu za pešce IVAN LESAR, 39, iz Jeronima pri Zalcu. Voznik ga je zbil po cesti. Lesar je dobil lažje poškodbe.

TRČENJE DVEH TOVORNJAKOV

STEFAN POCIVAVSEK, 35, iz Imena, je na Frankolovem prišel zavirati, ker je vozilo pred njim zmanjšalo hitrost. Njegov tovorni avtomobil je zaneslo na spolzki cesti v levo, kjer je trčil v tovornjak JOSIPA PUHARJA, 22, iz Kanfanarja, ki je pripeljal nasproti. Oba vozila sta bila lažje poškodovana, materialne škode pa je za 70.000 dinarjev.

VSE TRI SO ODPELJALI V BOLNIŠNICO

EDVARD SULOZENIK, 30, iz Vojnika je vozil tovornjak z montiranim snežnim plugom z Vranskega proti Prekopi ter vključil smerokaz — kot je sam povedal — da bi zavil na levo. Ko je bil s prednjim kolesi že zunaj cestišča, je za njim pripeljala z osebnim avtomobilom NADA GROSELJ iz Celja. Zaradi neprimerne hitrosti in prekratke razdalje med vozili je trčila v zadnji del tovornjaka. Pri tem je bila hudo poškodovana sopotnica JULIJANA GROSELJ, voznica in druga sopotnica DRAGICA GROSELJ pa sta dobili lažje poškodbe. Vse tri so odpeljali v celjsko bolnišnico. Škode na vozilih je za 10.000 dinarjev.

PEŠEC TEŽJE POŠKODOVAN

IVAN JAZBEC, 51, iz Celja je na Mariborski cesti v Celju prečkal cestišče po prehodu za pešce, ko je iz mesta pripeljal z osebnim avtomobilom JOŽE KOVAČIC iz Trnovlj ter ga kljub zaviranju zadal. Jazbec je bil težje poškodovan.

ČELNO TRČENJE

JANEZ ULČAR iz Domžal je vozil z osebnim avtomobilom iz Slovenjega Gradca proti Velenju, ko mu je pripeljal nasproti na ovinku z osebnim avtomobilom FRANC JEROVSEK, 23, s Strance. Jerovskovo vozilo je zaneslo. Ulčar je zaviral, tako da ga je zaneslo na levo. Vozili sta čelno trčili. Lažje poškodbe so dobili oba voznika in sopotnik PAVEL JEROVSEK, 57, s Strance. Škode na avtomobilih je za 4.500 dinarjev.

PLANINSKI DOMOVI IN IZLETIŠČA

Planinske koče v Savinjsko-Solčavskih Alpah so zaprte. Redno obratujejo hoteli z dependansami na Golteh, Planinski dom v Logarski dolini, Mozirska koča, Andrejev dom na Slemenu, dom na Resevni (samo ob nedeljah), Celjska koča, dom na Svetini, dom na Gori Oljki in dom na Smohorju.

RIBOLOV

Dovolilnice za ribolov (sulec) v Savinji izdajajo Goričar Bruno v Mozirju 73, Cajner Miha, Deblina 56 in Miklavžin Anton. Sempeter 33.

ŽIČNICE IN VLEČNICE

Redno obratujejo velika gondolska žičnica sedežnice in vlečnice na Golteh, vlečnice na Celjski koči, Svetini in Libojah.

DRSALIŠČE

Odprto je vsako popoldne, ob sobotah tudi dopoldne. Ob ponedeljkih, sredah in petkih pa tudi zvečer od 19.30 do 21.30 ure.

RAZSTAVA

V celjskem Likovnem salonu je do 25. decembra odprta razstava grafičnih del Nade Lukežič.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 11. decembra je dežurna lekarna Center. Vodnikovca 1, od sobote, od 12. ure dalje pa Nova lekarna, Tomšičev trg 11.

CELJE

57 dečkov in 38 deklic

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in dve deklici

CELJE

Poročilo se je 42 parov, od teh: Ivan Oset, Sibenik pri Sentjurju in Antonija Cokan, Celje; Martin Selčič, Debro in Marija Goršek, Celje; Jakob Stagoj in Anica Kotnik, oba iz Višnje vasi; Franc Cvetko, Celje in Marjana Plesnik, Logarska dolina; Jožef Skoberne in Angela Žižek, oba iz Celja; Jožef Smid, Polana in Mira Bevc, Celje; Anton Košec, Celje in Barbara Skrbinišek, Sl. Konjice; Edvard Amon, Prožinska vas in Marija Krulc, Zvodno; Jožef Pinter, Celje in Stefka Polak, Lipa; Franc Godnik in Jožica Hostnik, oba iz Celja; Albin Gaber in Sonja Celcer, oba iz Celja; Anton Krameršek, Dramlje in Anica Kukovič, Razgor; Stefan Šorn, Lahovna in Mirolava Elero, Liboje ter Ignac Jevnišek in Helena Jevnišek, oba iz Celja.

GORNJI GRAD

Anton Ceplak, 22. delavec,

Smiklavž in Marija Remic, 26, delavka, Bočna.

HRASTNIK

Tomislav Uldričan, steklopihalec, Hrastnik in Nevenka Zupančič, vezalka, Prapretno.

LASKO

Milan Strnad, delavec, Močilno in Marija Kmetič, gospodinja, Počakovo; Jožef Krumperger, poljedelec, Jakob pri Sentjurju in Marija Deželak, poljedelka, Modriče; Ivan Gunzek, poljedelec, Zigon in Nada Ulaga, poljedelka, Velike Gorelce; Alojz Gunzek, pivovar, Reka in Anica Begovšek, poljedelka, Trojmo; Karel Orešnik, bagerist, Radeče in Brigita Mladenovič, gospodinja, Dobrava.

RECICA OB SAVINJI

Janko Dimec, 24, Lepa njiva in Marta Komar, 18, delavka, Poljane; Alojz Ermenc, kmetovalec, 30, Meliš in Slavka Zunter, 19, kmetovalka, Sentjanž; Janez Železnik, 38, delavec, Poljane in Martina Tiršek, 28, delavka, Lepa njiva; Janez Gerdina, 24, strugar in Cvetka Skrubelj, 18, delavka, oba iz Sentjanža.

SENTJUR PRI CELJU

Konrad Hrastnik, 29, delavec in Danica Gračnar, 21, poljedelka, oba iz Repuša; Stanislav Glaser, 29, delavec in Veronika Svetelšek, 29, poljedelka, oba iz Svetelke; Franc Oblak, 24, delavec, Velenje in Marica Kostevc, 17, poljedelka, Vejice; Drago Keše, 20, ključavničar in Irma Ožir, 17, delavka, Kostrivnica; Alojz Vogrinec, 72, kmetovalec, Suho in Antonija Tratnik, 51, kmetovalka, Zabukovica; Alojz Pušnik, 21, ključavničar in Alojzija Selčič, 21, študentka, oba iz Trške gore; Konrad Dobršek, 24, delavec, Brdo in Danica Cepin, 18, poljedelka, Planinska vas; Franc Kovačič, 55, upokojenec, Kranjčica in Kristina Jančič, 36, kmetovalka, Goričica; Franc Drobne, 27, delavec in Zofija Drame, 19, poljedelka, oba iz Dobrine; Jožef Korez, 30, delavec, Planina in Ljudmila Gradič, 32, delavka, Kalobje; Stanislav Ivanuš, 23, kovinostugar, Sentjur in Olga Golež, 22, trg. pomočnica, Hotunje; Rudolf Krančan, 31, mizar, Žiče in Marija Kopinšek, 19, kmetovalka, Pletovarje; Drago Koritnik, 23, šofer, Rečica in Stanislava Podgoršek, 18, natakarica, Jarmovec; Franc Drevenšek, 23, elektromehaničar, Gerečja vas in Anica Pišnik, 22, gradbeni tehnik, Tratna; Anton Vodeb, 22, delavec, Straška gorca in Veronika Hladin, 21, Presečno.

ZALEC

Mihael Plevnik, 28, Zavrh in Jelka Kumer, 18, Male Braslovče; Jožef Hrašar, 23, Podvin in Ana Rojšek, 19, Založ; Milan Strojanski, 26, in Alojzija Završnik, 20, oba iz Dobrovelj; Ivan Cokan, 22, in Angela Korošec, 18, oba iz Studenc; Ladislav Sattler, 21, Latkova vas in Danica Kolenc, 17, Breg; Marjan Dolar, 25, Sempeter in Marta Skafar, 18, Gotovlje; Marjan Vidmar, 26, Dolenja vas in Ana Kanjir, 20, Prebold; Ivan Jelen, 22, in Marija Puklavc, 21, oba iz Vel. Pirešice; Friderik Huš, 30, Marija Rečica in Jožefa Zagorčnik, 23, Zalob; Franc Cvenk, 27, Pol-

zela in Ana Marovt, 28, Zg. Gorče; Ivan Vodlak, 37, Zg. Gorče in Herta Prislán, 28, Braslovče; Jožef Rogl, 28 in Marija Grenko, 33, oba iz Dolenje vasi; Vinko Toplak, 23, Maribor in Alojzija Podlesnik, 20, Galicija ter Franc Vidmar, 34, in Veronika Finkšt, 30, oba iz Dolenje vasi.

ZALEC

Anton Pirnat, 72, upokojenec, Letuš; Ana Rebol, 80, upokojenka, Arja vas; Marija Gluk, 48, soc. podpiranka, Dobriša vas; Marija Zakonjšek, 77, gospodinja, Marija Reka; Rudolf Glušič, 62, upokojenec, Lipje; Angela Germadnik, 66, gospodinja, Matke; Martin Orožim, 84, upokojenec, Smatevž; Franc Kovač, 83, soc. podpiranec, Dobriša vas; Ivana Ocvirk, 94, soc. podpiranka, Dobriša vas; Mihael Kronovšek, 80, kmet, Male Braslovče; Ivana Cestnik, 72, gospodinja, Matke; Karel Gričnik, 75, upokojenec, Pongrac; Franc Stefančič, 67, upokojenec, Levec; Ivana Baš, 77, gospodinja, Kamenče.

CELJE

Rozalija Kopriva, 70, Vojnik; Marija Kavčič, 78, Landek; Julijana Mravljak, 76, Celje; Marjan Orožen, 81, Začret; Ivan Napotnik, 61, Lokovica; Ana Steble, 82, Sevnica; Alojz Pečar, 66, Radna; Anton Kočevar, 67, Ledi; Neža Poznič, 64, Celje; Ivan Gajšek, 45, Celje; Marija Dolenc, 83, Kapla; Mladen Vasiljevič, 34, Srbac; Jakob Blažon, 68, Celje; Rozalija Suhar, 39, Celje; Antonija Jovan, 78, Zalec; Antonija Sedar, 80, Dobrna; Matevž Gorenšek, 76, Rakova steza in Helena Mikolič, 75, Kompole.

GORNJI GRAD

Berta Krefelj, roj. Stermšek, 62, gostilničarka, Bočna.

HRASTNIK

Frančiška Krajšek, 95, upokojenka, Hrastnik.

LASKO

Marija Mehevc, roj. Podmetnik, 76, družinska upokojenka, Veliko Širje; Jožefa Dolinšek, 84, preužitkarica, Počakovo; Ferdinand Kovač, 56, kmetovalec, Male Grahovše in Anton Sumej, 61, invalidski upokojenec, Laško.

REČICA OB SAVINJI

Jožef Benda, 49, šofer, Zg. Pobrežje in Marija Rakun, 77, upokojenka, Nizka.

SENTJUR PRI CELJU

Ana Cene, 77, upokojenka, Kranjčica in Anton Kresnik, 72, kmetovalec, Turno.

SMARJE PRI JELŠAH

Frančiška Dečman, 62, Sp. Selce; Jakob Teržan, 62, Bodrež; Antonija Vovk, roj. Sivka, 80, Topolovo; Ana Kaša, 72, Ješovce; Marija Romih, 81, Bistrica; Marija Leskošek, roj. Cimerman, 83, Babna brda; Katarina Počivalšek, roj. Klobasa, 83, Pre-lasko; Andrej Sket, 73, Drevenik; Frančišek Vizjak, 67, Male Rodne; Marija Koželj, 69, Kozje.

V Domu onemoglih v Loki pri Zidanem mostu se nahaja gluhoženska, visoka približno 160 cm, vitke postave, ovalnega obraza, obležena v sivo jopico, temno krilo, karistat predpasnik in obuta v nizke črne copate. Prosimo vsakogar, ki bi po sliki spoznal osebo in bi vedel o njej povedati podatke, da to sporoči najbližji postaji milice oz. upravi doma za onemogle v Loki pri Zidanem mostu.

IMENOVANJE

Na zadnji seji komiteja občinske konference ZKS Celje so razpravljali tudi o kadrovskih pripravah na volilno konferenco, ki bo predvidoma v januarju. Komite je sklenil, da bo za sekretarja komiteja ponovno predlagal Stefana Korošca, ki bo pa to dolžnost opravljal neprofesionalno, saj je pred dnevi že začel redno delati v Kovinotehni. Funkcijo namestnika sekretarja bo še naprej opravljal Stane Senčar. Na seji komiteja pa so izvolili še drugega namestnika sekretarja, in sicer Toneta Zimška, rojenega 1940. leta v Celju, republiškega poslanca in doslej zaposlenega v LK Savinja. Občinska konferenca ZKS Celje bo v novi sestavi na prvi redni seji razpravljala o dveletnem obdobju reorganizacije ZK v celjski občini.

Slušno prizadetim ljudem

Medobčinska organizacija zveze gluhih, gluho-nemih in naglušnih v Celju zelo skrbi za svoje člane, predvsem pa za otroke, da ne ostanejo nepismeni in da se šolajo v gluho-nemnici v Ljubljani ali Portorožu. V zadnjem času prihaja na društvo veliko, naglušnih ljudi s prošnjo, da bi dobili služni aparat. Z napotnico od splošnega zdravnika se vsak član napoti v Ljubljano v Njegošovo ulico 1, kjer ordinira vsak ponedeljek in petek. Po preiskavi dobi vsak pacient recept, ki ga mora po trditvi na Republiškem odboru zveze gluhih in naglušnih v Ljubljani, Samova 9. Stranko potem tudi obvestijo o dnevu prejema in plačila slušnega aparata. Ti aparati, ki jih nabavlja Republiški odbor zveze gluhih, so carine prosti. Vsak, ki bi aparat želel, mora postati član zveze gluhih v Celju.

ANTON NUNCIC

VSE ZA OTROKA!

TUDI
DEDEK
MRAZ
PREJME NAŠ
NAGRADNI KUPON

IGRAČE
PERILO
OBLEKE

VELEBLAGOVNICA
TEKNINA
CELJE

VELIKA NAGRADNA IGRA

Izredno žrebanje kuponov »T« — 29. decembra 1971. Barvni televizor Gorenje in vrsta lepih nagrad za Novo leto. TEHNO-MERCATOR CELJE

SLEDITE

SKRB ZA ŠOLSTVO — DOKAZ LJUBEZNI

19. DECEMBRA BO V ŽALSKI OBČINI REFERENDUM ZA PODALJŠANJE SAMOPRISPEVKA ZA IZGRADNJO IN OBNOVO ŠOL
MNOGI OBČANI SO TRDNO PREPRIČANI, DA BO VEČINA GLASOVALA ZA PODALJŠANJE, SAJ DRUGE REŠITVE NI

FRANC CULIK, kmetijski tehnik iz Vranskega: Graditi in adaptirati šole je koristno in potrebno. V naši občini pač nismo imeli druge možnosti kot samoprispevek. Osebo bom seveda glasoval za podaljšek, kajti zavedam se, da drugače ne bomo uspeli zgraditi vsega, kar je bilo predvideno. Občani krajev, ki so iz dosedanjega prispevka že dobili nove šole, oziroma so bile obstoječe ustrezno adaptirane, so moralno obvezni, da glasujejo za podaljšek samoprispevka. Prepričan sem, da bo referendum uspel!

JULKA JURHAR, gospodinja iz Vranskega: Stvar je takale, da mi starejši pač nismo imeli pravih pogojev za šolanje, zato pa lahko primoremo k temu, da bodo otroci sedanjih in bodočih rodov imeli lepše in boljše pogoje. Tako si bodo nabrali čimveč znanja, ki je danes vsakemu tako potrebno. Podaljšanje referenduma je pač nujno, da bodo vsi kraji dobili, kar potrebujejo. Osebo pa sem skoraj čisto prepričana, da referendum bo uspel, saj mora uspeti! Le tako bodo otroci lahko imeli tisto, za kar smo mi bili bili prikrajšani.

VINKO ZOHAR, tkalski mojster iz Preboda: Slišal sem, da imajo naši šolarji menda najboljše šolsko športno društvo v tem letu v naši občini. Vidite, pa nimajo telovadnice. Popolnoma se strinjam, da se samoprispevek še podaljša, saj bo le tako mogoče zgraditi vse, kar je bilo predvideno. Cene so med tem seveda tako porastle, da je sredstev iz dosedanjega samoprispevka premalo. Otroci morajo imeti sodobne pogoje za šolanje, potrebujejo moderne šole s svetlimi učilnicami in sodobnimi kabinetmi. Mnogo nas ima otroke, zato smo odločno za!

BOSILKA ZOHAR, snemalka iz Preboda: Ljudje smo pač taki, da še sosed pomaga sosedu, pa se ne bi vsi skupaj dogovorili za skupno in koristno stvar? Ena hčerka je že končala šolo, sinek nanjo še čaka. Vsekakor bom glasovala za podaljšanje samoprispevka, saj drugače ne bomo mogli vsem otrokom v vseh krajih zagotoviti sodobnega pouka. Zgraditev in obnovev šol je nujno potrebna in osebno smatram, da se bodo ljudje pač odločali za podaljšanje samoprispevka. Kadar je treba kaj dati za otroke, pač ni težko nekaj malega prispevati.

LOJZKA STRANJSEK, gospodinja iz Sempetra v Savinjski dolini: Mislim, da je prav in potrebno, da vsi pomagamo pri izgradnji in obnovi šol v naši občini. Glejte vsak bo od plače dodatno pač prispeval nekaj malega, kar se pri družinskih dohodkih resnično ne more poznati. Skupaj pa bomo zbrali sredstva, da uresničimo načrte. Večina odraslih ima šoloobvezne otroke — drugi jih bodo še imeli, pa mislim, da res ne more biti vprašanje, ali bo referendum uspel ali ne. Naši ljudje razumejo skupne potrebe. To so že dokazali in tudi tokrat bodo.

MARJAN ZUZA, kovinostregar iz Migojnic pri Grižah: Največ, kar lahko damo našim otrokom, je znanje. Brez tega danes v življenju ni mogoče več uspevati. V Grižah že stoji nova šola, ki je brez samoprispevka prav gotovo ne bi imeli. Zato smo prepričani, vsaj osebno tako mislim, da bo velika večina glasovala za podaljšanje samoprispevka, saj druge poti do novih in sodobnih šol menda tako ni. Upoštevati pa bo treba, da smo šole gradili pač iz sredstev občanov, ki bodo tudi tokrat glasovali za podaljšanje samoprispevka. Prepričan sem!

ZA LEPŠI JUTRI

Občani občine Zalec smo že doslej rešili številne probleme s skupnimi napor in s tem dosegli pomembne uspehe. S pridnimi rokami in s svojimi prispevki smo vedno pripravljeno enotno in solidarno reševati vsa tista življenjska vprašanja, ki so velikega pomena za lepše življenje v naši dolini.

To smo dokazali tudi na referendumu leta 1967, ko smo se med prvimi v Sloveniji odločili, da bomo pet let plačevali prispevek za rešitev neznosnih razmer, v kakršnih so se vzgajali in obraščali naši otroci. Danes lahko ugotovljamo, da so sadovi naših skupnih naporov že v marsikaterem kraju vidni; ugotovljamo lahko, kako prav smo imeli, da smo se že takrat odločili, da rešimo pereč problem materialnega položaja našega šolstva. Že danes se čuti, poleg ostalega, da se je odstotek otrok, ki ne končajo šolanja v osnovni šoli v osmem razredu v zadnjih treh letih zmanjšal

od 42 (pred tremi leti) na 31,8 odstotka (letos) in da se je učni uspeh v tem času zelo dvignil.

S predvidenimi sredstvi pa ne zmoremo dokončno uresničiti zastavljeni program. Zato smo ponovno pred referendumom, na katerem se bomo odločali o podaljšanju samoprispevka še za dve leti. Gre za to, da tudi v teh letih prispevamo naša skromna sredstva, ki združena s sredstvi vseh občanov in delovnih organizacij v občini mnogo pomenijo za uspešno in dokončno reševanje problemov našega šolstva. Takšna odločitev je tudi nujna, da bomo lahko do kraja izpolnili obljubo, ki smo jo dali vsem občanom, da se bomo z vsemi silami zavzemali, da program izpeljemo povsod in dokončno, kot smo to predvidevali.

S prepričanjem, da z glasovanjem za podaljšanje samoprispevka izkazujemo pravo ljubezen do naših otrok in odločamo o lepšem njihovem

vem in s tem tudi našem jutri, 19. decembra res ne bomo pomisljali. S tem bomo ponovno dokazali našo privrženost uspešnemu in hitrejšemu napredku.

Jože Jan, podpredsednik skupščine občine Zalec

Pionirji so se na zadnji seji Skupščine občine Zalec zahvalili za novo šolo.

naši znanci

STONE VIDMAR — LUKA

Ni tako zelo veliko ljudi, ki bi jih poznala cela Slovenija. Tone Vidmar s partizanskim imenom Luka, že spada mednje, saj je med vojno prehodil menda sleherni stezo pa tudi cesto, kadar so se brigade vsule iz gozdov na dan in udarile na vasi. mesta, premogovnike in mostove. Končno je bil Luka komandant danes že legendarne XIV. udarne divizije in prav zaradi tega dejstva ga še prav posebej pozna Stajerska. Kakor tudi njegove prijatelje v borbi — Ejenko, Gašperja, Miho, Mića, Vasjo in še mnoge, premnogoe junake narodnoosvobodilnega boja, ki jih je Luka preživel. Danes živi narodni heroj in nosilec številnih priznanj, polkovnik v pokoj, v svoji »kolibii« sam. Tako pravi Luka svoji hiši, ki pa je kar zgledna hišica in niti najmanj ni podobna kolibi. Tu in tam »jo udarila« v trg, Rogaško Slatino, kjer že precej časa živi, in reče dve, tri, s svojimi vojnimi kolegi, ki jih v Rogaški ne manjka. Tu so tudi njegovi iz Stirinajste, zato Luka ni osamljen.

Popolnoma jasno mi je bilo, da si bom moral vzeti kar precej časa, če bom hotel izvedeti vsaj delček tega, kar je Luka doživel na svoji viharji življenjski poti. Komaj sem izstopil iz avtobusa, že sem začel spraševati, kje stanuje moj znani neznanec. Takoj prvi človek mi je

povedal, ko sem ga vprašal, če pozna Luko Vidmarja. »Da ga ne bi poznal? Bodite no smešni, saj tega čela Rogaška pozna,« mi je nekam zamisljivo dejal neznanec in se odpravil naprej. Luko sem našel v gostilni, kjer je kramljal s prijatelji. Kmalu sva se poslovila, čeprav je tudi mene zamikalo, da bi malo poselel in kaj izvedel. Luka in njegovi so se pogovarjali natanko to, kar sem hotel: kako je bilo »stakrta«. Zaradi tistega »stakrta« pa sem prišel v Rogaško Slatino. Če sem prav razumel, so razčiščevali nejasnosti okoli nekega napada, ki ga je imela ena izmed enot slavne Lukove Stirinajste. Kljub temu se je Luka dvignil in odšla sva proti njegovim »kolibim«.

V prijetnem prostoru, bila je dnevna soba, sem se ozrl naokrog. Na stenah slike, znani prizori iz borb Stirinajste: Luka z nemško kapo, Luka na konju, pesnik Kajuh, spomin Stirinajste na vsakem koraku. Brez tega polkovnika Luka ne more. To je najlepše in največje v njegovem življenju. Za to je dal mladost, ljubezen, prve sanje človeka, ki bi moral sedeti v klopih s knjigo ali pa na kmetiji orati za plugom s čisto roko.

»Kje bova začela? S Stirinajsto ali kako,« je kar naravnost ustrelil.

»Ne, ne s Stirinajsto, začela bova tam, kjer se pač vse

začne, kjer začenjajo na sončih, davkariji, skratka povsod.« Tako sem mislil jaz.

»Ja, dobro bo tako. Stajerc jaz nisem, pa sem se kar lepo vživel med te ljudi. Dobri so, jaz nimam nič čez nje. Moja zibelka je tekla, kot pravijo, v Verdu, občina Vrhnik pri Ljubljani. Na svet sem pogledal natanko 3. 1. 1917 in sem bil star okoli eno leto, ko je umrl vrhniški rojak Cankar. Zakaj to pravim? Ja, moj oče je bil ravno tako »šišter« kot Cankarjev. V tem sva si podobna. Matji je bila gospodinja in je z mano vred rodila sedem otrok: pet fantov in dve deklini. Starejši brat Jože je bil z mano v Stirinajsti. Italijani so ga internirali na otok Rab, po kapitulaciji Italije pa je z Rabsko brigado prišel v sestav naše divizije.«

Luka je brž poiskal sliko, staro sliko in že sva tiščala nosove v zgodovino. Potem pa se je kar naenkrat nekaj spomnil, obrnil se je k meni in z resnim obrazom, meni se je zdel malo hudomušen, povedal: »Včeraj sem postal de-

dek, strela božja, pa še ne vem, kaj je. Pa nič zato, bodo že še pisali.«

Komandant Luka je postal dedek. Cestital sem mu, potem pa sva se vrgla naprej v tista leta, ko je trgal hlače po travnikih okoli Verda.

Ni bilo najlažje Luko tista leta. Krave je pasel za pol vasi. Treba je bilo, družina je bila velika. Nekaj malega so mu dali za to. Ko je končal osemletno šolo, se je še ves v igri in nemočen zaposlil v kamnolomu Josipa Lenarčiča v Verdu pri železniški postaji. Delali so kot črne živine, žveti pa je bilo treba. Pozneje je Tonček, takrat še ni bil Luka, dobil delo v lesno industrijskem podjetju Ignaca Hrena iz Verda. V Hrenovem podjetju je delal kot sekač. Ko so nekaj kasneje žago Ignaca Hrena ustavili, je šel Tonček za hlapca, ker se kaj drugega pač ni dobilo. Ta posel je opravljal v Podkorenju na Gorenjskem, pri Francu Cuzarju, potem pa v Krškem, v vasi Gornje Pijavsko pri kmetu Roštharju.

Tone Vidmar-Luka tretji z leve, zraven očeta

PROGRAM IZGRADNJE IN OBNOVE

Iz sredstev, zbranih s podaljšanjem samoprispevka, bodo izvedli v občini Zalec še naslednji dokončni program:

V Sempetru bo zgrajena nova osnovna šola in sicer v prvi etapi deset učilnic in ostali potrebni prostori, ostalo pa v drugi, oziroma tretji etapi. Nova šola bo zgrajena tudi v Taboru in sicer bo zadostovala zgradba s štirimi učilnicami ter ostalimi prostori. Na Vranskem bodo opravili adaptacijo sedanje zgradbe ter prizidali tudi prizidek, sedanjo šolo v stari sodnji pa bodo prodali. Tudi osnovna šola v Prebodu bo dobila prizidek, kjer bo zlasti velikega pomena prepotrebna telovadnica, ki je šola nima.

V Vinski gori bo potrebno

zgraditi novo šolo, postavili pa jo bodo v dveh etapah. V Gotovljah bodo opravili adaptacijo sedanjega objekta ter prizidali dozidek, tako bo lahko pouk potekal enoizmensko, preostali prostori pa bodo na voljo posebni šoli. Brez telovadnice so tudi učenci šole v Braslovčah, ki naj bi jo dobili v prihodnjih letih. Poleg tega pa je potrebno na nekaterih šolah zgraditi tudi ustrezno centralno ogrevanje, ki ga šole doslej nimajo.

Nalog je torej še veliko, od glasovanja občanov pa je odvisno, če bo vse to v prihodnjih letih možno tudi uresničiti. Prepričani smo, tako kot mnogi občani, da bo referendum o podaljšavi samoprispevka uspel kar bo omogočilo dokončno uresničitev postavljenih ciljev.

Iz razprav o socialnem

razlikovanju

PROBLEM TRETJINE

Kakor smo napovedali, bomo v nekaj prihodnjih številkah našega časnika objavili razprave delegatov s celjskega območja na III. seji konference ZKS. Na tej seji so govorili o socialnem razlikovanju v naši družbi.

Danes objavljamo razpravo Milice Libnikove iz Šmarja pri Jelšah.

Ko govorimo o socialnem razlikovanju s stališča šmarske občine, ne moremo mimo nekaterih dejstev, ki opredeljujejo naš odnos do tega vprašanja in istočasno kažejo na osnovni vzrok nezavidnega stanja. Prav tako pa nakazuje smeri reševanja teh problemov. Katera so ta dejstva?

Prvič. Dolgoletno zanemarjajo vlaganj v infra strukturo, predvsem kar zadeva odpiranje prostora, preskrbo z vodo ter tudi elektrifikacijo.

Drugič. Intenzivno odseljevanje. Letni odliv prebivalstva, ki znaša v zadnjih 15 letih cca 300 ljudi letno, je povzročil padec števila prebivalstva in slabšanje starostne strukture. Število ljudi nad 60 let je 47 odstotno nad republiškim povprečjem. Zaznavamo slabo izobrazbeno

vami. Ta stari greh slovenske politike se rešuje, saj smo pred dnevi sprejeli prvo asfaltno povezavo s socialistično republiko Hrvaško. Drugo je program preskrbe prebivalstva z vodo. Intenzivno delamo, da dobijo vodo od sedanje slabe tretjine gospodinjstev in prihodnjih dveh letih 80% gospodinjstev.

Program sanacije šolstva ne more čakati.

Se dosti večji problem je programska naloga, da se od leta 1971 do 1975 odpre novih 1.500 delovnih mest, kar bi omogočalo, da se zmanjša število kmečkega prebivalstva. Temu vprašanju smo v občini posvetili mnogo skrbi. Vse naše organizacije so obvezno resno sprejele. Z lastnimi silami bomo dosegli letos eno petino plana ali 300 novih delovnih mest. Vse to brez kreditov ali drugačnih pozitivnih učinkov zakona o nerazvitosti. To je eno.

Drugo je to, da imajo vse naše delovne organizacije svoje programe petletnega razvoja. In tretje, da obstajajo načrti za odpiranje dislociranih obratov. Lahko rečemo, da je vsesplošna pripravljenost delovnih organizacij in večine občanov, da se že enkrat krene v hitrejši razvoj. Če k temu dodamo še enojne ali dvojne samoprispevke ter razne dogovore o financiranju komunalnih potreb, lahko mirno trdimo, da vemo, kaj hočemo in v okviru lastnih možnosti to tudi enotno počnemo. V letih 1972-1975 moramo s temi trendi nadaljevati. Razumljivo je, da se bomo pojavili v banki s kreditnimi zahtevki. Razumljivo je, da morajo naši zahtevki upoštevati ekonomske račune. Če bo vse to v redu, bo še vedno ostal problem znane ene tretjine. Banka da tretjino, najde se tudi podjetje s tretjino, medtem ko tretje tretjine ni. In še tako dober program pade v vodo. V tem smislu predlagamo dopolnitev stališč z naslednjo formulacijo:

»Komisija za družbenoekonomske odnose pri centralnem komiteju ZKS naj čimprej skupno z odgovornimi predstavniki izvršnega sveta, banke in gospodarskih rezerv dogovori nujnost načrtnega usmerjanja sredstev v višini ene tretjine vrednosti delovnih mest na dislocirane obrate na manj razvitih območjih.« Ob tem želim poudariti še to, da je bila takšna zahteva izračuna na posvetu o uresničevanju zakona o pospešenem razvoju manj razvitih območij v Kozjem. Takšno dopolnilo zagovarjam še zlasti zaradi tega, ker smatram, da je podjetniško in tudi bančno gledanje na probleme manj razvitih dostikrat objektivno preozko, da bi v konkretnih in efektivnih prijemih lahko videli tudi nacionalni interes, izražen skozi preprosto dejstvo, da z gospodarskimi posegi na manj razvita področja posredno razbremenjujemo nacionalno ekonomijo dotacij ljudem, ki bi lahko sami več ustvarjali.

Na kraju še to. Naši načrti so usklajeni z dolgoročnimi trendi pospešenega razvoja celotne regije in ne moremo priložiti na splošno razpravo, saj je prvo leto petletnega plana praktično mimo.

BESEDA OBČANOV RADEŠKEGA OKOLIŠA O SAMOPRISPEVKU

BODOČNOST OTROK GLAVNA SKRIB

Naključje je nanese, da smo se znašli v Radečah ravno v trenutku, ko so starši prihajali v šolo na razgovor z razredniki in učitelji. Še večje naključje je, da so bili to starši različnih poklicev, predvsem pa da njihovi otroci v višjih razredih ne bodo več deležni izboljšanih razmer na šoli, če bo na referendumu samoprispevek izglasovan. Ne moremo uvrstiti vsega, kar so povedali, zato ostajamo pri mislih, ki so posebej značilne z dodatkom, da so vsi brez izjeme za uvedbo samoprispevka in dobro vedo, zakaj je le-ta potreben.

MIHA AVDIC, upokojeni rudar, katerega najmlajši sin je star 27 let, ima vnuka pri sebi od rojstva. Ima 1070 dinarjev pokojnine. Torej je potencialni plačnik samoprispevka. Kaj pravi?

»Moram reči, da kot bolnik in diabetik težko shajam. Četrtna gre za zdravila in prevoze k zdravniku. Vendar sem za samoprispevek. Glasoval bom zanj, ne samo zaradi vnuka, ki je že v osmem razredu. Največ, kar moremo nuditi mladini, je znanje, da jim bo lažje, kot je bilo nam. Veliko je takih, ki se jim bo en odstotek precej po-

znal. Strinjam se s temi, da bi mogli dati tisti z visokimi dohodki še več. Vem, da bi bilo to težko speljati. Kdo ima srce in sredstva, lahko to tudi pokaže. Pravično pa je, da prispevamo vsi od svojega dohodka, a kaj, ko je tudi toliko skritih dohodkov, ki jih ne bo zajel ne davkar ne samoprispevek.«

FANI BLAJ, delavka v papirnici, kjer dela tudi mož, ima sina že v srednji šoli, hčerko pa v osmem razredu osemletke. Oba z možem imata okoli 2.800 dinarjev prejemkov:

»Hčerka mi je velikokrat povedala o stiski, ki je na šoli, o tem kako stoji jedo v hodniku, da nimajo učilnic, kabinetov. Vem, kako so ubogi otroci iz oddaljenih krajev, ker tudi prevoz ni urejen. Vem, da bodo razumeli potrebo po samoprispevku vsi, ki imajo otroke, čeprav mislim, da bi še lažje prispevali tisti, ki jih nimajo. Otroci bodo jutri delali, ustvarjali dohodek, tudi v koristih onih, ki otrok nimajo. Kaj menim o tem, kdo se bo utegnil izmotavati? Lahko rečem, da bodo revnejši prispevali bolj od srca. Več kdo ima, težje se loči od cvenka. Midva z možem ne pomišljava. Kaj pa naj daja otrokoma? Živela bosta od tistega, kar bosta znala.«

ANA PRIJATELJ, žena upokojenca s 680 dinarji pokojnine in gospodinja na malem posestvu. Najmlajša hčer ima v zadnjem razredu osemletke, eno na ekonomski šoli in eno v uku.

»Obe starejši hčerki pravi-

ta, da jima tu in tam zmanjka osnove na srednji in strokovni šoli. Najbrž tudi zato, ker je na radeški šoli takšna stiska. Sodim, da ljudje v večini razumejo, zakaj gre in bodo pripravljeni tudi prispevati. Za naju z možem ne vem, če bova prišla med obvezance prispevka. Pa nikar me napak razumeti, če sem za samoprispevek. Ali je narobe, če si vroče želim, da bi bilo hčerkam bolje, kot je nama, ki sva na tem, da nama še prispevati ne bo treba?«

IVAN KOSEM, trgovski poslovodja iz Jagnjenice, ima od dveh otrok mlajšjo hčer v sedmem razredu in je

moj idol

Marica Čebular

Šola skorajda ni važna, kadar se mladi pogovarjajo o svojih idolih. Brez idola živeti ni lahko. Življenje je prazno, sam sebi biti idol je težko. Učenec v obrti, gimnazijec in osemletkar, vsi verujejo v nekaj. Prav tako učenec v steklarni, tam kjer brusijo lepe čaše, pepelnike in kdo bi še vedel, kaj vse. Čestokrat te mlade ljudi ob strojih vodijo njihovi idoli. Kdo so torej idoli mladih steklarjev, učencev steklarske šole v Rogaški Slatini?

MARICA ČEBULAR iz Pečice pri Podplatu 3-letnik: »Moj idol je srečna družina, mož, ki je cenjen in povsod spoštovan, ter dober. Prav zaradi tega imam rada tovariša Tita. Rada pa tudi poslušam glasbo, kjer so mi

kot vsi drugi za samoprispevek. Za one, ki pomišljajo, pa pravi:

»Tisti, ki pomišljajo, bi morali vedeti, da prej ali slej pride čas, ko bodo tudi otroci iz nižjih razredov v podružničnih šolah prihajali v Radeče. Le tako bodo imeli vsi otroci enake pogoje. Razumeti moramo, da v času elektrike ne more biti dovolj, da znajo mladi za silo pisati in računati do sto. To je tudi za kmeta veliko premalo. Poleg šole bomo s samoprispevkom rešili tudi prevoz otrok z lastnimi vozili, kajti »Izletnik« ne more ali pa ne kaže volje, da bi nam ustregel. Roko na srce, en odstotek le ni takšna žrtev, zlasti ko gre za otroke!«

CIRIL KLJUČEVSEK, papirniški delavec ima tri otroke, najmlajšega v sedmem razredu v Radečah. Štiričlansko družino vzdržuje le s svojim dohodkom, ki redko presega 1.300 dinarjev.

»Kaj naj zapustim otrokom? Celu svoje maljno stanovanje ni moje. Kako bi mogel biti proti samopri-

spevku, če pa je znanje edino, kar bo vsem trem otrokom rezalo kruh. Ne morem reči, da bi bil srečen koga med ljudmi, ki jih poznam, da bi bil proti samoprispevku. Karkoli drugega bi ljudje ne razumeli tako, kot ravno potrebo po urejeni šoli. Upam, da bodo vsi takšnih misli tudi takrat, ko bodo imeli v roki svinčnik in glasovalni listek.«

VESNA KOLAR, učenka sedmega razreda ni v zadregi, ko pripoveduje tisto, kar je povedala tudi doma:

»Poglejte. Imamo samo eno

predmetno učilnico, učilnico za fiziko. V njej pa se učimo tudi kemije, biologije. Seve da če je prosta, če ni, potem kar v razredu. V risalnic imamo tudi gospodinjstvi pouk. Nobenega prostora ni za šolske krožke, malico v dveh izmenah pozijemo v hodniku pred kurilnico stoje pri policah ob zidu. V razredu

nas je veliko. V našem primer 36. Garderobo imamo kar pred razredi. Ali bi ne bilo prav, če bi tudi učenci nižjih razredov imeli pouk samo dopoldne, da bi bili popoldne lahko kaj več s starši. Čeprav prizidka kot učenka ne bom več dočkala, se ga veselim zaradi mlajših sošolcev.«

MARTA LAZNIKOVA, žena obrtnika iz Radeč ima hčerko v šestem razredu. Zagotavlja, da deli mišljenje z možem, ki bo plačnik samoprispevka, saj ta mora uspeti na referendumu:

»Da bi bil kdo proti? Kdor trezno misli, bo težko tolikanj sebičen. Pravim, da je deset let prepozno. Če bi se odločili za samoprispevek že tedaj, bi mogli urediti zadevo, ko smo prvič širili šolo. Moram reči, da ne poznam človeka, ki bi ne razumel, da bi bil proti samoprispevku. Karkoli drugega bi ljudje ne razumeli tako, kot ravno potrebo po urejeni šoli. Upam, da bodo vsi takšnih misli tudi takrat, ko bodo imeli v roki svinčnik in glasovalni listek.«

Tako šest mater in očetov, učenka ter dedek o samoprispevku. Rekel bo kdo — izbrali ste jih. Pa jih nismo, ker nikomur ne piše na lice, kaj misli. Povedali pa so tako, kot zares čutijo.

Drago Ulčnik

stra slovenske besede Ivana Cankarja.«

DRAGO ULČNIK iz Podre, prvi letnik: »Ni mi treba dosti premišljati: najraje bi bil podoben mojemu očetu. Vedno sem bil zelo navezan nanj. Še danes sem žalosten, ker je umrl in rad se spomnim nanj. Bil je vsestransko ragledan, boril se je med partizani, kot človek pa je bil miren in tih. Človek, ki je vedno vedel, kje je njegovo mesto. Tudi Frank Sinatra je pojem zase: vztrajen, vendar dobro poje. Tita obožujem zaradi njegove neustrahovane politike. Nogometaš Džajić me navdušuje zaradi svoje virtuozičnosti z žogo. Spoštujem tudi mojstra Remkja.«

—mis—

ŠENTJUR: JAVNA RADIJSKA ODDAJA

Srečna družina je dobila mizo in štiri stole — ravno prav, ker stari so bili že polomljeni

V nedeljo je bila v Šentjurju javna radijska oddaja, katero je pripravilo uredništvo celjskega Radia, Novega tednika, pokrovitelj pa je bilo lesno industrijsko podjetje Bohorja je obiskovalce in po Alojz Pepelnjak, predstavnik Bohorje je obiskovalce in poslušalce pri radijskih sprejemnikih v imenu podjetja toplo pozdravil. Z oddajo sta uredništvi uspeli vzpostaviti neposreden stik s poslušalci radia in bralci tednika. Toda to ni bila edina naloga oddaje.

Oddaja sama je pripomogla k jasnejšemu videzu dezanjskih potreb za sredstva namenjena šolstvu in njegovemu razvoju. To pa naj bi prinesel krajevni samoprispevek. Namreč, referendum bo v Šentjurju že 19. decembra. Nabito polna dvorana, napolnila pa jo je predvsem šolska mladina, je neposredno opozorila na dejansko potrebo po novi šoli, ki jo Šentjurčani tako potrebujejo.

Izredno veliko število ob-

skovalcev, bilo jih je okoli 600, pa je z zanimanjem prisluhnilo besedam Ivana Ve-

bra, podpredsednika šentjurske občinske skupščine. Seveda pa so največ zanimanja vzbudili izvajalci zabavnega programa. Pred svojim občinstvom je nastopil moški pevski zbor, pod vodstvom Edija Goršiča, Pa New Swing kvartet s solistom Otom Pestnerjem in prvič so tokrat nastopili z novo pevko Tatjano Dremelj. Zelo je navdušili tudi mladi Franjo Bobinac s petjem in kitaro, pa seveda narodnozabavni ansambl Ivana Teržava z Vasovalci. Bile so podeljene tudi številne nagrade poslušalcem v dvorani, poslušalci radia doma pa morajo odgovoriti na duhovni način na vprašanje: Kdaj bo šentjurski kmet najbolj zadovoljen?

Izkazala se je tudi tovarna Alpos, ki je podarila mizo in štiri stole za štirčlansko družino v dvorani. Oddaja je trajala eno uro. Z občutkom, da je bila prekratka in z željo, da bi v Šentjurju takih srečanj lahko bilo še več, so zadovoljni Šentjurčani zapu-

ščali dvorano ob zaključku oddaje.

dm

Mladi Franjo Bobinac je s svojim petjem navdušil številne poslušalce

Takole je bilo v nabito polni dvorani. Šentjurčani si še želijo takšnih oddaj.

ZDENKO ROTER (4) SOCIALISTIČNA DRUŽBA IN RELIGIJA

Tovariš Garaudy ima popolnoma prav. To teoretično vprašanje: ali je ali ni iztrebljanje religije neugiben pogoj za komunizem, je celo usodno vprašanje. S kakšno pravico naj bi komunisti vabili k sodelovanju religiozne ljudi in jim hkrati govorili, da bodo iztrebili religijo, da so tedaj religiozni ljudje obsojeni na iztrebljanje, če se ne odpovedo religioznemu prepričanju? Stališče sovjetskih ideologov je treba zato vedno znova energično zavrniti, ker je nečloveško in nevredno marksizma.

Slovenski komunizmi niso sledili tej sovjetski zmoti. Že v manifestu, sprejetem na ustanovnem kongresu komunistične partije Slovenije leta 1937, so odločno zavrnili vsak sektaški omalovažujoči odnos do vernih ljudi. V tem manifestu so izrecno napisali:

»Zato med katoliškimi množicami in med vsemi drugimi demokratičnimi silami slovenskega naroda ne more in ne sme biti nobenih pregrad in ovir, ki bi ovirale bratsko združitev vsega svobodoljubnega slovenskega ljudstva v boju proti skupnemu sovražniku, skupnemu zatiranju in skupnemu izkoriščanju. Sleherni borec za svobodo slovenskega naroda, v prvi vrsti pa vsak komu-

nist, spoštuje versko prepričanje svojega sobojevnika, kajti tisti, ki v tem trenutku, ko gre za obstanek slovenskega naroda, se je s tem (verskim) vprašanjem razdor med slovenskim ljudstvom, izdaja interese slovenskega naroda.«

Spoštovanje verskega prepričanja slovenskih katoličanov in prepričanje, da je možno plodno sodelovanje vseh ljudi, je bila tista osnova, ki je privedla 27. aprila 1941 tudi do osnovanja Osvobodilne fronte slovenskega naroda kot najširše politične organizacije, ki je združila vse Slovence v uporabo okupatorja. vse Slovence brez ozira na svetovnonazorske razlike, brez ozira na religioznost ali nereligioznost. Komunisti in kristjani sta bili dve od še drugih skupin, ki so se združili v Osvobodilno fronto.

Kristjani in komunisti so bili enakopravni soborci v težkih časih vojne. Enakopravni v vsakem pogledu. Zato je povedal bistveno resnico pokojni Boris Kidrič, ki je že med vojno ugotovil:

»Slovenske katoliške množice so sestavni del Osvobodilne fronte in nosilec nove oblasti. Slovenske katoliške množice so tvorec resnice, ki jo je izpovedal Boris Kidrič,

je namreč izkazana v preprostem dejstvu, da je v osvobodilnem gibanju sodelovala večina Slovencev.

V tej večini pa je bilo tudi mnogo, zelo mnogo vernih, religioznih ljudi, ki so brez predsodkov z roko v roki sodelovali s komunisti in tudi drugače nazorsko usmerjenimi ljudmi. Edvard Kocbek, slovenski pesnik in pisatelj, je kot kristjan in vodilni član Osvobodilne fronte med vojno to sodelovanje utemeljil takole:

»Smo nazorska skupina, združujoča kristjane, ki sprejemajo marksistično leninistično spoznanje o objektivnih zakonih družbenega razvoja in ki hočejo kot zvesti kristjani vključiti krščanstvo v novo družbo, pomagati izvesti slovensko narodno in družbeno revolucijo ter utemeljiti socializem tudi s svojim nazorom. Krščanska skupina nima strankarskopoličnih ciljev, pač pa voljo, da kot nazorska predstavica na Slovenskem preko ustvarjajočih in razgibanih kristjanov doprinese svoj stvarni delež k napredku na družbenem in panogah kulturnega življenja pa neovirano uresničuje napoličnem področju, v vseh čelo osebne in duhovne svobode. Skupini je zato jasno,

da povezuje v tovarišijo vse tiste napredne slovenske kristjane, ki se s takimi cilji vključujejo v osvobodilni boj, ki hočejo po končani vojni tudi socializem graditi iz svojih duhovnih osnov in ki v kulturnem svetu temeljijo na načelu pluralizma.«

Tako torej Edvard Kocbek. Komunisti med osvobodilno vojno seveda niso samo izjavili, da so za svobodo verskega prepričanja, marveč so to svobodo tudi uresničevali in se zanj v okviru Osvobodilne fronte borili. Nova oblas je že med vojno sprejemala dekrate in sklepe, ki pomenijo, dejansko versko svobodo. Naj omenim samo nekatere:

Odlok o poslovanju župnih uradov kot javno pravnih uradov na partizanskem osvobodjenem ozemlju 1. VI. 1942; odlok o uvedbi funkcij verskih referentov v Slovensko narodnoosvobodilno vojsko 12. I. 1943; odlok o ustanovitvi verske komisije pri SNOS 19. II. 1944 itn. itn. Sam sem bil partizan. Kot partizan — komunist sem čutil dve temeljni dolžnosti: bojevati se z vsemi silami in biti tovariš vsakomur, ki se je bil z menoj, ne glede na to, ali je religiozen ali ne.

pisma bralcev

HITRA CESTA

Pošiljam vam spet nekaj misli o hitri cesti, ki jo moramo čimprej dobiti, pa pesnico 30 let svobode in zapis Malo za šalo, malo zares.

FRANC CEPIN, Zalec

ODGOVOR: Dragi Franc, res ste veliko poslali. V tedniku pa imamo zelo malo prostora. Kratko je treba pisati. Potrudili pa ste se zelo in smo se vašim besedam prav radi nasmejali.

NI SREČE

Večkrat sem že poskušala srečo, pa je nisem ujela. Tudi za nagrade v Nagradnem globusu pošiljam kupone, pa vse zastoj. Mi pa je težko, ko imajo drugi bralci več sreče.

JOZICA FIJAVZ

ODGOVOR: Jožica, nikar ne obupajte. Če ni sreče danes, bo pa jutri. Verjemite mi.

GLAS IZ HRASTNIKA

Rada sodelujem v Nagradnem globusu, čeprav vem, da vsi ne moremo biti izžrebani. V tedniku najprej preberem roman, novice in kroniko iz Hrastnika. Zelo vše mi je rubrika Njihovo življenje je materinstvo. Zanima me, če se tudi jaz lahko vključim v akcijo. Pri nas je bilo devet otrok — sedem dečkov in dve deklici.

IVANKA HLAŠTEC, Kristandol, Dol pri Hrastniku

ODGOVOR: Dragi Ivanka, veseli smo vašega pisma. O Hrastniku bomo več pisali, ker vidimo, da je pri vas precej zanimanja za tednik. Veste, pri naši akciji pa imamo že toliko prijavljenih mater z več kot deset otroki, da bomo akcijo do 8. marca komaj zaključili. Oglasite se se!

TEŽAVE S KOPALNO KADJO

Pretekli mesec sem morala zamenjati kopalno kad. V Zalcu je nisem nikjer dobila. Odsla sem v Tehnomercentor, kjer so mi v poslovalnici Labod štrikrat rekli, da nimajo take kadi. Ko sem vprašala, kdaj jo bodo dobili, mi prodajalec ni znal povedati. Potem pa sem se odpravila v Tehnomercentorjevo skladišče, kjer mi je prijazna uslužbenka povedala, da imajo kopalno kad. Vrnila sem se v Labod, kjer so me spet hoteli odpraviti. Po pogovoru s tovaršico v skladišču pa sem slednjic le prišla do kadi. Mislim, da bi morali prodajalci bolj upoštevati želje strank.

ZDENKA RAMSAK, Zabukovica

ZVESTOBA

Ze več let sem naročnik tednika in bom tudi ostal. To pa zato, ker ga imam najrajši in ker ste novinarji pravični pri pisanju. Tudi sam bom poskrbel še za nove naročnike.

MIHA AUDIC, Obrežje 28, Zidani most

ODGOVOR: Veste, Miha, zdaj se najprej lepo pozdravite! Potem pa bomo veseli vašega sodelovanja pri razširjanju naše naročniške mreže.

PISMO IZ TUJINE

Tednika sem zelo vesel, ker je čedalje zanimavejši. Dobro bi bilo, če bi ga še razširili. Pogrešam pa politične pregleda. Tudi to me zanima, če bo letos v Celju spet novoletno srečanje z zdolci, kot je bilo lani. Prijetno je brati reportaže o materah. Kaj ko bi ustanovili fond solidarnosti za vse matere, ki so vzgojile več kot deset otrok? Predlagam tudi, da obiščete Pečnikovo mamu z Dobrove.

IVAN NOVAK, Erlengweg 3, Zvezna republika Nemčija

ODGOVOR: Dragi Ivan, vaše predloge bomo upoštevali, kolikor se bo dalo. O skladu solidarnosti bomo posebej razmislili. Kako radi bi razširili obseg časnika, a za to moramo imeti mnogo več naročnikov. Oglasite se. Srečanje z zdolci bo tudi v Celju, točnega datuma in kraja pa še ne vemo.

IMATE PRATIKO

Pred dvema letoma ste izdali knjigo Slovenska stoletna pratička. Zanima me, če jo lahko kupim.

BERNARD GROS, Jagnjenica 23, Radeče

ODGOVOR: Knjigo vam bomo poslali po pošti.

Najlepše novoletno darilo sorodniku in prijatelju v tujini

DA BO VSELEJ POVEZAN Z DOMACIM KRAJEM

Podpisani _____

Kraj _____	ulica _____
Pošta _____	naročam Novi tednik kot darilo
za _____	kraj _____
ulica _____	pošta _____
država _____	

Obvezujem se, da bom v redu plačeval naročnino.

V _____	dne _____	1971
podpis darovalca _____		

17.155 DNI ZA SLAVO CELJA

OB OSEMDESETLETNICI NEUMORNEGA CELJSKEGA KULTURNEGA DELAVCA JANKA OROŽNA

Slavljenec Janko Orožen se je rodil 10. decembra 1891. leta v Turju nad Hrastnikom. Po končanem učiteljskem študiju je v Pragi študiral pravo, kjer ga je zajel val prve svetovne vojne. V Galiciji so ga ujeli Rusi, potem pa se je kot jugoslovanski dobrovoljec mudil na solunski fronti. Po prvi svetovni vojni je na ljubljanski univerzi diplomiral iz zgodovine, geografije in slavistike. Po diplomi je učil na gimnaziji v Murski Soboti, leta 1924 pa je prišel v Celje, kjer je kot gimnazijski profesor dočkal drugo svetovno vojno. Nemci so ga zaprli in z družino pregnali v Srbijo. Takoj po vojni je delal v Beogradu v institutu za mednarodna vprašanja, leta 1946 pa se je vrnil v Celje, kjer živi in dela še danes. Poleg profesure je opravljal še ravnateljske posle, pred vojno v Pokrajinskem muzeju, po vojni pa je urejal Pokrajinski arhiv v Celju.

Ves čas svojega življenja je Janko Orožen neumorno delal, saj je bera njegovega dela izredno velika. Obsega več sto strokovnih člankov in razprav, učbenikov in knjig. Najpomembnejše in največje njegovo delo pa bo še letos izšlo. To bo njegovo življenjsko delo — Zgodovina Celja.

Obiskali smo ga ob njegovem življenjskem jubileju in mu zastavili nekaj vprašanj.

Pred leti sem vas srečala pri iskanju virov za celjsko zgodovino v graškem deželni arhivu. Čeprav sem vedela, da se posvečate raziskovanju celjske preteklosti že dolga leta in da ste o tem vprašanju napisali tudi že mnogo knjig, me je od nekdaj mikalo izvedeti, kaj vas je nagnilo, da ste se spoprijeli s to problematiko in kdo vas je pri vaših raziskovanjih v tujini finančno podprl?

S celjsko zgodovino sem se pričel ukvarjati pravzaprav po naključju. Ko sem prišel leta 1924 kot profesor zgodovine, zemljepis in slovenščine na gimnazijo v Celje, se je pokazala potreba, da svoja predavanja iz domače zgodovine izpopolnim tudi s snovjo iz celjske preteklosti, ki je imela tudi v slovenski zgodovini pomembno vlogo. Nenadoma pa se je pokazalo, da pravzaprav sploh nimamo knjig v domačem jeziku, ki bi obravnavale to snov. Kar pa je bilo tujega, nemškega, je bilo bodisi zastarelo ali pa pisano z vidikov, ki jih ni bilo mogoče sprejeti. Tako se mi je poleg rednega dela kar sama od sebe ponudila naloga, da v domačem jeziku obdelam celjsko zgodovino, tako da znova preverim sporočene virov, obenem pa upoštevam vse novo gradivo, ki se je bilo v zadnjem času nabralo. Razumljivo je, da si pri tem samo z domačimi viri nisem mogel pomagati. Brskal sem tudi pri tujih virih in pri tem se mi je godilo tako, kot se mi godi še dandanes — vsako svoje študijsko potovanje sem si moral plačati sam in ga kriti iz lastnega žepa, čeprav to ni bilo vselej lahko.

Pri zbiranju gradiva o celjski preteklosti ste pregledali na kupe knjig, prebrskali številne arhive. Gotovo je bilo to vaše raziskovalno delo povezano tudi z nenavadnimi dožitvi, z dogodki,

ki so se vam iz tega ali onega vzroka vtisnili posebno globoko v spomin. Bi nam lahko povedali kakšen takšen dogodek?

Dogodek? Teh je bilo zadosti, a kdo bi se vseh spominjal. Človek, ki je zavzet za neko snov, na vse tisto drobno, kar se mu ob tem pripeti, pozabi, saj ga ves čas vznemirja vedno znova in samo vprašanje, ali bo našel odgovor na tisto, kar išče. No, navsezadnje, kaj posebnega pa se pri brskanju po zaprašenih arhivih res ne more zgoditi. Dogodki, ki so me ob delu prevzeli, so bila odkritja, ki jih nisem pričakoval in ki so marsikaj, za kar smo mislili, da poznamo, postavili v drugačno luč.

Danes vas štejemo za nestorja celjskih zgodovinarjev, za moža, čigar delu se ne bo mogel izogniti noben raziskovalec celjske preteklosti. Hkrati pa tudi vemo, da ste zaradi svojega dosedanjega dela prejeli že številna odlikovanja, med katerimi gotovo zasluži najvišje priznanje Masarykov red češkega leva pete stopnje, ki ga nosite kot menda edini živeči Slovenec. Prav spričo tega bo za naše bralce gotovo še posebno zanimivo, kaj ob svojih bogatih življenjskih izkušnjah mislite o odnosu našega časa in pred-

vsem mlajše generacije do zgodovine, panoge torej, ki ste ji vi posvetili svoje življenje?

Zapišite! Niso pravični tistim, ki so delali pred njimi. Tu mislim na zadnji del vašega vprašanja, saj je o odnosu nekega časa do zgodovine kot stroke težko govoriti. Mlada generacija pogosto preveč kritično ocenjuje stvari, ki jih premalo pozna, predvsem pa premalo pozna razmere, težavne okoliščine, v katerih se je pri nas v svojih početkih to ali ono rojevalo. Je pač tako, da vsak roj pozna predvsem svoje probleme, tiste pa, ki so mu odmaknjeni, hote ali ne hote poenostavlja in jim jemlje težo. A to dela najbrž vsaka mlada generacija v svojem neugnanem mladostnem zagonu in kdo bi ji to zameril.

Že nekaj časa je znano, da bo v kratkem izšla vaša knjiga o celjski zgodovini, ki pomeni povzetek vseh vaših znanstveno raziskovalnih prizadevanj. Bi nam lahko kaj povedali o njenem nastajanju, o težavah, na katere ste pri njenem sestavljanju naleteli?

Knjigo sem imel napisano že pred petimi leti, gradivo zanjo pa sem seveda zbiral dolga leta. Saj je navsezadnje razumljivo, da tak obsežen tekst ne more nastati čez noč in da je treba obrniti na tisoče in tisoče strani objavljenega in neobjavljenega gradiva, preden je mogoče iz njega izluščiti snov, ki nato tvori hrbtnico takšnega dela. No, navsezadnje je to snov, s katero sem se tako ali drugače srečaval več kot štiri desetletja, snov, ki se je leto za leto nabirala v izpiskih in zapiskih in ki ji je bilo nazadnje potrebno dati samo še ustrezno zaočrtno obliko. Stvar bi se verjetno še nekaj časa ne premaknila z mrtve točke, če bi ne bilo razumevanja celjske občinske skupščine, ki se

je za stvar zavzela in ves postopek okoli izdaje knjige pospešila. Tako je naposled le prišlo do odločitve, da knjiga izide pri celjski kulturni skupnosti, celjska skupščina pa je za njen natis priskrbel potrebna sredstva. Tako upam, da bo prvi, preko 600 strani obsegajoči del celotne zasnove že v kratkem izšel.

Urice prijetnega kramljanja z jubilarom profesorjem Orožnom so tekle, da sama nisem vedela, kdaj se je kazalec na uri pomaknil v pozni popoldanski čas. Na nekolkolito staromodnem kanapeju sem sedela, z obvezno skodelico kave pred seboj, krog in krog pa knjige. Knjige na policah, knjige na mizi, saj je jubilar še vedno sredi neugnanega dela. Zdaj, ko je tik pred izidom prva knjiga njegove celjske zgodovine, že misli na drugo. Ob vsem tem pa se mu poraja še na desetine načrtov, ki bi jih rad uresničil. Nehote se človeku vsiljuje primerjava z mravljo, ki vlačí iver za iverjo na kupček, ki postaja vedno večji, dokler naposled ne postane stavba, ki že od daleč pritegne oko priložnostnega sprehajalca. Atek, so mu dejali njegovi dijaki v šoli, ko je še kot profesor poučeval na celjski gimnaziji. In njegova hčerka Božena, ki zdaj na tej isti gimnaziji poučuje slovenščino, ve povedati: »Delo! Delo, to je bilo edino načelo v očetovem življenju. Odkar ga poznam, je delal. Ko smo bili pregnani med vojno v Srbijo, nam je nosil drva, da nas ne bi zeblo. Nosil je butaro za butaro — in tako kot zgodovinar zbira en droben podatek za drugim, niza jih v vrste in rede, počasi, skrbno in zavzeto. Vsako delo, ki ga je treba opraviti, ima zanj enako ceno. In nikoli se pri tem ni ustrašil žrtve in težav. Morda je to tisto, kar je v meni zapustilo najgloblji sled. Ko ga gledam, kot očeta in raziskovalca, ne vem, kaj mi je na njem bližje. Mož, ki je zavzet in poglavljen čemi nad svojimi knjigami, ali oče, ki je v najhujših dneh vojne našel čas, da mi je z lastnimi rokami sam izdelal igrače s katerimi me je potem razveselil za praznik...«

Ko sem odhajala iz njegovega stanovanja, je tisti običajni »še na mnoga leta«, prišel res iz srca.

ZDENKA STOPAR

intervju

MLADI V KOLEKTIVIH NISO UPORNIKI

LEOPOLD BONAJO, diplomant, spada med najmlajšo generacijo direktorjev na našem širšem celjskem območju. Leopold Bonajo je direktor podjetja »MINERVA« iz Zalca, o katerem smo pred časom toliko pisali. No, to se je marsikaj spremenilo, predvsem pa je Minerva krenila na pot izredne prosperitete. Kolektiv šteje 47 delavcev, letos pa bodo ustvarili preko 1,6 milijarde starih din bruto realizacije. Naš intervjuvanec je direktor podjetja šele 7 mesecev, sicer pa je rojen Celjan, doma iz delavske družine v Gaberju. Je poročen in ima dvojce otrok, sinka starega 6 let in hčerkico, ki šteje šele eno samo leto.

NOVI TEDNIK: Minerva je imela nekatere hude probleme. Kako ste jih v kolektivu uspeli odstraniti in v čem so vaši sedanji uspehi?

BONAJO: Izboljšali smo organizacijo dela, delitev dela, predvsem pa smo ustvarili nove delovne odnose, ki pogujejo sedanje uspehe. Vse privatne stroje smo zmetali iz podjetja ter vzpostavili pravilne samoupravne odnose, v katerih se sleherni član kolektiva čuti soodgovoren in sodelujoč pri skupnih uspehih. Izboljšali smo kvaliteto izdelkov ter povečali obseg proizvodnje. Le delo, ki je pravilno vloženo, lahko da ustrezne rezultate in to smo, upam, doslej uspeli izpeljati.

NOVI TEDNIK: Vaš kolektiv je sestavljen iz nekdanjih rudarjev. Kako ocenjujete in kakšno je vaše sodelovanje z delavci?

BONAJO: Med nekdanjimi knapi in sedanjimi našimi delavci ni nobene razlike. Ohranili so vse dobre lastnosti pridnih in prizadevnih ljudi, ki predvsem vedo, kaj hočejo. To so, po duši in srcu, zelo dobri ljudje, ki so pripravljeni delati. In če ne bi bili takšni, kot so, tudi uspehov, ki jih imamo ne bi dosegli. Mislim, da vladajo med nami ustvarjalni odnosi, ki temelje na medsebojnem zaupanju.

NOVI TEDNIK: Kakšne so perspektive vašega podjetja?

BONAJO: Prepričan sem, da izredno velike. Dosedanja organizacija v proizvodnji se je pokazala kot uspešna, zato bomo v bodoče ostali pri proizvodnji plastičnih cevi za vse vrste potreb, predvsem pa za navodnjavanje, odvodnjavanje in za seveda za kmetijstvo.

NOVI TEDNIK: S katerimi problemi se največ ubadate v podjetju?

BONAJO: Pravzaprav edini in največji problem je predvsem v tem, kako priti prihodnje leto do potrebnih sredstev za ustrezne nove naložbe in seveda za obratna sredstva, kajti proizvodnjo nameravamo povečati za 100 procentov. To pa brez naložb ne bo šlo. Seveda se otepano tudi z nelikvidnostjo, vendar blokirani doslej še nismo bili.

NOVI TEDNIK: Kateri gospodarski panogi bi vi v žalski občini posvetili največ pozornosti v prihodnjih letih?

BONAJO: Predvsem mislim, da se žalsko gospodarstvo v zadnjem obdobju zelo ugodno razvija. Nekeč so celoten utrip gospodarstvu v občini dajala samo nekatera večja podjetja. Sedaj se to menja. Pojavljajo se novi kolektivi, katerih dosežki so izredni. Največ pozornosti bi kazalo posvetiti medsebojnemu povezovanju med podjetji. Kljub ustreznemu sodelovanju smo preveč razdrobljeni, čeprav pa še daleč ne tako, kot je to na primer v Celju. Kmetijstvo ostaja tudi

v bodoče pomembna panoga, potrebna vse družbene pozornosti.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete vlogo občine pri reševanju gospodarske problematike in v kakšnih odnosih ste z njo?

BONAJO: Skupščina s svojimi organi igra pomembno vlogo, naši odnosi pa so več kot odlični. Imeli so veliko razumevanja za naše težave in v svojih prizadevanjih nismo ostali osamljeni.

NOVI TEDNIK: V občini pripravljate podaljšanje referenduma za dokončno izgradnjo šol. Kako gledate na to?

BONAJO: Prepričan sem, da bo referendum dobro uspel. Naši ljudje so zelo razgledani in vsi dobro vedo, da je znanje prvi pogoj na predka, zato moramo otro-

kom omogočiti sodoben pouk, ki pa ga brez modernih šolskih poslopj ni mogoče uresničiti. Dosedanji rezultati s samoprispevkom zgrajenih objektov so tolikšni, da ni nobenega dvoma o tem, da se bodo ljudje izrekli še za podaljšanje.

NOVI TEDNIK: Kako gledate na mlado generacijo in na naše študente še posebej?

BONAJO: Mlada generacija je napredno umerjena. Mladi intelektualci, ki prihajajo v podjetja, nekaj znajo. Zato niso uporniki, ki za vsako ceno hočejo nekaj novega, temveč streme za tem, da bi določene stvari konkretno izvajali v praksi in pri tem jih je treba podpreti. Kar se pa študentov tiče, pa samo tole: vedno so bili poleg delavstva najbolj revolucionarni del naše družbe in so tudi danes. Vprašanje pa je samo, kakšnih oblik se poslužujejo pri svojem delu in kakšni vplivi se pri tem uveljavljajo.

NOVI TEDNIK: Neki tujec mi je nekoč rekel, da je demokracija lepa stvar, ampak samo za disciplinirane ljudi, naše samoupravljanje pa je še lepše, toda za pametne ljudi. Kako ocenjujete to tezo?

BONAJO: Teza drži, le da bi dodal še to, da razvitega samoupravljanja ni brez ustreznega znanja. Veliko se še moramo učiti, mi in bodoče generacije, da bomo zmogni uresničiti vse, kar čas in družba terjata od slehernega posameznika. Znanje, znanje, to je deviza, brez katere ni ustreznih samoupravnih odnosov, pa če si za to še toliko prizadevamo.

NOVI TEDNIK: Zadnjič smo na TV slišali, da obstoje v Ljubljani celo študentske komune posebne vrste, v katerih žive študentje, ki jih povezujejo različni, pa tudi politični motivi. Kaj menite o tem?

BONAJO: To so ekstremne oblike, nastale pod zahodnjaškimi vplivi, ki pa imajo kratko perspektivo. Progressivnost mladine je treba usmeriti drugam in večina to dela. Tako osamljeni pojavi me ne skrbijo, čeprav na koncu koncev človek ne more ostati neprizadet.

RAZGOVOR JE PRIPRAVIL: BERNI STRMCNIK

MIRKO TREBIČNIK

Eden tistih tih in po-
žrtvovalnih delavcev, ki
vse žrtvujejo za razvoj te-
lovadbe in športa, je tudi
Mirko Trebičnik, gospodar
TVD Partizan-Gaberje. Vse
njegovo skoraj pol stole-
tja dolgo življenjsko delo
je povezano s telesno-

vzgojno dejavnostjo.

Svojo »kariero« je začel že leta 1925 pri Sokolu, najprej kot naraščajnik telovadec pozneje pa kot namestnik načelnika in nato kot načelnik društva. Leta 1940 je odločil načelniško mesto v društvu, ker se je v njem vgnezdila Ljotičeva drhal.

Takoj po okupaciji so ga Nemci aretirali in za štiri mesece zaprli v Celju, nekaj mesecev je preživel v Borlu pri Ptuj, nato pa so ga pod komando SS-ovcev odgnali v Avstrijo na prisilno delo, od koder se je po ovoboditvi vrnil ves bolan. Kljub temu pa se je takoj vključil v novo fizikalno organizacijo, kjer ga že srečamo kot načelnika v Gaberju. Ob ustanovitvi »Partizana« ga je članstvo enoglasno izvolilo za svojega prvega predsednika. Po nekaj letih uspešnega predsedniškega dela pa je prevzel funkcijo gospodarja, kate-

ro vrši še danes. Kljub številnim različnim funkcijam se v vseh letih svoje aktivnosti ni mogel odreči vadiateljskemu delu. Z vso ljubeznijo je skrbel predvsem za najštevilnejše pionirje, po potrebi pa je vodil tudi mladince in člane. Bil je vsem takorekoč drugi oče. Ob bližajoči se okupatorski nevarnosti in po njej jih ni samo telesno usposobil, temveč jih je tudi vzgajal v naprednem socialističnem duhu.

Pred kratkim se je svojemu vadiateljskemu delu zaradi bolezni moral odreči, toda kljub temu in kljub 60-tim letom še vedno vse postori za društvo. Srečamo ga v telovadnici pri popraviljanju orožja, na telovadišču, v katerem izgrajeno je že nekoč žrtvoval svoje redne dopuste, najdemo ga v pisarni, kjer kuje načrte, kako z minimalnimi finančnimi sredstvi vzdr-

obrazi

ževati dom. Lahko rečemo — če ne bi bilo njega, bi se dom že zdavnaj porušil.

Ta vzorni delavec, ki mu je malo enakih v naših organizacijah, je dobil za svoje delo številna priznanja. Med njimi so mu najdragocenejša Orden de la srebrenim vncem in pred kratkim dobljena zlata plaketa Partizana Slovenije. Vse to pa je le skromna oddolžitev za delo v primerjavi s tem, kar je dal za razvoj telesno-gojne dejavnosti v Gaberju.

Ob tako visokem jubileju mu čestitamo z željo, da bi še dolgo ostal med nami. Zelim, da bi mladi kader našel v njem svojega vzornika.

DARJA GLANČNIK

Korporal Huš in druge zgodbe

Pri Državni založbi Slovenije je izšla drobna knjižica Frana Roša z naslovom Korporal Huš. Tako se imenuje tudi prva novela, najdaljša in najneposrednejša v pripovednosti. Knjiga vsebuje še deset krajših črtic, ima 130 strani in je broširana.

Kdo ne pozna književnika Frana Roša, ki je Celjanom znan bolj kot zvesti sodelavec Celjskega zbornika. Njegovo literarno delo je razpeto med široke bregove. Precej svoje ga dela pa posveča mladini. Obiskuje šole, bere svoje povesti in podeljuje bralne značke. In tako ostaja večno mlad v neposrednem stiku z življenjem, ki ga sam tako ljubi in ki je prisotno v slehernem njegovem delu.

Zivó se je razgovoril o zadnji knjigi. Saj prav tako je tudi nastajala. Stevilne prigode korporala Huša je avtor pripovedoval v kakšni družbi in navsezadnje je vse skupaj tudi napisal. Dve črtici izmed desetih pa je že objavil v celjski Novi dobi takoj po osvojitvi.

Razhulil pa se je nad pisanjem Tedenske tribune, kjer so omenili, da je star upokojeni učitelj, da je s svojim Hušem izgubil bitko s Haškovim Svejkom in podobno. Vse to pisatelj demantira s preprosto ugotovitvijo, da pač Huš ni takšen kot Svejki. Vse skupaj so dogodki, ki jih avtor opisuje, v Zalcu trajali komaj enaindvajset dni, pri Svejku pa prebiramo čela obdobja. In

poleg vsega stara Avstrija ne bi nikoli zaupala novopečene oficirje človeku, kot je bil Svejki.

Avtorja je razhulil tudi namig, da je v zadnjem času literarno pasiven, da je učitelj v pokoji, kar tudi demantira s krepkimi dokazi o izredni aktivnosti, ravno v zadnjem času, kar potrjuje tudi dopisnica, ki jo je prejel od svojega starega znanca in prijatelja Antona Ingoliča.

Sicer pa je že ponudil Državni založbi še drugo zbirko črtic, humoresk, ne satir. Brez zajedljivosti, brez tendencioznosti. Pa še pri samem Hušu je humor silno vprašljiv. Marsikateri opisani dogodek bi to lahko zanikal ali pa prestavil celo razpoloženje na popolnoma drug konec. Skratka, knjiga Korporal Huš ne govori samo o usodi peščice ljudi v časih 1916 leta, ampak s svojo pripovedjo vrača človeka v trenutke premišljevanja, s humorjem pa ga skuša kvečjemu opogumiti. Humor v prvi zgodbi je v manjšini. Podrejen. Prevladujejo ga ostali dogodki, resnost položaja, elementarnost samega junaka, ki naj bi s svojimi dejanji ta humor proizvajal. Ostale zgod-

be so po svojih postavitev in zasnovah še bolj elementarne. Dopuščajo le neznatno pri-merjavo nekaterih dogodkov pred mnogimi leti, vsi pa so več ali manj izraz individualnega občutenja.

Tako nam daje omenjena knjiga 130 strani prijetnega branja, kar je avtorju z vajeno in preizkušeno roko ne dvomno uspelo.

Potem sva še govorila o vojni v Celju, njegovem izgnanstvu v Srbijo, pa o »Savinji«, ki so jo izdajali člani literarnega kluba »Kondor«. Sestajali so se v gostilni Jelen, kjer je gospodaril gostilničar Bezenšek. Z nezmanj-

šano živahnostjo je pripovedoval, kako je bil poročna priča skladatelju Ristu Savinu, ki se je za ta korak odločil že pri svojih sedemdesetih letih in nato živel dvajset let v srečnem zakonu. Pa o Slavku Ostercu, kako je učil glasbo in telovadbo, spal kar v zbornici na mizi in o skupnih časih s Srečkom Puncerjem.

V Celjskem zborniku, ki bo izšel v prvih dneh januarja 1972, je zbral gradivo in napisal prispevek o Grobu na Plešivcu, kjer je pokopana Cankarjeva ljubezen Ana Jelovškova in njena sestra, do katere Cankar tudi ni bil mudi. Tam so našli tudi 44 njegovih ljubezenskih pisem, ki jih je pisal obema sestrami.

Kaj bi se spraševali Frana Roša? Vedno je pripravljen odgovorjati. Toda nikoli se ne obotavlja sam začeti. In potem so vprašanja res brez potrebe. Človek mora samo pazljivo poslušati, da mu kakšna podrobnost ne uide. Teh pa Fran Roš pozna za cel leksikon.

Z željo, da bi se naprej nemurno delal in da bi se še kdaj videla, sva se razšla.

Drago Medved

ŽELITE DOBER ZASLUŽEK?

Za učilno prodajo Novega tednika v Celju, Zalcu, Velenju, Rogaški Slatini in Soštanju vabimo učence, dijake, študente in upokojence.

Dober zaslužek vsak četrtek in petek.

Oglasite se v uredništvu, Gregorčičeva ulica 5 v Celju!

Koncerti

Petek, 10. decembra ob 19,30 v Narodnem domu:

III. abonmajski koncert SLOVENSKEGA TRIO

Dejan Bravničar, violina
Ciril Škerjanc, violončelo
Aci Bertonec, klavir
Na sporedu Mozart, Beethoven, Mendelssohn
Prodaja vstopnic v glasbeni šoli.

„Dom Bernarde Albe“

Amatersko gledališče »Zelezara« se je v soboto predstavilo z novo premiero. Uprizorili so špansko dramo Garcie Lorce »Dom Bernarde Albe«. Lorca — sicer pesnik — je napisal to dramo »v prozi« in zanimivo predvsem zato, ker v njem nastopajo same ženske in prikazuje delček življenja takratne Španije. Ženska, obremenjena s tradicijo; špantarsko vzgojo; z navadami krščanstva dobi po smrti svojega moža v roke vajeti številne družine. Nekdanji patriarhi izgubi vso veljavo, mati postane »poglavar« družine in se hoče z nekakšno maščevalnostjo in trdo besedo rehabilitirati za vse, kar je morala pretrpeti. Zrtve so predvsem odrasajoče hčere.

V vlogi Bernarde je nastopila Mira Furlanova uglajeno in dostojno. Tu in tam je zakolebala biti čutečo materjo in njeno skrajnostjo, vendar moramo omeniti, da je ta vloga najvišje težavno-

sne stopnje in zahteva maksimum intelektualnega angažiranja.

Meta Vidmarjeva in Angela Mavčeva sta se predstavili kot dekli — bili sta tipičen primer ponižnega španskega malega človeka. Medtem ko je bila Mavčeva popolnoma figura, Vidmarjeva ni mogla skriti svojo masko mladosti.

V vlogah hčera so nastopile Truda Tomažin (Augusta), Marjana Vrečko (Martirija), Anica Tomažin (Magdalena), Marija Jurak (Emilija) in Anica Bandek-Milano (Adela). V splošnem so zadovoljile in realizirale režiserjeve zamisli. Morda bi bilo treba omeniti (to pa ni napaka nastopajočih) komaj spoznavno razliko v letih in značajih. To bi lahko delno tančnejša izdelava značajev opravičila maska, delno pa na režiserski postavitev. Imenitna sta bila predvsem prizora z molitvijo v I. dejanju in zaključni prizor.

V ostalih vlogah so še sodelovali Anica Rovšnik, Miša Stojčevski, Tonka Orešnik, Katja Ivačin in Manja Vranjek.

Delo je nastalo pod skrbnim vodstvom dolgoletnega in priznanega režiserja Tonea Zorka, ki je bil težki nalogi kos, vsi pa vemo, da je v Celju vzdušje. V mizanscenski zasnovi je delo dovolj razgibal, čeprav je včasih trpela logičnost. Skoda, da je sceno izredno zožil in odvzel veliko dragocenega prostora. Kot malenkost bi morda omenili nelegitimne oblike hčera v tretjem dejanju, ko planejo iz spanja, vendar to ni v celoti in neoporečno oblačeno. Toda to so le malenkosti, ki se dajo takoj odpraviti.

Na splošno je predstava uspešna. Skoda je le, da je gledalci niso povsem razumeli. To so dokazali z napačnimi reakcijami.

STEFAN ŽVIZEJ

Film

Konje streljajo, mar ne?

Scenarij so oblikovali po romanu Horaca McCoya. Režiser je Sydney Pollack. Igrajo Jane Fonda, Michael Sarrazin, Susannah York in drugi. Gig Young je dobil Oscarja za vlogo Rockyja, mojstra plesnega ceremoniala. Film traja dve uri.

Horac McCoy, sicer bolj znan kot pisatelj policijskih romanov, je 1935. leta izdal knjigo Konje streljajo, mar ne? Z zgodbo se je povrnil v čas velike gospodarske krize, ko so v Hollywoodu spet pripravili priljubljeni tradicionalni plesni turnir. To je bil plesni turnir vzdržljivosti, nadčloveških naporov, socialne bede, dehumanizacije odnosov med ljudmi in ponižnosti v iskanju samopotrjevanja. V iskanju novega življenja, ki ga ponuja zma-

ga na turnirju.

Kritik je zapisal: »Najbolj pretresljivi in hkrati najbolj uspešni so prizori, ko Rocky pripravi za množico gledalcev posebne izločilne igre. Divja dirka tekmovalcev v krogu plesišča, da bi ne zaostali in tako izpadli iz nadaljnjega tekmovalstva, se spreminja v nečloveško divjanje, prerivanja, življenjsko agonijo in živalsko hlastanje za obstankom. Ti prizori so mojstrsko realizirani in silovito pretresejo gledalca.«

Nekateri menijo, da sodi film Konje streljajo, mar ne? med najboljše storitve režiserja Sydneya Pollacka. Vse, kakor pa pomeni zgodba z vso izraženo socialno, človeško in čustveno komponento pomemben dogodek v repertoarju.

Pomembna obletnica

S prirčnim rajanjem so v soboto zaključili splet prireditelj, ki so bile posvečene 40. obletnici Delavskega prosvetnega društva v Zagradu. Vse prireditve, trajale so ves teden, so bile dobro obiskane in so prispevale nov delež k poživiti kulturno prosvetno dejavnost v tem jugo-vzhodnem delu celjskega predmestja. Med drugim so pripravili tudi slavnostno sejo upravnega odbora, na katero so povabili še številne članke takratne »Sloga« kot predhodnice današnjega kulturnega društva.

Prosvetno društvo »Sloga« Zagrad — Pečovnik so ustanovili takratni, napredni slovenski kmetje in delavci. Zbirali so se v prostorih družine »Stegua«. Do okupacije so takratne sekcije (perva in gledališka) zaživele s polnim elanom. Kot povsod, je tudi tu pretrgal nit dejavnosti okupator, ki ni prizanesel številnim Zagradčanom. Po osvoboditvi so se ponovno zbrali takratni kulturno prosvetni entuziasti in ponovno oživel to dejavnost. Leta 1948 so društvo preimenovali v »Svoboda«. To ime nosi še danes. Ves ta čas je društvo delovalo z večjimi ali manjšimi uspehi. Zda jih tare predvsem skrb za dotrajan kulturni dom, ki pa ni edini v celjski občini.

Predolg bi bil seznam vseh prizadevnih članov, ki so jim izročili tudi posebna priznanja, zato naj omenimo enega najprizadenejših: Jožeta Dolenca, ki je tudi letos zrežiral igro, francoskega avtorja »Dnevi naše sreče«, s katero so se predstavili ob tej pomembni obletnici.

K pomembni obletnici jim iskreno čestitamo tudi mi!

Stefan Žvizej

iz dnevnika slg

12

V našo tedensko kroniko moramo vsekakor zabeležiti vest, da nas je za zadnjem torkovem abonmaju obiskala Mila Žaričeva, prominentna dramska igralka, ki je med obema vojnama in po zadnji predstavljal kvintesenso slovenskega gledališkega življenja. Nazadnje je, že upokojena, počudovala na gledališki akademiji govorno tehniko. Gostja si je ogledala predstavo Jovanovičevih Norcev.

Vsem abonentom, ki so pričakovali komedijo Figaro se ločuje že sredi tega meseca, kakor smo tudi napovedovali, se moramo opravičiti, ker smo jo bili primorani prestaviti za cel mesec v januar. Novoletna pravljica je namreč dobila toliko naročil za zaključne predstave, da smo morali ertati vse termine za redni študij. Zaradi zahtevnosti novoletnega programa je bila tudi pravljica z izrednega postavljena v redni delovni program. O tem, ali bodo otrokom žarele oči, o tem lahko avtor samo po tihem upa.

Več upanja, zasluženega upanja, imajo igralci in režiser in drugi sodelavci, ki pripravljajo uprizoritev. Avtor zagotovo ne preveličuje svojega deleža in ni dal nobene podobne izjave, s katero bi povzdignil svoje delo v vnaprejšnje samozadovoljstvo. Če bodo otrokom zares žarele oči, pa se vendarle zahvaljuje pisca članka, saj ga je napisal dobrohotno in v dobri veri, da drugače ne more biti.

Te dni odhajamo na že dolgo pripravljeno gostovanje v celovško Mestno gledališče. Priprave na naša skoraj redna gostovanja med koroškimi Slovenci so se začela že lani, ko smo z uspehom odšli tjakaj na daljšo turnejo z Veroniko Deseniško. Tokrat odhajamo z Eliotovim Umorom v katedrali. Celjsko gledališče opravlja pomembno kulturno poslanstvo, ne pri naša zamejskim rojakom le domače žlahtne besede, seznanja jih tudi z umetniškimi dosežki, s kulturo, ki je njihov integralni del.

J. Z.

Razstava v pivovarni

Obetajoč začetek

Pretirana skromnost skupine petih likovnikov amaterjev delavcev Laške pivovarne ali hvalevredna samokritičnost?

Vsak večji kraj, ki se uvršča tudi v središča kulturne in ljudskoprosvetne dejavnosti se ne more ponašati s skupino likovnih samoukov, saj je te vrste aktivnost še najbolj redko posejana v pri-merjavi z glasbeno, gledališko in literarno tvornostjo. Le malo pa je primerov, kot ga imajo v laški pivovarni, kjer se je v likovno sekcijo pri mladinskem aktivu zbralo pet prizadevnih samoukov, ki so pred prazniki v pro-

Kdo so samonikli likovniki:

Mihael Snur je strugar in razstavlja olja in je po slogu precej podoben Jakiju, vsaj v barvah, sicer pa risarsko bolj izrazit in spoznaven. Daniel Brglez, pivovar po poklicu, se je predstavil z olji na steklu, kar mora za začetnika biti trd oreh, pa tudi z grafiko, ki je pretežno študijska vadba. Pleskar Franc Markošek se je oprijel tudi malega čopiča in

storih uprave podjetja razstavili svoja olja, grafike, akvarele, reliefne plastike in skulpture iz železa. Priključili so se jim še fotoamaterji z dokumentarnimi posnetki o zadnji investiciji kolektiva.

O razstavi sami le toliko, da bi razstavljalci mirno lahko tvegali nastop pred širšo javnostjo, so se pa tokrat predstavili le tovariškemu krogu v kolektivu. No, morda je ta skromnost ravno izraz samokritičnosti, da za začetek niso storili večjega koraka.

tako kot njegov poklicni kolega Darko Slimšek nagiba k realizmu, pri čemer je prvi pokazal precej več rutine. Močno izstopa tudi ključavničar Anton Prtnemer, ki poleg oljne ikone razstavlja še reliefne plastike v lesu in dve skulpturi, varjeni iz železa.

Nobeden od petih pivovarniških likovnih samoukov nima kakršne koli likovne izobrazbe, niti kakšnega tečaja ne. Vse oblikuje nagnjenje, večino pa tudi obetajoč talent, ki bi ga bilo zares vredno razviti.

J. KR.

SLOVENSKIH JAGROV KOZJANSKI LOV

Jaga, kozjanska jaga, se začne, pa recite kar hočete, v gostilni. Ne verjamete? Mogoče res ne, ampak lahko to jasno in glasno dokažem. Nič drugače ni bilo, kot tako. Dobili smo se tisto nedeljo, malo pred prvim ali natančneje, dan pred dnevom republike v Olgini oštariji. Ne bi mogel reči, da smo popivali. Kje neki! To se za poštenega kozjanskega jagra niti ne spodobi. Spili smo šilček pelinkovčka, potem pa smo Olgini dali slovo in se odpravili skozi Bistergraben divjim prašičem nasproti. S puškami smo odmaširali skozi romantično pokrajino. To se je dogajalo v lovskem letu devetnajstoensedemdesetem, na osemindvajseti dan enajstega meseca v prestolnem mestu Kozje, središču kozjanskega lovskega revirja, blagoslov in pozdrav, »dober pogled« pa nam je voščila Olga Resnikova, zaščitnica vseh jagrov na Kozjanskem.

Marširali smo kot dobra stara vojska skozi Bistergraben in napenjal sem svoj »dober pogled«, pa nisem zagledal nobenega prašiča. Kot da bi se v zemljo vdrl. Zalostno so se pomikale moje oči po bregovih, prašičev pa od nikoder. Potem pa so me modro poučili, da prašiči nimajo navade hoditi v dolino gledat napake ljudi. Ker so lovci spoštovanj ljudje in nikakor ne kažejo, bogasvaruj, sem vzel to za sveto. Potlačil sem jezik daleč v sebo in tiho capljaj zraven starih masov, ki so tu in tam kakšno pametno rekli. Prašičke so čepale na ramenih kozjanskih jagrov, kot da bi jih tjakaj nasadili ob samem začetku sveta. Dolga je bila vrsta spoštovanih kozjanskih jagrov, še dalje je bilo pričakovanje.

Prišli smo do lovske kočice v Bistergrabnu in tam smo se tudi ustavili. Pa samo za trenutek. Nekaj so nam imele »na dušo d'jat,« stari jagri.

Z VSEH VETROV SO PRIŠLI

Starih navad ne gre zametovat in pravijo, da mora dober jager pred lovom nekaj za zobe dati. Tisto nekaj sem v koči okušal, pa se mi še danes zdi, ko tole stvar na svetlo spravljam, da tisto nekaj ni bilo nič drugega kot konjak. Ze mogoče, da se motim. Seveda, mlad sem še in še življenja nisem okušal, tako kot je treba in je naravi povšeči. Ampak, če bi tisto bilo le enkrat, pa je bilo dvakrat. Potem pa so le nehali in kot veter nas je odneslo na obronke Bohorja. Ja, pa še nekaj sem pozabil povedati: pred lovske kočice so nas čisto obzirno opozorili, kaj lahko in kaj ne smemo

streljati. Pa so rekli tudi, da krava ni srna in gams ne kozel. To sem vzel »na znanje«. Pomagalo je.

Udarili smo kot dobra zvešta četa med smrekami v bohorske rebri na divji prašičji lov, za katerega pravijo kozjanski jagri, da menda že postaja tradicionalna stvar. Jagrom ni vsega verjeti, to sem jim pa le. Kako jim ne bi, ko pa jih je bilo toliko, da jih skoraj prešteti nisem mogel. Od kod vse se niso zbrali, tile zeleni prijatelji? Prineslo jih je s slovenske Koroške, čez Kačje ride so se pridrsali na Kozjansko, mariborsko Pohorje jih je vrglo na naš konec. Še bi lahko našteval, pa se mi ne ljubi. Na kratko: bilo jih je recni in piši natanko osemindvajset, konkurenco pa so jim delali še prijatelji jagri s planinskega konca. O tem, kdo je potegnil krajši konec, pozneje.

KO BI LE VEDELI, PRAŠIČI, KJE SEM STAL...

V vojski si nisem bil, sram me je priznati, a je tako. Nekaj malega »na levo« in nekaj »na desno« so me naučili kozjanski jagri na svoji zveličavni jagi. Ko smo prišli do križišča dveh poti, ostale so bile v megli, ena pa v dežju, ki je začel rahlo rosi, bog ga nima rad, je padlo povelje. Vsak je nekaj dobil, profesorju Avčinu, saj ga poznate, to je tisti, ki je izumil marsikaj, v svojem prostem času pa je napisal tudi knjigo »Kjer tišina šepeta«, pa so rekli, naj stoji kar spodaj v dolini in naj čaka na prasca, ki menda rad hodi tam mimo. Avčin pa v zrak s svojimi sedemdesetimi leti, da še lahko hodi in da še ni za, v pokoj in tako na-

»Madona, ga že čutim. Slišiš, že gre. Se mal', pa bo pri nama.«

Slavc šepeta: jaz gledam, prašiča od nikoder. Grdo prase.

POTRPEŽLIVOST JE BOŽJA MAST

Takole sva stala cele veke. Zmrzovala. Dež je padal. Mi dva pa kot Petrova skala. Trda in mirna.

Sej sem po »štantihi«. Spodaj pod nama je stal

Zamišljeno, predvsem pa resno in pričakujoče sirme lovčeve oči v breg. Bo prišel, ne bo?

prej. Kljub temu smo šli naprej na »štante« čakati kozjanskega divjega praseta. Mene so dodelili Andrejčkove Slavcu.

Odšla sva na »štante«. Tam sva ostala, kot da bi naju »prilimali« in čakala na prašiča. Prašiča pa od nikoder. Čakava uro, dve, tri, štiri, pet, prašič, pa seveda prašič, v hosti pa čisto tiho. Premakne se vejica, Slavc v zrak, jaz pa na tla.

Juleta Vrbiča sin, saj veste, katerega. Tistega, ki je bog in batina pri Pavlihi. Čisto trd je že bil, ubogi Zeljko, čakajoč na praseta. Pa mi pravi, da je hodil z očetom na lov, ko mu je bilo štiri leta in je menda do sedaj ulovil vse — razen medveda. Ja no, ga bo pa še.

Tako so jagali, slovenski fantje. Pokalo je, da me je bilo strah, pa nisem ravno plašljive narave. Ampak jaz, jaz pa nisem videl nobenega, cela moja kompanija pa tudi ne.

Ob treh smo se zavlekli v dolino. Premrazeni, zledenele kot ledene sveče, puške pa so trdno stale na ramenih. Kot se spodobi.

Pred vsemi sem jo ucvril, kot da bi mi gorelo za petami, v Kozje, naravnost v gasilski dom, kjer je gospodarij Kolarjev Mihec in je v kuhinji krojila usodno Resnikova Olga. Orkester »Od vseh vetrov zbrani« je že igral, profesor Avčin pa je sedel za pečko.

»Kozjanci so fajn ljudje. Ena čudna mešanica veselih in trdnih ljudi. Vsega, kar je v Sloveniji najboljše. No, jaz pa sem iz Ljubljane, točneje, profesor na elektrotehniški fakulteti, to je tam, kjer naredijo vse — od aeroplana do otroka.«

KONEC DOBER, VSE DOBRO

Zaspilah so ko sto hudičev in zavrtela sta se Micka in Janez, zunaj pa je ležalo osem divjih prašičev. Lovska veselica se je začela. Tudi lovski vici.

MILENKO STRASEK

pisma bralcev

PROSTOR ZA PESMICE

Najprej bi rada omenila, da mi je tednik zelo všeč. Zdi se mi, da bi moral biti še obširnejši. Zelimi tudi vede ti, ali bi bilo v Novem tedniku kaj prostora za pesmice. Pošiljam vam eno z naslovom »Novi tednik«:

Najbolj me veseli,
če je veliko vesti
iz krajev, ki jih ne poznam,
pa vendar sosedje so nam.

Bralka URŠKA iz Dramel

ODGOVOR: Draga Urška, kakor vidite, sem objavil tretjo kitico. Ta se mi zdi še najboljše. Za pesmice, črtice in sploh za literarne prispevke je seveda nekaj prostora v našem tedniku. Saj prav v tej številki objavljamo novi nagradni razpis, ker želimo bralce spodbuditi k pisanju. Le oglasite se! Pa poln naslov pošljite.

VABILO

Ze dolga leta sem naročnik tednika in prosim, da me vaš novinar Milenko Strašek kdaj obišče. Veliko novega bo zvedel.

IVAN AMON, Ješovec 21, Kozje

ODGOVOR: Ko bo le mogel, se bo Milenko oglašil. Do takrat pa sami kaj napišite. Saj gre, ali ne Ivan?

MNOGO NEIZREČENIH HVAL

Ze večkrat me je zaskominalo, da bi vam kaj napisala, pa se kot preprost človek kar bojim spregovoriti na glas. Dolgo je že namreč, kar sem zapustila šolske klopi. Veste, za moje solanje ni bilo denarja. Svinčnik in pero je bilo treba zamenjati za motiko, koso, plug... Danes sem se vseeno opogumila, da vam povem, kako mi je všeč tednik. Zelo rada berem roman, novice, zgodbe o materah in ostarelih. Še posebej zato, ker sem tudi jaz osamljena. Mama mi je umrla in še sreča, da je sestra blizu. Večar pa imam vseeno srčni mir, duševno srečo, to pa tudi nekaj velja, ali ne?

Vidite, tako mi je tednik res velik prijatelj. Zato pravim — mnogo hval je neizrečenih, mnogo praznih besed neizgovorjenih. Ob vašem jubileju pa iskrene čestitke.

URŠKA ORAŠ, Vrbo 27, Sentjur

ODGOVOR: Draga Urška, lepo in dolgo pismo. Malo sem ga skrajšal. Večkrat bodite tako pogumni in se oglasite.

PISALI SO NAM ŠE

Pisali so nam še Gotovljan, Antonija Fajdiga iz Rečice pri Laskem, Vida Romih iz Ponikve, Vera Ašenberger iz Griž (pa nič ne obupajte, tudi kozorog bo kdaj prav napovedal!), Fanika Kolenc, Viktor Rozman s Skomarja, Marija Ocvirk iz Podčetrčka, Anica Malin iz Celja, Anton Arh iz Sentjurja, Albert Veber iz Prebolda, M. Kasnik z Dobrne in Stefi Fajš (nič se niste zamerili!) iz Ponikve.

VAS UREDNIK

DRUŽBA POZABLJA NA DOMOVE

Problem dijaških domov je večno mlad ali večno star, kakorkoli že. Skoraj povsod. Tudi v Celju. Zaradi takšnega položaja, ki pa se iz leta v leto slabša, je republiška konferenca ZMS minul teden sklicala posvet o tej tako pereči problematiki, na katerem naj bi osvetlili nekatere najakutnejše strani.

Na posvetu, ki so se ga udeležili skoraj vsi celjski strokovnjaki s tega področja pa tudi predstavniki domov in gojenci sami, je bilo izraženo mnenje, da je bila problematika slovenskih dijaških domov skoraj vedno zapostavljena, in da imamo zelo malo takšnih ustanov, kljub dejstvu, da število interesentov raste. Povedano je bilo, kje bodo v bodoče še zgrajeni domovi. To je v veliki večini v večjih mestih. Ali bo s tem rešen problem? Bodo dijaki našli sredstva za oskrbovalnino, ko pa vendarle vemo, da biti v domu danes pomeni skoraj privilegij ali pa dobro finančno podstat? Dijakom v mestu to prav gotovo ni in ne more biti problem, saj jih oskrbujejo starši. Toda kaj naredi učenec s svojo nagrado?

Ta in podobna vprašanja so vodila navzoče v diskusijo, ki je dobila prizvok reševanja socialnega razlikovanja. Domovi so polni tam, kjer dijaki lahko plačujejo najemnino. Vendar kje — so tisti, ki tega ne zmorejo? Odgovor je preprost: doma. Težko je v naših domovih

dobiti kadre — vzgojitelje, kajti redki se želijo zaposliti v domovih. Če pa že pride, gre kmalu na boljše. Rešitev je ena sama: primeren stimulacija. Velik problem na celjskem območju so tudi telovadnice, ki jih skoraj ni. Gojenci hodijo telovaditi drugam, če imajo seveda možnosti. Pomembno vprašanje so sprožili učenci in gojenci iz južnih republik, ki se šolajo pri nas. Ugotavljajo, da s tem slabšo nagrado, da s tem denarjem težko plačujejo oskrbovalnino in da bi bilo najbolj prav, če bi vsakega izmed njih štipendirala republika, iz katere izhaja.

Cisto na koncu bi opozorili še na probleme izkoriščanja, zakaj z nobeno drugo besedo ne bi mogel bolje označiti tega pojava.

Učenci v raznih strokah šestokrat sprejmejo pouk pri svojih mojstrih, ne da bi za svoje delo prejeli kakršnokoli nagrado. Veseli so, če je to sploh mogoče. Predvsem so to otroci z dežele. Ker ne dobijo nagrade, ki jim po zakonu pripada, tudi težko plačujejo oskrbovalnino.

S precejšnjo ostrino je nekdo med razpravo poudaril, da sploh nima nikakršnega smisla še naprej govoriti o teh stvareh, ker zaradi tega pač ne bo bolje. »Domovi so nedvomno na repu družbene pozornosti, je sklenil svojo misel. To nedvomno drži.

—MIS—

Možakar je pripravljen, da ga lovska bratovščina sprejme v svojo sredo. Še nekaj vprašanj nad uplenjeno divjo svinjo in že bo kriščen. Dober pogled!

NJIHOVO ŽIVLJENJE JE MATERINSTVO

SKRIVNOST OHRANJENE MLADOSTI

Krepko je bilo treba vsajati stopinje v sneg pomešan z blatom od ceste v hrib do Bencetove domačije na Reki pri Laškem. Precej jih je bilo v kuhinji. Segel sem v roko ženi, ki sem o njej sodil, da utegne biti mati enajstih otrok. Ves čas se mi je v poskuse, da bi s staro ženo napletel pogovor, vmešavala postavna ženska, o kateri sem sodil, da utegne biti ena od hčera. Pa se je nazadnje izkazalo, da je ravno ta Ana Rezec ali po domače Bencetova mama. Ves presenečen in malce tudi osramočen sem se opravičeval za zmoto, ki je pa brez dvoma bila nehoten kompliment.

Ana Rezec je bila stara devetnajst let, ko je prišla iz Strmca nad Laškim k Ben-

cetovim za mlado. V hiši je našla še pet moževih mlajših bratov in sester, ki so bili še zvečine šolobvezni, najmlajša pa je bila stara osem let. Še tisto leto je rodila Jožeka. Sprva so se vrstili otroci kar vsako leto. Za Jožekom Stanko, pa Jaka, Tina, Lenčka, Peter, Stefa. Ker je prvorojenec zaradi opeklin umrl, je bil osmi spet Jožek, deveti Franci, za njim Anica in zadnji z nekaj let presledka Mihec. Vrh vsega je z možem vzela v hišo še enomesečno hčerko moževe sestre, ki je kmalu po porodu umrla. Res sta ji Lenčka in Peter umrli kmalu po rojstvu, zato pa je število bospetnikov povečevala nečakinja in dva, trije mali svaki in svakinje.

»Zakaj tako dobro izgledam? Res je naš grunt težak in veliko je treba delati, toda moja moč je krepila družinska sreča, toplota, razumevanje z možem, s taščo, ki je bila menda babica v dvakratnem smislu, saj sem vse otroke rodila v zakonski postelji. Vsakokrat, ko sem bila otročnica, se po štirinast dni nisem smela gnati iz postelje. Bili so tudi hudi trenutki. Najprej ko mi je umrl prvi, pa Lenčka in Peter, ko

je umrla mati in ko je v sedemnajstem letu izdihnila še hudo bolna Anica. Da, menda še najbolj me je prizadelo, ko je pred leti umrl mož...

Pa je obrnila vso reč na veselo plat. O tem, koliko »ohceti« je bilo v hiši. Za petimi svaki in svakinjami, pri Bencetovih je bilo že v prejšnjem rodu več kot deset otrok, je bilo še šest porok njenih otrok. Sicer pa je Ana Rezec najbolj iskana svatovska kuharica. Doslej je spekla najmanj sto svatovskih pogač. Pa kakšnih. Takšnih s celim svatovskim sprevodom, izdelanim iz sladkorja in kreme. Režečeva je botra najmanj 20 otrokom v sorodstvu in sosedstvu. Nekoliko v zadregi mi je povedala, da tudi pesnikuje in piše igrice, ki jih sama z otroki zrežira za razne priložnosti, zlasti za dan žena v reški šoli. Ano Režečeva obdaja devet vnukov, pa v šali pravi, da njene hčere in snaha nimajo takih otroških grozdov, ker nimajo gruntov, in otroci so dandanes dražja reč, kot so bili nekoč.

Velika izba je polna slik. Poročnih in pogrebnih. Njeni fantje v vojaških oblekah. Pravi, da se do takrat, ko

je prvi oblekel suknjo, veriga kar nehala ni. Eden je šel dneve odhoda iz vojske, drugi že prve odslužene dni.

Bila je nedelja. Miklavževa. Bolj ko se je popoldan nagibal v mrak, več je bilo v Bencetovi hiši sinov in snah z z vnuki. Vsi so imeli v torbah kaj za mamo, toda vnu-

ke je le najbolj mikalo pogruntati, kaj ima stara mama spravljenega zanj. Srečna družina, srečen rod. Srečna je tudi sedeminsedemdesetletna Roza, ki so jo v hišo vzeli za varuško, ker mora biti pri tej hiši kup otročja in vselej tudi kak starejši družinski član. Do takrat,

da bo Ana zares stara babica. Bo v dolini preteklo še veliko vode, saj je mlada v hiši, Francetova ženica, še pravcati deklč, čeravno že tudi mamica. Do katere številke bo sešel sedanji Bencetov rod?

JURE KRASOVEC

ŠTIRINAJST, PA ŠE KAKO ŽIVIH!

Turnškova mama z Ostrožnega pri Celju je morala malo pomisliti, ko je začela naštevati svoje številno potomstvo, da jih je zvrstila lepo v vrsto, kot so prihajali.

Marija Turnšek svojih 61 let skriva in tudi ne. Obraz, še vedno gladek, oživljajo živahne oči. Obroblja pa jih venec srebrnih las. Pred leti je ovdovela, ko ji je umrl mož, cinkarniški zidar. Pokopala je tudi taščo v starosti 88 let, ki ji je bila v pomoč pri rojstvu devetih, medtem ko je ostalih pet otrok rodila v bolnišnici.

Prvi sin Anton je bil rojen leta 1932, potem so se zvrščali s po leto dni razlike še Marija, Karel, Dragica, Jožica, Stefan, Jože, Albin in Franc, ki je bil rojen ob kon-

cu vojne. Torej je vojno prebrodila z devetimi otroki. Po vojni so privekali na svet še Stane, Rozalija, Majda, Tatjana in zadnji Marjan. Štirje od štirinajstih delajo v Nemčiji, večina jih ima poklice, med njimi so trije tehniki, dve uslužbenki z ekonomsko šolo, zadnji, Marjan pa letos končuje četrti razred gimnazije. Vsi, razen onih, ki so začasno v Nemčiji, živijo blizu. Nekaj jih je še doma. Poročeni niso samo zadnji trije, ostali pa imajo skupaj 12 otrok. Vsi vnuki imajo Turnškovo mamo radi in tudi med seboj se razumejo ter radi pridejo domov.

Z nasmehom pripoveduje Marija Turnšek o časih, ko so bili malone vsi doma, spali po dva v eni postelji in ko se ji je včasih zdelo, da ji bo razneslo hišo od živčevja. Fantje so vsi zrasi v korenjake, ki so bili nenehoma lačni. Eden največjih, Albin, se menda ni nikoli pohvalil, da je sit, pa si je kar sam skuhal »štrkljavko« brez jaje, da je bila kot močnato lepilo.

Niso bili lahki časi. Plačati ni bilo nikoli kaj prida. Na hektarju in pol zemlje pa je zraslo toliko, da štedilnik ni bil mrzel v kuhinji. Redili so dve kravi in začuda, še je ostalo mleka, da so ga kakšen liter prodali. Otroci so seveda pridno pomagali, da so bili želodci polni pretežno z domačimi pridelki.

»Ste kdaj bili v skrbeh, da se vam jih je toliko nabralo?«
»O, pač. Pa kaj, ko nekoč

nismo bili tako razgledani, kot so mladi pari danes. So mi kdaj na tihlo rekli, daj, spravi. Kako bosta preživela toliko otrok? Pa nisem nikoli hotela. Rada imam otroke. Še bolj kot otrok me je bilo strah, da bi me zaradi česa takega pobralo. Ni me bilo strah zaradi sebe. Zaradi otrok, ki bi ostali sami. Ni mi žal, da sem vzdržala. Kate-remu od mojih sinov in hčera naj bi se odpovedala? Veseli me, da še pomisli na sem na to, ko pa so vsi tako dobri z menoj.«

Turnškova mama še vedno gospodinja. Ko bo pri kruhu tudi njen gimnazijec, bo izpregla. Želi si miru in počitka, ki ga doslej ni nikoli užila. Miru pred skrbmi, ne pred številno družino, ki z vnuki še narašča; počitka tudi zase, če je ta njena misel sploh kaj vredna, kajti ženske, kot je Turnškova, si počitka niti ne znajo predstavljati in si ga v resnici tudi ne želijo. Preveč jih vežejo misli na njihov zaklad, na pravo bogastvo sinov, hčera, zetov, snah in vnukov.

Se neka. Ko sem jo vprašal, kakšno pokojnino ima po umrlem možu, me je presenetil način, kako je odgovorila:

»Zdaj že imam 77 jurjev!«
Zdaj že ima. Ko da je to kdovekaj! Če kaj poleg poklice otrok družijo naše matere, katerih življenje je predvsem materinstvo, potem je to skromnost. Nanjo so obsojele in v njej po svoje srečne.

JURE KRASOVEC

VSAM MESEC 100 NAGRAD

ŽREBANJA: 15. decembra 1971, 15. januarja 1972

VSAMOKRAT:

- 1 avtomobil VW 1200
- 1 pony expres
- 3 radijski sprejemniki
- 5 ročnih ur Darwill
- 50 kartonov piva Pils, v vsakem tudi 6 kozarcev
- 15 long-play plošč
- 25 pivskih garnitur, v vsaki 3 litrski vrčki

Na notranji strani kronskih zamaškov steklenic vseh vrst piva talis so natisnjene posamezne črke vaše velike sreče, v časnikih pa objavljamo nagradne kupone.

VSAM DAN pivo talis

NAGRADNI KUPON

VSAM DAN pivo talis

Priimek

Ime

Ulica

Pošta, kraj

Zberite po 9 zamaškov s črkami, ki sestavljajo napis talis Pils! Obenem z ustreznim

številom izpolnjenih kuponov jih pošljite na naslov: talis, Maribor, Meljska 10.

NAGRADNI KUPON

VSAM DAN pivo talis

Priimek

Ime

Ulica

Pošta, kraj

NAGRADNI KUPON

VSAM DAN pivo talis

Priimek

Ime

Ulica

Pošta, kraj

NAGRADNI KUPON

VSAM DAN pivo talis

Priimek

Ime

Ulica

Pošta, kraj

NAGRADNI KUPON

VSAM DAN pivo talis

Priimek

Ime

Ulica

Pošta, kraj

NAGRADNI KUPON

VSAM DAN pivo talis

Priimek

Ime

Ulica

Pošta, kraj

NAGRADNI KUPON

VSAM DAN pivo talis

Priimek

Ime

Ulica

Pošta, kraj

ZAMRZNITEV IN ODJUGA

V petek zvečer, dan pred praznično soboto, je politični komentator televizije sporočil sklep izvršnega sveta SFRJ o zamrznitvi cen. Televizijski vremenar je napovedal lepo praznično vreme. Zmotil se je vremenar, ker se je vse praznične dni vreme kisalo. Cene so bile med prazniki, vsaj kar zadeva trgovine, res zamrznjene za

zaprtimi vrati trgovin. V sredo je televizijski komentator podvomil v veljavnost sklepa o zamrznitvi, gledalci v Laškem in okolici pa so imeli pri roki dokazilo, da možak govori resnico, kajti tisti dan so že jedli dražji kruh iz laške pekarnice.

Nauk iz te zgodbe? Ne verjemite vremenarjem!

—CEK

KAR MISLITE VI, OBJAVLJAMO MI

Tokrat je za našo rubriko prišlo manj odgovorov kot ponavadi — najverjetneje je, da so temu krivi prazniki in da ste preveč praznovali. To sicer ni nič hudega in upamo, da bo drugič bolje. Predvsem je važno, da si ostanemo zvesti.

V uredništvo je prišlo 105 odgovorov na naše vprašanje. Pet od njih se nam je zdelo najbolj primernih za objavo, vse ostale, ki so tudi poslali svoja mnenja, pa prosimo, da še naprej sodelujejo z nami. Morda bomo »pogruntali« kaj še bolj duhovitega, to pa le, če bomo čimbolj sodelovali.

1. Filipič Vida, ki dela pri Transjugu v Celju, odgovarja na vprašanje. Ali nimate občutka, da pol ljudi na svetu spada v norišnico?, kratko: Da.

2. Ne pol, pač pa cel svet. Norišnica, ki bi jo bilo potrebno narediti za vse te ljudi, bi požrla živce še tako mirnemu arhitektu, meni Sandi Drobnač, osnovna šola Lesično.

3. Drži, se strinjam, mislim pa, da bi bilo potrebno strpati v norišnico še tiste, ki naivno mislijo, da bodo pri nas odpravili socialne razlike. Tako piše Ivan Poženel, Partizanska 16 a, Koper.

4. O norosti nam je takole zapela Marica Petrovič, Celje, Trg svobode 10: »Nevoščljivost, moda, nikotin, mamila, rak v kavi, pol ljudi na svetu grabi.«

5. Marija Kos iz Vitanja, Stenica 25, je kratka: »Promalo tovrstnih zavodov.«
Novo vprašanje in veliko duhovitosti: KAJ JE LJUBEZEN?

mini reportaža

Liboje

SMUČARSKO VESELJE

prvi Ivan Kragl, zlatar iz Zalca, sicer pa navdušen smučar, o idealnih smučarskih terenih v Libojah

Letošnjega zgodnjega snega niso bili veseli samo na Golteh in ostalih razpitihi smučarskih središčih v naši ožji domovini, temveč tudi v Libojah. Tam že nekaj let poskušajo prizadevni smučarski delavci iz Zalca ustvariti manjše zimsko rekreativno središče, ki bi bilo zlasti primerno za otroke, ki se šele učijo smučanja, in tiste, ki se po končanem dopoldanskem delu ne morejo odpeljati na Golte.

»Ze prvi dnevi so bili idealni za smuko,« je pripovedoval Ivan Kragl iz Zalca, nekoč aktivni smučar, danes pa prizadevni smučarski delavec.

»Čez tri tedne dobimo novo vlečnico in kapacitete se bodo povečale za približno 150 ljudi na uro; tako bomo imeli dve vlečnici, ugodno pa je tudi to, da se lahko smučamo ponoči, saj imamo najlepši del proge osvetljen. Parkirni prostori so očisti, v zimskem času pa bo o-

bratovala tudi čajnica. Da nudimo ugodne pogoje, je dokaz tudi v tem, da imamo že zdaj vsak dan toliko ljudi, da jih niti steze ne zmorejo. Blizu mesta smo in to je ugodno za nas.

Pred leti ste govorili, da boste kupili tudi stroj za teptanje snega, pa zgraditi manjši snack bar itd. Kako je s tem?

»Vlado Veber je začel s to idejo, pa so se mu skoraj vsi smejali. Potem je odšel v Ljubljano in zdaj smo tam, kjer smo. Od lepih idej in načrtov, ki bi prinesli denar, je ostalo breme malo.

Boste pripravljali smučarske tečaje za otroke?

»S tereni in žičnicami v Libojah upravlja šolsko športno društvo Osnovne šole v Zalcu. Ti bodo skupaj z občinsko zvezo za telesno kulturo in TVD Partizan pripravili več tečajev za začetnike. Če pa bo dovolj snega, bomo organizirali tudi prvenstvo Partizana in sindikalno tekmovanje.

Si navdušen smučar. Kako združuješ poklic z rekreacijo?

»Zlasti v zimskih mesecih zelo težko. Pogled, december je in veliko delo imam v svoji zlatarski delavnici. Seveda je prvo delo, potem pa rekreacija.

Boš prodajal v decembru svoje izdelke kaj ceneje kot drugače?

»Seveda, 10 do 20%.

Tvoje največje veselje?

»To da so ljudje zadovoljni z mojimi izdelki in da lahko pozimi smučam, poletj pa plavam. Na žalost slednje lahko delam samo takrat, ko imam čas. Tega pa je presneto malo.

Ima smučarski center v Libojah perspektivo?

»Ima. Samo potrebno bi bilo več razumevanja, pa bi šlo.

T. VRABL

mali intervju

SPRASUJE: STEFAN ZVI-ZEJ

ODGOVARJA: BERNARDA KUMER

Kdaj si se navdušila za oder in kulturno delo?

Ne vem točno. Mislim, da je to že v človeku. Ze v zgodnji mladosti sem se navduševala za vse, kar je bilo izrečenega v hramu boginje Talije. Skratka: rada imam gledališče.

Ali meniš, da Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« v Zagradu opravlja tisto funkcijo, zavoljo katere je bilo ustanovljeno?

Menim, da bi bila pavšalna ocena preozka, lahko pa tudi krivična do tistih, ki so leta in leta veliko žrtvovali za obstoj tega društva in so preprečili najhujše. Kdor dela, tudi greši, kdor dolga leta prepusti samemu sebi, postane enoličen in ne skrbi dovolj dobro za poprečne programe, kdor je doživel veliko bridkega — postane nazaupljiv. K izboljšanju takega stanja pa lahko pripomore mlad človek — le teh pa je v društvu veliko premalo.

Ali imate ob vaših nastopih vedno polne dvorane?

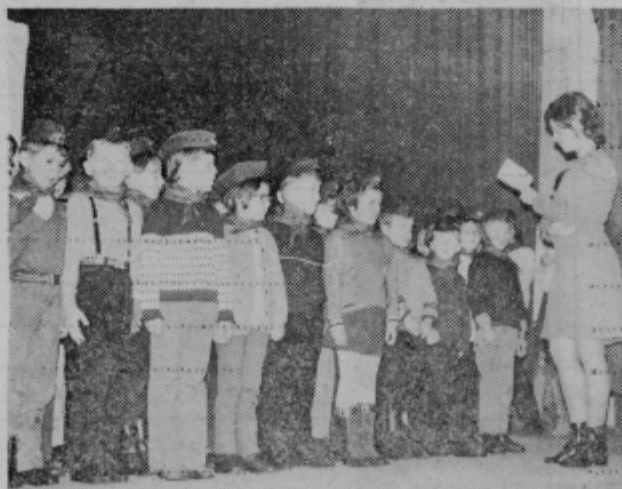
Kakor kdaj. Vesele, manj zahtevne prireditve imajo vedno veliko hvaležnih gledalcev — druge veliko manj. Krivdo lahko valimo drug na drugega, največ pa jo moramo prevzeti nase. Dober program bo še časoma spremenil tudi okus in bogatil zahteve aktivnega in pasivnega članstva.

Kakšna je perspektiva društva?

Otimistična. Toda le pod pogojem, da bodo v njem sodelovali tudi mlajši ljudje, strokovno dovolj močni — predvsem pa dobri organizatorji.

Povejte nam nekaj informacij o vas samih! Ali so leta že skrivnost?

Se ne. Rodila sem se leta 1951. Zaposlena sem v novi veleblagovnici »T«. Pri društvu pa že sodelujem nekaj let.

S prazničnega sprejema cicibanov v pionirsko organizacijo na šolski osnovni šoli Biba Röck, ki spada med najboljše pionirske odrede v občini.

Foto: B. Milnar

LAŠKO

AKADEMIJA OB PRAZNIKU

Na predvečer praznika je bila v »Domu Dušana Poženela« v Laškem akademija, na kateri je o pomenu Dneva republike govoril, predsednik krajevne organizacije SZDL Stane Kužnik. Program pa so izvedli otroci iz osnovne šole, godba na piha in upokojski pevski zbor. Podobne proslave so bile tudi v ostalih krajih v občini, predvsem pa v vseholah.

NAJMANJ 400 DIN PRIZNAVALNINE

Občinska skupščina v Laškem je sprejela sklep, po katerem bodo kmetje-borci, ki so aktivno sodelovali v NOV pred 9. 9. 1943, dobivali najmanj 400 dinarjev priznvalnine mesečno, seveda če so socialno ogroženi in če so dopolnili 60 let starosti. Priznvalnine bodo lahko tudi višje, če bodo razpoložljiva sredstva to omogočala in če se bodo primeri takšnih potreb pokazali.

REGULACIJA DESNEGA BREGA SAVINJE

Podjetje »Niva« iz sredstev vodne skupnosti že nekaj tednov izvaja pripravljeno delo za regulacijo desnega brega Savinje v Laškem med cestnim mostom in v mestu do ovinka med Marijagradcem in Strmcem. V suhem vremenu so ob reki podrli drevje, posneli humus in navozili precej kamenja za škarpno.

STRAH OB CESTI LAŠKO-VRH-BREZE

Veselje nad čedno posuto cesto iz Laškega v Lahomno je bilo kratkotrajno. Luknje kot da imajo korenine. Pa ne samo to. Dvakrat je do slej zapadel sneg in obakrat je bil plug pozneje na cesti kot večina koristnikov — od pešcev do avtomobilistov. Botako tudi v primerih, ko bo snega nametalo do kolen?

Nov strah se loteva občanov, ki so vezani na cesto Laško — Vrh, Breze in Reka.

ČESTITKE

Ob našem jubileju so nam čestitali novinar Rade Pečnik iz Beograda, Občinska konferenca ZMS Celje, Marija Ocvirk iz Podčetrtna, Zofa Rezar iz Grobelnega, Mohorjeva družba in Ljubljanski dnevnik ter drugi.

Iskrena hvala.

Uredništvo

ZALEC

DELOVNA MLADINA V BRASLOVČAH

Braslovška mladina se je odločila, da bo s prostovoljnimi delom zgradila avtobusno postajo. Ureditve avtobusne postaje se že dalj časa postavlja v ospredje. Krajevna skupnost pa bi morala plačati za takšno delo 4000 dinarjev. Tako bo ta denar prihranjen in krajevna skupnost ga bo lahko porabila za kakšne druge krajevne potrebe.

V nedeljo bodo tu pričeli tudi z začetnim plesnim tečajem. Vodil ga bo Mirko Sikovšek iz Celja.

SENTJUR

REFERENDUM MORA USPETI

Največ besed, ne nazi tudi prošnji, je bilo pčenih na zadnji seji šeske skupščine predvsem stvu. Obširen referat o nju šolstva v občini je zočil podal tovariš Veb Celja in ugotovil, da je jursko šolstvo socer zaljivo, čeprav kadrovsco tam šepa (pri tem je o ril mimogrede na zgreš uvedbe pedagoške gimn in ukinitve nekdajega i ljišča), da so bili sto premnogi ukrepi v zar letih za zboljšanje pog šolarjev in da je danes šama šola, ki bi potrebo novo poslopje ali pa pre nje otrok. To je šola v pri Zusmu. Razen tega obstajajo v občini še pri mi s telovadnicami, po šepa prevoz otrok z avt si, nekatere stavbe, če dobro ohranjene, poste premajhne, ker število o končno menda le rase.

Ob vsem tem pa je š juranom postalo preu tudi doma, v samem ce občine. Domača osemletk že zdavnaj premajhna, so se odločili za referend za uvedbo krajevnega sa prispevka. Samoprispevek ga bodo občani osvojili, bi rešil sedanje stanje hove šole. Na seji skupš so želeli, da bi vsakdo kazal svojo moralno dolž do kraja in otrok in i upajo, da bo referendum bo 19. decembra, uspel.

Ne samo šentjurska š tudi njihov vodovod preži precejšnjo krizo in prav tos je pomanjkanje vod šentjuru doseglo vrh. F zaradi tega so se na skupščine odločili, da b dali izdelati natančno hi geološko študijo, na pod katere bo rešitev prav g vo lažja. Ze sedaj pa bo ba zbirati investicije gradnjo vodovoda, ki got ne bodo majhne.

Šentjurčani tudi niso za voljni z neredom pri od tavanju odpadkov in zim cestno službo. Pravijo, tako je bilo rečeno na s da se dela opravljajo m marno in neodgovorno.

SMARJE PRI JELSAH

VINSKI VRH BREZ KRUHA

Trgovsko podjetje »Jel Smarje« poslovalnica Vrh vrh dobiva od Pekarne R ška Slatina dvakrat teden kruh za šolsko kuhinjo ostale potrebnike. Ta te pa Pekarna Rogaska Sla še dvakrat kruha ni dost la. Razumljivo je bilo v rek dne 23. novembra, še cesta ni bila prevo ker ni bila še pluzena. razumljivo pa je, da pe na ni dostavila kruha v tek, dne 25. novembra, je cesta dobro pluzena in v vurna. Tako je ostalo b

Je pač tako, da s življenju stvari včasih lo hitro menjujejo. T kar se nam zdi čudno nemogoče, je jutri že resnica. Življenje to p zaprav tudi terja in gače biti ne more. T je na vseh področjih šega življenja, vsak prinaša nekaj novega. Med najaktivnejšimi borniki celjske obč

Prejeli smo

SINEK JE UMRL — ZAKAJ?

Rada bi napisala, kako so v celjski bolnišnici ravnali z mano ob porodu in kakšno žalost sem doživela na ginekološkem oddelku. Tistih dni v oktobru ne bom nikoli pozabila, saj sem izgubila tisto, kar sem si najbolj želela — otroka, 1. oktobra sem ležala na ginekološkem oddelku in čakala na rojstvo otroka. Ponoči sem začutila, da lahko pride do poroda. Sestre sem

prosila, naj mi pomagajo in da naj dajo otroku življenje. Pa so mi odvrnile, kako da nič ne vem in da še ni čas. Se in še sem prosila, a pomoči nisem dobila, pač pa ostre odgovore.

Drugi dan je prišel dr. Leopold Ile, toda prepozno. Težave so bile pri kraju. Moj sinček je bil mrtev. Ali se tako rešuje človeško življenje? Ali se tako pomaga mla-

dim mamici, ki bi rade dale življenje novemu bitju? Raje bi izgubila vse, kakor pa sinčka, prvega otroka, ki sem ga pričakovala.

Odgovorite mi, kam spada jo ljudje v bolnišnici, ki mi niso hoteli pomagati?

Zahvaljujem pa se dr. Peterlinu, ki je ves čas nosečnosti skrbel zame. Nazadnje pa tak konec. Kdo je kriv? Ida Amon, Ješovec 21, Kozje

TRI NOVE KOMISIJE

PRI KULTURNI SKUPNOSTI V CELJU

Kulturna skupnost Velenje je premagala začetniške težave in usmerila svoje delo na vsa tista področja kulturne tvorčnosti, ki so za velenjsko občino velikega pomena.

Tako je na zadnji seji izvršni odbor razširil delo s tremi novimi komisijami: za Foitovo zbirko, galerijo in za Saleški zbornik.

Foitova zbirka črnskih umetnin je bila doslej v gornjih prostorih nove knjižnice v Velenju. Zaradi nemotene dela knjižnice bo treba poiskati nove prostore za

Foitovo zbirko. Odločili so se za preureditev prostorov v velenjskem muzeju. Za ta dela bi potrebovali okoli 13 milijonov starih dinarjev.

Komisija za galerijo in knjižnico je menila, da bi naj prostor za galerijo v pritličju knjižnice postal likovni salon. V njem bi razstavljali domači in tuji likovni ustvarjalci. Sicer pa bo slej ko prej treba dograditi prostor za galerijo, odprto pa je še vprašanje knjižnega fonda.

V teku so tudi vsa dela za izdajo Saleškega zbornika. Ko je kulturna skupnost

zbrala vse finančne potrebe za takšno delo, je ugotovila, da bo denarja premalo. Zato računajo na pomoč vseh dejavnikov v občini, zlasti še, če hočejo povsem uresničiti program kulturne akcije.

v.

Žalec, Mozirje

KRVODAJALSKI AKCIJI

V Zalcu je predvidena krvodajalska akcija 10. decembra, v Mozirju pa 16. in 17. decembra. Rdeči križ Slovenije vladno naproša prebivalce obeh občin, da se v predvidenih dneh javijo na odvzem krvi, kajti z darovanjem krvi koristimo sebi in svojim najbližjim.

alice kar 100 otrok, pa tu-
ves učiteljski kolektiv in
tali potrošniki, so ostali
ez kruha. Občani se lahko
ravičeno razburjajo in za-
vajo od pekarn v Rogški
tini, da kruh redno do-
avlja, sicer se bodo morali
vezati s pekarno v Štorah.
SLAVKO FIDLER

Hrastnik

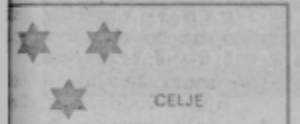
ŠOLA IN KOPALIŠČE

Cez dober teden, 19. de-
cembra, bodo tudi Hrastničani
gločali o samopriskupku. Z
branimi sredstvi želijo zgra-
ti dvanajst novih učilnic
osnovno šolo na Logu in
prto kopališče. Hrastnik je
umreč brez kopališča, rud-
ska toplotna pa bo omogo-
ta, da bodo bazen 25 x 12,5
etra skozi vse leto dobro
prevan.

S samopriskupkom bi v pe-
n letih zbrali 4.766.100 din,
prispevkom delovnih orga-
nacij (0,8 % od dohodka)
nadaljnjih 4.281,00 din.

Zaposleni naj bi plačali me-
sno 1 % od neto osebnih
dohodkov. Občani, ki preje-
tajo družbeno pomoč, dija-
š, študentje in občani, ki
majo pokojnine manjše od
100 din mesečno, pa bi bili
samopriskupka oproščeni.

19. decembra bodo o sa-
mopriskupku odločali ne le v
Hrastniku, ampak tudi v
Balcu, Radečah in Sentjurju.

SEJEMSKI PROSTORI

Celje bo verjetno kmalu
dobilo tisto, o katerem je bi-
lo že toliko razprav, predlo-
gov in tudi jeze. Poslovno
druženje Agens Celje je nam-
reč naročilo izdelavo investi-
cijsko — tehnične dokumen-
tacije sejemskega prostora v
Celju.

Celje je že veliko mesto,
a je bilo kljub temu vse do
edaj brez prepotrebne
njega pokritega prostora za
elike prireditve. Prav zato
želje kot mesto tudi ni mo-
lo kandidirati za najrazlič-
nejše velike in kvalitetne pri-
reditve, z izgradnjo sejem-
skih prostorov pa bo to vse-
akor mogoče. Pri Agensu so
rečno poudarili, večinamen-
to uporabo prostorov, torej
samo za sejme, temveč za
zne kulturne, prosvetne,
manifestativne in športne
reditve.

nr

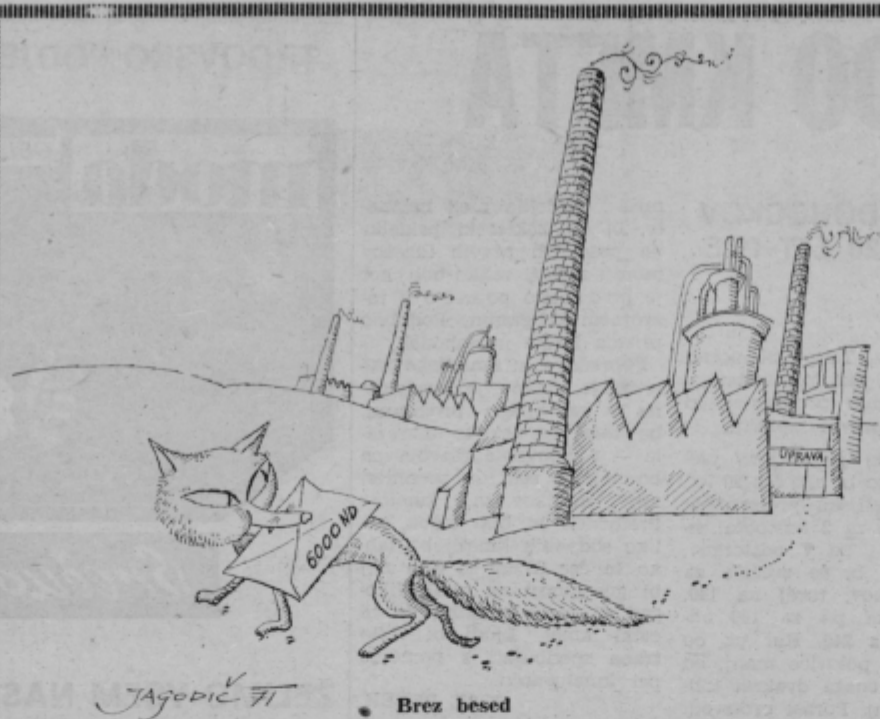
naši razgledi

pa še res je

skupščine je bil do nedav-
nega na področju postav-
ljanja vprašanj odbornik
MARJAN ASIČ. Stal je pri
občinski upravi in pred-
sedstvo skupščine so ime-
li kar precej dela tudi po
njegovi »zaslugi«, da so
mu zadovoljivo odgovor-
jali na njegova tehtna in
številna vprašanja.

Uvodoma smo rekli, da
se stvari hitro spreminja-

jo, pa še res je, da so
se tudi tokrat bistveno
spremenila, kajti tovariš
ASIČ v bodoče ne bo več
postavljaj vprašanj, ker so
se vloge zamenjale s tem,
ko je postal podpredsed-
nik skupščine, in bo mo-
ral na postavljena vpra-
šanja pač samo še odgo-
varjati. Pričakovati je, da
pokazana aktivnost ne bo
padla...

Brez besed

Žalec

90 LET GASILSTVA

Predsednik občinske skupščine Žalec Joško Rozman izroča
ključe nove cisterne predsedniku gasilskega društva Karlu
Strahovniku.

Foto: T. Tavčar

Pred dnevi so v dvorani
Kmetijskega kombinata
»Hmeza« Žalec proslavili
90-letnico gasilskega društva
Žalec. Obenem pa so prosla-
vili tudi 30-letnico rojstva
nove Jugoslavije.

Pot 90 let je v svojem go-
voru orisal predsednik gasil-
skega društva Karl Strahov-
nik. Gasilsko društvo Žalec,
takrat »Požarna bramba«, je
bilo ustanovljeno 13. febru-
arja 1881. leta. Prvi predsed-

nik PGD Žalec pa je bil Jo-
sip Sirca (brat Rista Savi-
na). Ustanovitev PGD je po-
menilo trden temelj, ki je
bil tudi v poznejših obdobjih
izredno težkih borb in pre-
izkušenj slovenskega ljudstva
za nacionalno priznanje in
uvajanje ter za politično,
gospodarsko in kulturno svo-
bodo tisti vir, ki so iz njega
črpali novih moči borci za
dokončno in vsestransko os-
voboditev.

V svoji gasilski vrsti ima-

mo nekaj prav starih gasil-
skih veteranov. Franc Zgank
npr. gasi že nad 50 let, Karl
Kočevar nad 45 let, Karl
Strahovnik pa ima tudi že
nad 40 let gasilskega sta-
ža. Društvo vse dopovojnega
časa ni imelo takšne tehni-
čne opreme, kot bi jo potre-
bovalo. Še posebno revno je
bilo po končani vojni. Po
katastrofalnem požaru v
Hmezu so končno tudi
drugi spoznali, da je sodob-
na oprema za gasilce neob-
hodno potrebna. Oprema je
postala vedno bolj izpopol-
njena in prav za jubilej je
društvo dobilo novo cisterno,
ki je vredna preko dvesto ti-
soč dinarjev.

Za 90-letnico požrtvovalne-
ga dela se je društvu oddol-
žila tudi Gasilska zveza Slo-
venije, v imenu katere mu
je predsednik OGZ Žalec
Vinko Jordan izročil najvišje
priznanje — gasilsko plame-
nico prve stopnje.

T. TAVČAR

CETIS K AERU

Integracija celjskega Cetisa
in Aera je že dolgo predmet
proučevanja posebne komisi-
je, ki je nedavno izdelala
elaborat o upravičenosti take
združitve. V ponedeljek je o
elaboratu razpravljaj delavski
svet Cetisa, v torek pa tudi
delavski svet Aera. Oba samo-
upravna organa sta ocenila, da
elaborat vsebuje dovolj po-
zitivnih razlogov za to, da ko-
lektiva na referendumu, ki naj
bi bil še decembra, odločata
o združitvi, oziroma o pripo-
jitvi Cetisa k Aeru. V obeh
kolektivih so se odločili za
pospešeno politično dejavnost
med zaposlenimi, predvsem
pa za temeljito informiranje o
članov delovnih kolektivov o
prednostih predvidene inte-
gracije in vseh spremljajočih
vprašanjih.

j. kr.

Ljubljanska banka

Podružnica za kmetijstvo

CELJE, Vrnčeva 1

3.999 nagrad v gotovini čaka na vas!
88 poslovnih enot LJUBLJANSKE BANKE
vam nudi hiter, učinkovit in zanesljiv
bančni servis
LJUBLJANSKA BANKA
pravi naslov za denarne zadeve!

mala anketa

SMUK V NOVO SEZONO

Letošnjega prvega snega se je razveselilo veliko število
smučarjev. Tako na Golteh, v Libojah, na Svetini, Celjski
koči in tudi tam, kjer se niso urejene žičnice in vlečnice,
so pa ugodni tereni za smučanje. Iz leta v leto se večja
števila ljubiteljev smučanja. K temu nedvomno pripomore
poleg organiziranih smučarskih tečajev tudi dobra uredi-
tev smučišč. Na vse to pa so pozorni tudi turistični in go-
stinski delavci. Po svojih močeh si prizadevajo kar največ
nuditi turistom in smučarjem, ko se le ti presele s snu-
čišč v koče in hotele. Tudi tam želijo prijetno preživeti
proostali čas. Da bi zvedeli, kaj so letos pripravili turi-
stični delavci za novo smučarsko sezono, smo jih obiskali,
pa tudi smučarje same, da nam povedo, kaj pričakujejo
od nove sezone.

BOGDAN CVAHTE, vodja
propagande pri Izletniku: Cim
več bi radi nudili turistom,
smučarjem, ki zahajajo k
nam na smučanje. Ne Golteh
smo letos pripravili marsikaj
novega. Tu gre predvsem za
zabavo v hotelih, planinskih
domovih. Tudi na Celjski ko-
či je vse pripravljeno, pro-
ge skušajo kar najbolje ure-
jevati. Na Golteh bosta do no-
vega leta dve novi sedežnici.
Smučarje pričakujemo dobro
pripravljene.

JURIC MILAN, šef recep-
cije hotela na Golteh: Obi-
skovalcev je vedno več. Ho-
telske kapacitete tukaj so že
premajhne. Za letošnjo sezo-
no smo smučarjem marsikaj
pripravili. Naj omenim zaba-
vo v hotelu; v kavarni bo
plesna glasba, kljub temu, da
imamo za zdaj glasbene av-
tomate, enkrat tedensko bo
tudi barski program, avto-
busni prevozi na kopanje v
velenjski bazen, razne dru-
žabne igre in še bomo kaj
pripravili. Le da bi bilo do-
volj snega!

TOPLISEK POLDKA, go-
stinska delavka v Domu na
Svetini: Letos smo že imeli
izredno veliko gostov, naj-
več smučarjev. Radi pridejo
k nam na Svetino. Smučišča
so dobra, mi pa jim v Domu
nudimo kar največ. Za zaba-
vo imamo zaenkrat televizor,
gramofon, igralni avtomat,
v kratkem pa dobimo še
glasbeni avtomat. Imamo pa
tudi šah in druge igre za
krajšanje časa.

BRANKO PLANINC, zapo-
slen v Aeru, navdušen smu-
čar: Pogrešam več zabave,
plesu, morda tudi barski
program. Mislim, da bi bilo
napak, če bi odšle v pozabo
tudi stare a zanimive družab-
ne igre. Na marsikaterem
smučišču pa bi lahko bili
bolje urejeni dostopi na sa-
ma smučišča. Predvsem pa
želim to, da bi bile cene v
vseh zimsko športnih sredi-
ščih bolj dostopne, manj
oderuške.

VRECKO ALES, študent in
ljubitelj smučanja: Res bi
ponekod morali bolj poskr-
beti za zabavo smučarjev, ko
le ti pridejo v koč, hotel.
Več zabave, plesa. Za za-
hitevnega gosta tudi to ni do-
volj. Želim, da bi bil kje tu-
di zimski bazen, pa avtomat-
sko kegljišče, da bi imeli
poleg smučanja še vrsto dru-
gih oblik športne rekreacije.
Nedvomno bi s tem pridobili
veliko obiskovalcev.

Za zdaj toliko. Prepričani pa smo, da to še zdaleč
ni vse. Marsikaj bi se še dalo urediti tudi z dobro voljo.
Niso vedno denarna sredstva edina možnost izboljšanja
polažaja. Prepričani pa smo tudi, da se bodo vsi odgovorni
in zainteresirani trudili kar najbolje izpolnjevati svoje
programe, mi pa bomo še obširneje poročali o njihovem
delu.
D. M.

NACRTOVANJE DO KMETA

POPREČEN RAZVOJ KMETIJSTVA IN NARAŠČANJE DOHODKOV TISTIH KMEČKIH DRUŽIN, KI SE BODO ŠE ČEZ 20 LET PRŽIVLJALE S KMETIJSTVOM

Nekateri kmetovalci menijo, da so sestavljavci razvojnega programa našega gospodarstva predvideli za kmetijstvo premajhno rast. Pravijo, da bo močno zaostalo kmetijstvo še bolj zaostajalo in kmetje bodo živeli še slabše, če bomo gospodarili tako.

Njihovo ocenjevanje pa ni pravilno, ker so spregledali nekatere stvari. Drugačno podoba bi dobili, če bi ocenjevali ločeno razvoj kmetijstva kot celote in posameznih kmetij.

Ali bi se naše kmetijstvo lahko razvijalo enako hitro kot industrija?

Nekaj časa verjetno lahko, kajti imamo še veliko slabotno izkoriščenih naravnih možnosti. Potrebovali pa bi veliko sredstev, da bi vse kmetije sodobno uredili in opremlili s stroji. Hkrati bi morali poiskati kupce za velike količine naših pridelkov in nekdo bi moral zagotavljati ustrezne izvozne cene. Za domači trg bi namreč imeli preveč živil, kajti njihova poraba ne raste ta-

ko hitro kot nakup industrijskih izdelkov. Pred 20 leti so bili pri nas avtomobili, hladilniki, pralni stroji, televizorji, pa tudi kmetijski stroji in še marsikateri industrijski izdelki redkost — a koliko se jih prodaja zdaj v enem letu! Poraba živil sicer tudi raste, ne more pa tako hitro. Nekatere države že omejujejo pridelovanje nekaterih živil s premijami. Zato tudi nam niso vrata za izvoz na stežaj odprta.

Iz tega bi morda kdo sklepal, da so naši kmetje obsojeni na večno revščino.

Pa ni tako, če se stvari lotimo na pravem kraju. Poprečna rast kmetijske proizvodnje bo sicer precej zaostajala za industrijsko — toda po razvojnem programu bo delavcev vsako leto več, kmetov pa manj. Čez 20 let naj bi bilo kmetov za polovico manj kot zdaj. Če bo šlo še naprej tako kot doslej brez načrtovanja, pa jih ne bo niti toliko.

V tem je ključ za izboljšanje življenjskih razmer na-

ših kmetov. To pa bi morali upoštevati tudi pri sestavljanju razvojnih programov, ki so zdaj preveč splošni.

Za grobo primerjavo vzemimo, kako bi bilo čez 20 let, če bi kmetijska proizvodnja rasla letno za 2 odstotka, industrijska pa 7 odstotkov. Kmetijska bi se zvečala za 40 odstotkov, torej na 140, industrijska pa za 140 odstotkov, na 240. Ker pa bo kmetov za polovico manj, bo prišlo na enega dvakrat toliko kot zdaj. Porast proizvodnje in dohodkov ob sedanjem razmerju cen bosta na enega kmeta večja kot na enega delavca. To je sicer potrebno, kajti sedanji dohodki kmetov so daleč zaostali za dohodki delavcev. Hoteli smo le pokazati, kako je treba primerjati rast proizvodnje.

Za tako izboljševanje življenjskih razmer kmetov pa je še poseben pogoj. Kmetijska zemljišča bi se morala združevati pri tisti polovici kmetij, ki naj bi se ohranile tudi v prihodnosti. Če bi se zemljišča kmetij, ki bodo »izu-

mrle«, razdelila med nekmete, bi se hektarski pridelki na posestvih pravih kmetov morali zvečati veliko bolj, kot je predvideno poprečje v razvojnem programu. Podobno prireja živine in dohodek.

Poprečna rast kmetijske proizvodnje, kakor je predvidena v razvojnem programu, bo torej še nekako ustrezala — načrtovanje razvoja pa bo moralo seči do posameznih zaselkov in kmetov. Predvideti bi bilo treba, koliko sodobnih kmetij bo lahko še čez 20 let in kdo naj bi gospodaril na njih. Nikogar ni moči prisiliti, da bi ostal kmet. Ljudi bi bilo treba spodbujati s pomočjo pri kmetovanju.

JOŽE PETEK

TRGOVSKO PODJETJE

ŽELIMO VSEM NAŠIM

ODJEMALCEM IN SE PRIPOROČAMO

**KOLEKTIV
MODA**

CELJE

**KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJA**

TEHNO-MERCATOR
CELJE

**POKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN**

Januš Golec

TROJNO GORJE

6.

Ze par let pred prihodom Šterca v Lesično so bile vsakoletne viteške igre — takozvani turnirji na Pilštajnu dobro obiskani, največ zaradi radovednosti ob srečanju s trškim ženskim vitežom, ki je na občudovanje vseh številnih gledalcev zmagoval v viteških borbah z izredno močjo pa tudi spretnostjo v ježi in zaradi dolge sulice, ki je bila prirojena za to, da nasprotnika dvigne s sedla ter ga skotali na tla, ne pa rani ali pa celo smrtno prebode.

Pištelakova Ema je bila na obeh pilštajnskih gradovih junakinja in pogosti gost. Nihče se je ni upal žaliti ali se dotakniti njene dekliške časti, že iz strahu ne, da bi ga samozavestna ter ponosna mladenka vpričo vseh ne stresla kot mačka miško in ga pozvala k dostojnosti. Pravi vitež po telesu, vitež dekliške modrosti, skromnosti in čednosti po duši je bila Pištelakova Ema na Pilštajnu in zaradi tega ljubljenec gospode, tržanov in kmetov podložnikov.

Ni ji bilo še dvalet, ko je bila javna tajnost, da je obviselo oko lepega grajskega kovača prav na Emi, ki se ni branila poštene ter v njenem življenju tudi prve ljubezni.

Ugajal ji je Pavel po obnašanju, kreposti ter spoštovanje vzbujajoči moztosti, ko se je oglašil prvič v očetovi krčmi. Srce se ji je zavrtelo v radostnem oboževanju ter prikrito hrepenenju ljubezni, ko ga je gledala kot pravega viteza na konju v bleščeči bojni opremi. In takrat, ko je vežbal mlade plemiče v ježi ter rabi orožja, je bil tolikokrat pri njih in tedaj sta si tudi razodela, da sta in ostaneta eno. Bile so to za Emo ure prve ljubezni, ki je obetala tudi življenjsko resnost, saj je imel Pavel tako lepo službo in povrh bi bil še vreden naslednik skrbnega, uglednega ter premožnega Pištelakovega očeta.

Javnost je bila ponosna na to ljubezen, jo odobraval ter jo dajala drugim za vzgled.

Odkar so bili odšli plemiči s Hartenštajna in je bil poglad slepi Hrvat med kmečki narod jabolko puntarske zavesti, je tudi Emin izvoljenec nekako zamarjal trg. Prijalo mu je, da si ga je zopet izbral preprosti ter tlačeni kmet za vodjo in odrešenika iz okovov grajskega jarma.

V Emi je tlelo nekaj samopašnosti in je hotela imeti Pavla le zase. Morila jo je ljubosumnost, zakaj so mu drugi več kakor ona, kateri je obljubil spremstvo skozi življenje. In nazadnje je bila ona pač le prosta tržanka in ne tlačan- sko kmečko dekle; navdušenje na boj za staro pravdo ji je bilo tuje, ker ni okusila nikdar trdnosti in neusmiljenosti grajske pete. Nekaj ji je še povrh šepetalo, da bi moral Pavel držati bolj z gospodo, pri kateri je v službi. Kratko in malo: Ema je bila izrezana ter prirojena bolj po gosposko in želela je isto tudi od Pavla.

Pravkar omenjene očitke mu je povedala večkrat in ga prosila, naj bo tak, kakor je bil še pred kratkim, ko je bil učitelj plemičev. Povrh je mešanje ter podžiganje ljudske nevolje zanj nevarno, ko je že enkrat okusil grajski korobač iz rok starega Tahija na Stattembergu.

Pavel je uvideval upravičenost Emine skrbi zanj in bi se bil gotovo oprijel njenih nasvetov, da mu ni pahnil v naročje celega ljudskega zaupanja slepec iz hrvaškega Zagorja. Ako je učil poprej izgovarjati kmete — a, mora sedaj ponavljati z njimi tudi — bi Vendar stari Jurkovič ga še ni toliko podžgal za boj proti krivicam preprostega človeka; bolj ga je usmeril za ciljem ljudskih pravic slepcev vodnik Peretičev Ivica. Hrvata sta se mudila pri njem v Lesičnem par dni in je imel priložnosti dovolj, da ga je uvedel brihtni zaupnik zagorskega kmečkega gibanja Ivica v podrobnosti punta, in mu razložil zahteve kmečke zveze. Zagorec je zaupal njemu kot vodji tihega uporniškega gibanja v Bistriški dolini med drugimi tudi tole.

Hrvaški uporni kmetje so si že izvolili v Stubici vrhovno vlado treh mož. Načelnik je Matija Gubec, imenovan beg, poleg njega sta Pasanec in Ivan Mogaič. Vlada se sestaja z drugimi kmečkimi voditelji na posvete pod lipo pri cerkvi v Gornji Stubici, kjer izdaja ukaze in razglša javne sodbe. Razen vlade je že urejena tudi vojska. Za vrhovnega poveljnika ali vojvodo je proglašen Ilija Gregorič, katerega posluša enajst kapitanov. Vojvoda Ilija je ustvarjen za vodjo kmečke vojske. Rojen je iz Ribnikov blizu Metlike na Kranjskem, s posestva grofa Štefana Frankopala. Ob priliki turškega navala na Kranjsko (1557) je bil ujet in odveden v robstvo. L. 1568 je bil drugič zajet in odpeljan v Carigrad. Rešil se je tudi tokrat srečno jetništva in se vrnil v Brdovec. Zaradi pobeza iz turškega suženjstva ga imenujejo splošno »Prebeg«. Ilija je seveda izurjen vodja, služil je mnogo let v hrvaški krajini in pod vrhovnim poveljnikom Francem Lenkovičem in Semeničem. Kmetje so mu obljubili vrhovno poveljstvo pod pogojem, da se pridruži njihovi zvezi. To je storil tem raje, ker je gojil veliko jezo na Tahija, ki mu je ugrabil ves imetek, v vrednosti 200 cekinov.

Namen kmečke zveze je: rešiti podložnike iz oblasti plemiške gospode in zaradi tega jo imenujejo »moško punto ali puntarijo.« Zunanje znamenje upornikov je zimzelen ali bršljan, ki ga nosijo za klobukom. Kadar poziva »moška punta« občine, da se jim pridružijo, jim pošljejo petelinovo pero, znamenje bojevitosti. Sprejem v »punto« je slovesen. Ako kdo prijavi pristop, mora stopiti v začrtan krog, vzdigniti desno roko in priseči slovesno zvestobo in pokoriščino poveljnikom.

Punta bo gotovo dosegla, da bodo rešeni gospode sčasoma vsi hrvaški in slovenski kmetje. Odpravila bo vse uradnike, ki pobirajo davke in naklade, vse mitnice in carinske postaje, da bo odprta trgovina in svoboden promet do morja. Če bo boj uspešen, in to mora biti, bodo osnovali kmetje v Zagrebu cesarsko vlado za vse hrvaško-slovenske pokrajine. Pobirali bodo sami vse davke in naklade ter skrbeli za varnost Krajine, za katero se gospoda itak ne briga. Pokorni bodo le kralju in nadvojvodi, drugemu nikomur.

To so bili nauki, načrti ter zahteve, katere je razlagal na dolgo ter na široko puntar Ivica Peretič grajskemu kovaču in mu jih zasadil tako globoko v srce, da ta ni mogel popustiti glede puntarije, ko ga je prosilo za to najljubše bitje na svetu — krepostna in že v dekliški mladosti dalekovidna Ema.

(Se nadaljuje)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOVNICA

ZANIMIVA POBUDA CELJANOV

Triletno delo tekmovalnega odbora pri Združenju šoferjev in avtomobilistov v Celju in pri društvu Slavko Slander je obrodilo uspehe. V preteklih letih smo lahko zasledovali v Celju in okolici številne rallyje, pri katerih je nastopalo redno več kot sto tekmovalcev.

Ko smo se malo bolj pozanimali za tovrstno športno tekmovalstvo, sta nam Vlado Planinšek, predsednik tekmovalnega odbora pri ZSAM Celje, in Drago Fridrih, eden najboljših rally tekmovalcev povedala nekaj besed o načrtih za razvoj tega športa.

VLADO PLANINŠEK: »Skupaj z AMD Slavko Slander nameravamo prihodnje leto prirediti kar dve srečanja v rallyju v Celju. Eno za dan mladosti, drugo, jeseni kot nočni rally. Obe naj bi služili za republiško turistično prvenstvo v rallyju. Gre za posebno zvrst tekmovalstva, v katerem lahko nastopijo prav vsi z vsemogočimi vozili. Tu ni hitrostnih etap in s tem so vsi tekmovalci izenačeni. Na drugi strani pa so vključene razne spretnostne preizkušnje, pri katerih vse tekmovalce tudi prometno vzgajamo. Takšni rallyji so v Avstriji in na Madžarskem že več let v rednem športnem koledarju in nastopa na njih tudi do 500 tekmovalcev.«

DRAGO FRIDRIH: »Naša tekmovalna vrsta ima zelo izenačeno moštvo. Toda v rednih, dosedanjih republiških tekmovaljih ne moremo sodelovati, kajti brzinske etape zahtevajo dodatno opremo, katera je vezana na velike finančne izdatke. S tem pa tudi onemogoča, da bi nastopilo več tekmovalcev. Na vsakem nočnem rallyju v Celju nastopa preko 100 posadk. Na republiškem prvenstvu pa največ 30. Zato je naša zahteva za posebno republiško prvenstvo več kot upravičena. Naši tekmovalci in tekmovalci s celjskega območja se iz leta v leto množijo. Toda za njih pravega amaterskega tekmovalstva ni.«

Ob zaključku našega razgovora o celjskih tekmovalcih pa smo posneli sledeče:

Celjani bodo pobudniki za novo republiško prvenstvo. To naj bi bilo že v letu 1972. Vsega skupaj bi bila na sporedu štiri tekmovalja. Od teh bi se tri točkovala za prvenstvo. Kategorije bi bile: nacionalni razred do 795 ccm, dalje do 1000 ccm in nad 1000 ccm. Organizatorji bi bili Celjani spomladi in jeseni, Izlake in četrti domačin na primorskem ali mariborskem območju.

In kaj bi s tem dosegli? Dosegli bi, da bi mlajši tekmovalci in tekmovalci kolektivov in športnih AMD lahko mirno sodelovali brez drage dodatne opreme in nevarnosti, da bi tekmovalci pri vožnjah lahko imeli nezgode. Udeležba bi bila nad povprečjem, avtomobilizem pa bi dobil novo, zelo koristno panogo, ki je v precejšnjem pogledu prava rekreacija šoferjem. Upamo, da bodo Celjani našli razumevanje pri osrednji zvezi Slovenije.

J. KUZMA

NAGRAJENI TELESNO-KULTURNI DELAVCI

V veliki dvorani Narodnega doma v Celju je bila pred dnevi velika slovesnost. Partizani Slovenije in skupščina občine Celje sta ob 20-letnici organizacije Partizan, 30-letnici vstaje podelila priznanja najzaslužnejšim telesnokulturnim delavcem na širšem celjskem območju. Red dela s srebrnim vencem so prejeli štirje Celjani, odlikoval pa jih je predsednik republike Tito. Ta visoka odlikovanja so prejeli: trener in starter ter funkcionar AD Kladi-var Adolf Urbančič, delavec ObZTK Celje in HDK Celje Milan Hohnjec, delavec TVD Partizana Store in vodja rekreacijske dejavnosti v Zeleni Store Tine Veber in sekretar ObZTK, košarkarski in rokometni delavec Franc

Ramskugler. Za 20-letno delo in več so dobili priznanja: Marija Ahtik (Gaberje), Milena Beškovnik (Celje), Pavle Božič, Milojka Božič (oba Gaberje), Stefan in Drago Božič (oba Sempeter), Ludvik Cokan, Lea Črepinšek (oba Celje—mesto), Tone Čulak (Petrovče), Milan Dojer (Celje—mesto), Majda Dejak (Gaberje), Milena Deleja (Mozirje), Edi Dolar (Sempeter), Oto Eberline (Petrovče), Franc Graber, Stefan Hartman (oba Gaberje), Vinko Jovan (Celje—mesto), Milojko Jarnovič (Šoštanj), Slavko Kokot (Celje—mesto), Konrad Končan (Gaberje), Pavla Karče (Mozirje), Veloslava Kasetnik, Stane Klančnik, Jakob Koren (vsi Sempeter), Franc Kolenc,

Matjaž Natek, Gizela Natek (vsi Šoštanj), Karel Napotnik (Smartno ob Paki), Martin Novak (Škofja vas), Ivanka Orel (Gaberje), Janko Pogačnik, Vera Pelikan (oba Celje—mesto), Podkrižnik Bernarda (Smartno ob Paki), Marija Pavlin (Mozirje), Mirko Rudolf (Celje—mesto), Mirko Rataj (Laško), Zoran Razbešek, Bruno Randl (Petrovče), Ivan Sabo, Vida Sivka (oba Škofja vas), Mirko Trebičnik (Gaberje), Pavla Trogar (Mozirje), Tine Veber (Store), Miloš Volk (Šoštanj), in Alojz Znidaršič (Sempeter). Za 10 do 20-letno delo pa je prejelo priznanje 37 telesnokulturnih delavcev. Slovesnost je bila ob enem počastitev Dneva republike.

T. TAVČAR

Žalec

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE KONČANE

Delavske športne igre, ki jih je kot vsa leta nazaj organizirala komisija za šport in rekreacijo pri sindikalnem svetu v Žalcu, so bile letos najbolj množične. Tekmovali so v osmih športnih panogah. Vsega skupaj pa je nastopilo preko 1700 delavcev — športnikov iz 24 delovnih in drugih organizacij. Letos je bila borba za osvojitve prvega mesta med prvimi tremi ekipami precej izenačena. Pri moških so bila vsa tekmovalja razdeljena v dva starostna razreda. Največ uspeha pri mo-

ških je imel kolektiv Tekstilne tovarne v Preboldu, ki je samo s 30 točkami prednosti pred Tovarno nogavic iz Polzele osvojila prvo mesto.

Rezultat moških pod 35 let: 1. Tekstilna tovarna Prebold 1220 točk, 2. Tovarna nogavic iz Polzele 1190, 3. SIP Sempeter 1120, Feralit Žalec 910, Garant Polzela 890 točk itd. Moški nad 35 let: 1. Inštitut za hmeljarstvo Žalec 310 točk, 2. Tovarna nogavic Polzela 260, 3. Keramična industrija Liboje 200, 4. Feralit Žalec 170, Obrtnik Prebold 150 točk

itd. Med ženskami so bile letos najuspešnejše tekmovalke iz Tovarne nogavic Polzela, ki so zbrale 1259 točk in s tem osvojile prvo mesto. Sledi pa Prosveta Žalec I. 1076, Prosveta II. 727, Keramična industrija Liboje 70 točk itd.

Zaključna prireditev letošnjih sindikalnih športnih iger bo v nedeljo, 12. decembra v Preboldu. Prireditve bo neposredno prenašala tudi celjska radijska postaja.

T. TAVČAR

Posnetek je s sindikalnega tekmovalja v šahu, kjer je prvo mesto osvojila ekipa SIP-a iz Sempetra pred občino Žalec, Tekstilno tovarno Prebold itd. Foto: T. Tavčar

sindikalni šport

Pretekli teden je bilo končano tekmovalstvo v odbojki za člane in članice. Pri članih je sodelovalo 17 ekip. V finalu so se pomerile enakoplasirane ekipe vseh treh skupin. V borbi za 1. do 3. mesto so bili doseženi naslednji rezultati: Ingrad : Aero 2:0, Ingrad : Klima 2:1, Klima : Aero 2:1.

Končni vrstni red: 1. Ingrad, 2. Klima, 3. Aero, 4.

Zelezarna, 5. Emo, 6. Prosveta, 7. Cetis, 8. Postaja LM, 9. Cinkarna, 10. PTT, 11. Libela, 12. Kovinotehna, 13—15. Žična, Obnova in Zlatarna, 16. Toper, 17. Občina.

Članice so tekmoval v spomladanskem in jesenskem delu. Tudi v tej konkurenci je bila najuspešnejša ekipa Ingrada, ker so spomladanske zmagovalke Prosveta precej popustile. Tako je končni vrstni red po obeh delih naslednji: 1. Ingrad, 2. Savinja, 3. Prosveta, 4. Zelezarna, 5. Toper, 6. Cinkarna, 7—8. Kovinotehna in Cetis, 9. Občina.

V decembru bo še tekmovalstvo starejših članov v odbojki. Pomerilo se bo devet ekip. 35 odbojgarskih ekip na SSI dokazuje, da si tudi ta panoga utira pot med najpriljubljenejše športne zvrsti celjskega sindikalnega športa.

Prihodnji teden bo na programu še zadnja panoga — kegljanje za člane in članice jesenski del. Vse ekipe, ki so nastopile spomladi (preko 50) bodo skušale izboljšati svoj plasman. Prijavile pa se bodo lahko tudi nove ekipe.

športne vesti

šport za vsakogar TRIM

»Šport za vsakogar — TRIM«. V njej bomo objavljali napotke, strokovne članke in obvestila o novem športno rekreacijskem gibanju TRIM. Uredništvo meni, da je to področje tako pomembno, da zasluži posebno pozornost. Tako bo pomenilo pravo prekretnico v izkoriščanju prostega časa smodernega človeka. Zato je prav, da jo prebira vsakdo. Rubriko bo urejeval prof. Tone Goršič, predsednik strokovne komisije, ki je pripravila republiške programe TRIM.

Novo rubriko pričenjamo že v prihodnji številki!

ŽALEC ZMAGOVALEC

V počastitev Dneva republike je bil v telovadnici v Grižan mladinski košarkarski turnir, katerega se je udeležilo sedem ekip. Rezultati: Petrovče I. — Griže 10:33, Prebold — Petrovče II. 37:4, Žalec I. — Drešnja vas 67:5, Žalec II. — Petrovče I. 31:8, Prebold — Žalec II. 42:30, Griže — Žalec I. 34:46, Žalec II. — Griže 29:23, Žalec I. — Prebold 50:38. Končni vrstni red je naslednji: 1. Žalec I., 2. Prebold, 3. Žalec II., 4. Griže, 5. Prebold itd. T. TAVČAR

ŠTIRI TEKME CELJANOV

Celjski hokejisti so v zadnjih osmih dneh kar štirikrat stopili na led.

Po neuspehu proti Zvezdi 2:3 so Celjani igrali srečanje proti Vardarju. V Celju so zmagali 8:1 (2:1, 1:0, 5:0). Zadetke so dosegli — Kolenc 3, Dani Kerkoš 2, Čretnik 2 in Bratec. Dan pozneje smo videli mednarodno tekmo. Gostoval je GAK iz Tradca in izgubil kljub prisotnosti dveh igralcev iz Kanade 6:7. Zadetke za Celjane so dosegli Bratec 2, Bojan Kerkoš 2, Lesjak 2 in Šentjurec. Tretjine 1:2, 5:1, 1:3.

Med tednom so igrali Celjani v Ljubljani proti Olimpiji (mlado moštvo). Zmagali so 5:4. Zadetke so tokrat dosegli Šentjurec 2, Bratec in Dani Kerkoš 2.

V zelo pomembni tekmi tretjega kola II. zvezne lige pa so Celjani gostovali v Suotici. Lani so zmagali, tokrat pa ni šlo. Povedli so 2:0 ko pa je domači sodnik Ladočki pričel kaznovati Celjane za vsako malenkost in jih izključevali, so se nekoliko zmedli. To so izkoristili domačini in rezultat izenačili. Tretjine — 0:2, 0:0, 2:0. Zadetka pa sta dosegla za Celjane Dani Kerkoš in Čretnik. J. KUZMA

PRIČAKOVANI PORAZ

Celjski mladinci, hokejisti na ledu, so štartali v republiški mladinski ligi. Že v prvem srečanju so naleteli v Celju na favorita letošnjega prvenstva, na Ljubljansko Olimpijo. Kakor je bilo tudi pričakovati, celjsko mlado moštvo ni bilo kos vrsti, ki ima kar osem državnih mladinskih reprezentantov. Zmagali so igralci Olimpije 10:1 (4:1, 4:0, 2:0).

Kljub vsemu pa domača vrsta ni razočarala. Še večeraj pionirji, so zalgrali dobro, najboljše moči pa so imeli v Lesjaku, Bratecu, Vrstovski in Kotniku. Zadelek za Celjane pa je dosegel Šmit. Jk

NA RAZPREDELNICI PETI

Kjub temu, da so na programu še nekatera srečanja, so celjski hokejisti na travi osvojili letos vsaj peto mesto. To je vsekakor uspeh. Po slabem startu je celjska vrsta Jančič, Jošt, Lednik, Rovar, Jeram, Kolenc, Emil, Bon, Gril, Zupanc, Nikolič, Vojko in Milan Bratec, Papič, Drago Kolenc osvojila devet točk in dosegla 14 golov. V svojo mrežo pa so sprejeli 11 zadetkov.

V celotnem prvenstvu so dosegli naslednje rezultate: proti Zelinu 0:1, Mladosti 1:2, Marthonu 1:4, Trešnjevki 3:1, Pomurju 2:2, Jedinstvu 1:1, Concordiji 0:0, Akademščarju 2:0 in Zagrebu 3:0.

Zanimivo pa je, da so v gosteh ostali neporaženi in osvojili pet točk, doma izgubili tri tekme in dve dobili. Kljub vsemu pa imajo v spomladanskem delu prvenstva možnost, da se uvrstijo med najboljše četverko in s tem na finalni del prvenstva. Jk

TEŽKA POŠKODBA SELESA

Celjani sodelujejo letos s svojo judo sekcijo IVO REYA v prvi republiški ligi. V tretjem kolu pa so imeli izredno smolo. V borbi z moštvi spodnjega dela razpredelnice so obe srečanja izgubili. Vzrok pa je težka poškodba njihovega trenerja in najboljšega borca, nosilca moštvskega pasu 1. dan Ota Selesa. V prvi borbi proti Šiški je Oto imel premoč, toda tik pred koncem, ko je že zmagal, je nesrečno zadrl z ramo, in obnovila se mu je stara nevarna poškodba. S tem pa je verjetno tudi konec njegovega sodelovanja v prvenstvu.

Celjani so se borili po tej poškodbi nekoliko slabše in so doživeli dva poraza: Proti Olimpiji 2:5, in proti Šiški 2:3. Točke za Celjane so priborili: Maruša 2, Tanko 1 in Petelinšek. V soboto bodo nastopili Celjani v Celju. Jk

KEGLJANJE

V Beogradu je bilo v soboto in nedeljo prvo izločilno tekmovalje kegljačic za sestavo ženske državne reprezentance. Na splošno presenečenje so prva tri mesta zasedle članice Kovinarja iz Stor — 1. Ludvig 880 kegljev, 2. Ocvirk 856, 3. Urh 851.

V Zenici je bilo preteklo nedeljo državno prvenstvo za moške v borbenih partijah. Med 24 ekipami so bili Celjani na 15. mestu z 821 podrtimi keglji.

V prijateljskem srečanju kegljačev je ekipa Aera premagala Ingrad 6591:6362. Najboljši posamezniki: Turnšek 856, Urh 846, Gobeč 832.

25 LET TELESNE KULTURE

V sredo, ob 12. uri je bila otvoritev razstave, ki ponazarja 25-letnico telesne kulture v Celju. Razstava je v Muzeju revolucije in bo odprta vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 15. do 18. ure popoldne.

POGLEJMO NAOBKROG — POGLEJMO

LINDSEY JE ZA PLESNO UMETNOST

Lindsey Williams, 23-letna prva plesalka londonskega nočnega lokala »The Talk of the Town«, meni o sebi — čeprav večer za večerom osvaja srca številnih moških — da je »majhno, nedolžno deklet«. Zjutraj hodi namreč kakor pridna gospodinja nakupovat (desno). Miss Williamsova je odklonila ponudbo, da bi plesala v Las Vegasu — v toplessu. Ugotavlja namreč: »Če bi nastopala brez nedrčka, ne bi nihče več opazil mojih plesnih talentov.

Z MRAZOM NAD NAHOD

Neki izraelski zdravnik svetuje zoper nahod lek, ob katerem bodo izdelovalci praškov in kapljic za nos ali pristaši vročega punča bodisi prebledeli od zavist — ali počili od smeha. Zoper nahod namreč ta doktor predpisuje mraz. Da bi nahod zgrabili pri korenini, pravi zdravnik, se ni treba lotiti nosu, kot po navadi, marveč palca na nogi. Ta tako rekoč odročni del telesa je treba ohladiti na plus pet stopinj Celzija in nahod bo pojenjal.

Po tej metodi je dr. Menachem Ram, primarij Rotschildove klinike v Haifi, ozdravil že na stotine ljudi, ki so se prostovoljno javili.

Dr. Ram je študiral medicino in fiziko in skraja je bil strokovnjak za elektronske računalnike. Po njegovem telo reagira na vnanje motnje podobno kot elektronske naprave v kompjuterju.

Dr. Ram in njegov sodelavec in dr. inž. Eldar Schwartz sta prepričana, da so prehladi samo motnje v človeškem toplotnem ravnovesju. Tem motnjam se po njunem mnenju bakterije pridružijo šele kasneje. Dr. Ram: »Z nahodom je kakor z vnetjem na prstu. Skraja gre le za poškodbo, naposled pa se oglasi še okužba.«

Iščoč zveze v »elektroniki« človekovega telesa, sta raziskovalca tako odkrila povezavo med nosom in palcem na nogi. Z ohlajevanjem enega od obeh palcev se osuši v nekem smislu tudi »poteč« se nos. Ta metoda pri komaj začelih nahodih pri prči zaleže. Toda tudi pri zanemarnjenih nahodih je dr. Ram dosegel uspehe.

Tako je nekoga petnajstletnega fanta, ki se je trafil s sila trdoživim nahod, ozdravil v enem tednu s petimi ohlajitvami palca; vsaka ohladitev je trajala eno minuto.

Nemara boste mislili: ne more škoditi, nekaj kock ledu v vodo, v vodo potlej vtakneš za eno minuto nožni palec ... A, ne, menita oba omenjena teoretika in praktika nove metode preganjanja nahoda. Ne in ne. Tako neznanstveno pa ne gre! Ob pomoči newyorške trdke Scopus Scientific namreč lahko nabavite miniaturno hladilno omaro za palec na nogi. No ja, zastoj ravno ni. Za okoli sto dolarjev jo dobite (carina posebej).

RAZPIS

Skupščina občine Žalec — komisija za licitacijo nepremičnin razpisuje na podlagi 10. in 12. člena zakona o prometu z zemljišči in stavbami (Uradni list SPRJ, št. 43/65, 57/65 in 17/67) in 10. in 11. člena Zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 42/66)

JAVNO DRAŽBO
za prodajo nepremičnin — gospodarskega poslopja v k.o. Žalec na parc. 21/2 vl. št. 1229 ter 1. nadstropja istega gospodarskega poslopja, ki leži na parc. 21/1 iste k.o. s pripadajočim zemljiščem v izmeri 421 kv. m. za skupno izklicno ceno 373.939 din s tem, da se naloži še obveznost odstranitve svinjakov na parc. št. 21/2 in odstranitve zidane ute na parc. 809 k.o. Žalec. Javna dražba oz. javni natečaj bo dne 20. decembra 1971 ob 8. uri v prostorih skupščine občine Žalec, soba 71/III. Dražba, oz. javni natečaj bo na podlagi pisarnih ponudb, ki jih je treba poslati v zapljenih kuvertah najkasneje do 20. decembra do 8. ure na naslov: Skupščina občine Žalec — komisija za licitacijo nepremičnin.

Pisarna ponudba mora vsebovati:

1. Ime in priimek ter naslov oz. naziv gospodarske organizacije
2. Ponudbeni znesek
3. Izjavo, da je ponudnik seznanjen z dražbenimi pogoji.

Najpozneje pred pričetkom natečaja za javno dražbo oz. javni natečaj mora vsak udeleženec plačati varščino v znesku, ki ustreza 10 odstotkov izklicne cene pri SDK Žalec na račun št. 5075-697-154-062 posebni računi za vplačane varščine pri SO Žalec.

Ponudnik, ki se na javni dražbi ne more izkazati s potrditvijo o vplačani varščini, ne more pristopiti k dražbi oz. javnem natečaju. Varščina se kupcu vstope v kupnino, nekupcem pa se vrne po končani dražbi.

Kupnina oz. odškodnina za v uporabo dodeljeno nepremičnino se plača ob podpisu pogodbe, sklenjene z najboljšim ponudnikom na javni dražbi in sicer v enem znesku, oz. najkasneje po pravomočnosti dodelitve odločbe najboljšemu ponudniku. Če skupščina občine dovoli obročno plačevanje kupnine, se morajo obročni kupnine plačevati točno ob določenih rokih navedenih v pogodbi.

Kupec plača tudi prometni davek od kupnine oz. odškodnine in vse stroške v zvezi z zemljiščnim prenosom.

K javni dražbi oz. javnem natečaju lahko pristopijo fizične in pravne osebe, slednje le preko pooblaščenih oseb. Natančnejši opis nepremičnin, dražbeni pogoji itd. so intereso v pogled na oddelku za gospodarstvo Skupščine občine Žalec med uradnimi urami.

SKUPŠČINA OBČINE
ŽALEC
Komisija za licitacijo
nepremičnin

oglašujte
v dnevniku
DELO

KK »HMEZAD« Žalec — gostinstvo
Samopostrežna restavracija
GABERJE

prireja tradicionalno

SILVESTROVANJE

za 80 din — novoletni aperitiv
— silvestrov menu
— žrebanje vstopnic

Igra Celjski instrumentalni kvintet
Rezervacije od 10. decembra dalje v
Samopostrežni restavraciji Gaberje

agrotehnika

POSEBNA NOVICA

NOVOLETNA PRODAJA KMETIJSKIH STROJEV
PO ZNIŽANIH CENAH OD 2—5 ODS.

Na svidenje v naših poslovalnicah:

- v LJUBLJANI
v paviljonu JURČEK
na Gospodarskem
razstavišču
- MARIBORU
- LJUTOMERU
- MURSKI SOBOTI
- CELJU
- POREČU

PRILOŽNOST

ČE IMATE DEVIZE IN KMETIJO,
IZBERITE SEBI, SINU ALI HČERKI SODOBEN KMETIJSKI STROJ IN NOVO LETO BOSTE ZAČELI Z ZAVESTJO, DA BO V RESNICI LEPŠE IN PRIJETNEJŠE!

PRIČAKUJEMO VAS V LJUBLJANI NA GOSPODARSKEM RAZSTAVIŠČU V PAVILJONU JURČEK.

AGROTEHNIKA - export-import, podjetje za oskrbo kmetijstva, gozdarstva, industrije, gradbeništva in široke potrošnje.

med štirimi očmi

LJUBOSUMNOST

Poročena sem leto dni. Hodila sva skupaj neka manj kot dve leti. Že ko sva bila fant in dekle, sem opazila, da vedno grdo pogleda, če govorim s kakšnim drugim fantom, pa čeprav je bil moj ali njegov znanec iz službe. Še huje pa je postalo po poroki. Prej sva hodila v kino enkrat tedensko, vsak mesec pa tudi na ples. Zdaj me ne pelje nikamor več. Ne rečem, da hodi sam okoli, toda tudi skupaj ne greva — razen do trgovine in zjutraj, ko me pospremi do službe. Tudi ob 14. uri, ko delo končam, že stoji pred vrati tovarne. Na cesti ne smem nikogar pogledati. Vse sosedje v bloku, kjer stanujem, grdo gleda. Ko sva si pred tremi meseci kupila televizor, sva bila oba vesela. Hudo pa je bilo, ko sem nek večer rekla, da mi je všeč neki pevec, ki je ravno pel. »Tako, saj vem, vsi so ti bolj všeč kot jaz,« mi je dejal. Kaj naj naredim?

Zofka iz Z.

Draga Zofka!

Nebenega dvoma ni, da je tvoj mož izredno ljubosumen. To neprijetno lastnost imamo večinoma vsi, vendar ni pri večini tako hudo izražena kot pri tvojem možu. Skušaj se pogovoriti z njim, depovej mu, da lahko takšna ljubosumnost pripelje do neprijetnih dogodkov, saj še tako močni živi popustijo. In živcirata se oba. Po besedah tvojemu pisnu sklepam, da še nimata otrok. Ne vem, kak-

šne pogoje imata za to. Stanovanje je, oba sta v službi, torej pogoji verjetno obstajajo. Pogovorita se o tem. Morda bo tretji član družine prinesel več veselja in dobil tudi del moževe ljubezni, ki jo ima sedaj samo zate. Tako se bo omočje njegove ljubosumnosti zmanjšalo. Vsekakor pa mu ne dajaj povoda za ljubosumnost.

igor

PREMAJHNE NOGE IMAM

Neprijetno mi je, ker vas nadlegujem, a verjemite, o tem, kar me teži, še nisem nikjer zasledil, da bi si sam našel odgovor. Moj problem so premajhne noge oziroma stopala. Sem srednje velik fant, imam pa številko čevljev le 38. Dekleta me vedno pogledajo pod noge, nosim namreč otroške čevlje, ker drugih ne dobim. V našem kraju pa ni čevljarja, ki bi mi čevlje napravil po meri. Povejte mi, ali bi se dalo z operacijo noge oziroma stopala povečati, ali kako naj se drugače ravnam v moji neprijetni situaciji?

Franček s Pohorja

Dragi Franček,

zadnjič mi je nekdo tožil, da ima prevelike noge — take kot čoln, danes pa ti prihajaš z obratnim primerom. Narava se res kdaj pa kdaj z nami poigra, rezultati pa so tako kot pri tebi slaba volja in obup. Kakšne operacije ti ne bi svetovala, čeprav že delajo tudi v tej smeri poizkuse.

Skušala bi se raje prilagoditi, to se pravi poiskati dobrega čevljarja in bi si dala napraviti malce »goljufive« čevlje. Če v tvojem kraju čevljarja res ni, pridi v Celje. Tu je še nekaj obrtnikov, ki ti bodo naredili čevlje po tvoji volji. Če ti bo življenje potem lepše — napravi tako!

ZASPANA ŽENA

Dedec v najboljših letih sem. Imam veliko energije, saj veste, kako je s to stvarjo. Rad bi, da bi se z ženo vsak dan lepo imela, ona pa je vsak večer utrujena, zaspala, lena. Meni udari kri v glavo, ko se spomnim, kako bo po večerji »luštno«. Žena pa me grdo pogleda in zavrača, češ, še nimam vsega dosti. Povejte, obstajajo kakšna poživila, da bi mojo ženo spravila k pameti, k meni v posteljo, da bi se igral z njo kot mačka z miško?

Ljubi Hanzek,

Hanzek

poživil je precej, pa ne za pamet, kot bi ti rad. Tvoja žena bo spravila v posteljo lepa beseda, ki bo prišla iz tvojih ust. Ne bo ti tudi škodilo, da boš zavihal rokave in ženi pomagal pri delu. Tako bo zvečer manj utrujena in bo lažje tvojim željam ustregla. Če boš vse to napravil, potem obstoja bojazen, da si bo žena želela iger, samo, da bo ona mucka, ti pa mišek. Tebi pa gorje poteni!

natasha

12. in 13. decembra 1971

LICITACIJA PRI CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 12. in 13. decembra 1971 prodajala osebne avtomobile in ostalo blago: avtomobile v nedeljo, 12. decembra 1971, v prostorih solskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopalska 33, od 8. ure naprej. Motorna kolesa in ostalo blago pa 13. decembra 1971 od 8. ure dalje v prostorih carinarnice Ljubljana, Smartinska 152, soba 13/II. Ogled vozil in ostalega blaga bo v petek, 10. decembra, od 8. do 13. ure in v soboto, 11. decembra 1971, od 8. do 13. in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana.

OSEBNI AVTOMOBILI

ZACETNA CENA

1. VOLVO 144 de Luxe, letnik 1971, karamboliran	60.000,00
2. MERCEDES 190 D avtomatik, letnik 1966, nevozen	20.000,00
3. ALFA ROMEO SUPER, letnik 1971, karamboliran	20.000,00
4. SIMCA 1000 GLS, letnik 1966, karamboliran	18.000,00
5. PLYMOUTH BARACUDA, letnik 1963, nevozen	15.000,00
6. RENAULT 16, letnik 1967, karamboliran	15.000,00
7. FORD CAPRI 1700 GT, letnik 1969, karamboliran	15.000,00
8. MERCEDES 230, letnik 1963, karamboliran	12.000,00
9. FORD TAUNUS 20 M, TS, letnik 1966, karamboliran	12.000,00
10. FORD TAUNUS 20 M, letnik 1966, karamboliran	12.000,00
11. CITROEN ID 19, letnik 1962, nevozen	10.000,00
12. PEUGEOT 404, letnik 1964, karamboliran	10.000,00
13. AUDI 90 SUPER, letnik 1967, karamboliran	10.000,00
14. ALFA ROMEO 1300 GT, letnik 1970, karamboliran	10.000,00
15. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, nevozen	9.000,00
16. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	9.000,00
17. VW 1600, letnik 1963, karamboliran	9.000,00
18. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	9.000,00
19. OPEL COMODORE, letnik 1967, karamboliran	8.000,00
20. OPEL ADMIRAL, letnik 1963, karamboliran	8.000,00
21. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	8.000,00
22. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	8.000,00
23. FIAT 1800, letnik 1964, nevozen	8.000,00
24. OPEL REKORD, letnik 1963, karamboliran	7.500,00
25. OPEL REKORD, letnik 1963, karamboliran	7.000,00
26. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, karamboliran	7.000,00
27. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, karamboliran	7.000,00
28. MERCEDES 220, letnik 1962, karamboliran	7.000,00
29. VW 1200, letnik 1960, karamboliran	6.000,00
30. OPEL REKORD COUPE, letnik 1963, karamboliran	6.000,00
31. VW 1500, letnik 1967, karamboliran	6.000,00
32. FORD TAUNUS 15 MRS, letnik 1968, karamboliran	6.000,00
33. VW 1600, letnik 1966, karamboliran	6.000,00
34. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1961, karamboliran	5.000,00
35. OPEL KADETT, letnik 1964, nevozen	6.000,00
36. OPEL REKORD, letnik 1963, karamboliran	4.000,00
37. VW 1500, letnik 1963, nevozen	5.000,00
38. PEUGEOT 404, letnik 1966, karamboliran	5.000,00
39. OPEL REKORD, letnik 1966, nevozen	5.000,00
40. OPEL REKORD, letnik 1964, karamboliran	5.000,00
41. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, karamboliran	5.000,00
42. FORD TAUNUS 1300 XL, letnik 1971, registriran samo motor	5.000,00
43. VW COMBI BUS 1200, letnik 1966, registriran samo motor	5.000,00
44. FIAT 1500, letnik 1966, karamboliran	5.000,00
45. VW 1200, letnik 1964, karamboliran	4.150,00
46. VW 1200, letnik 1962, nevozen	4.000,00
47. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1962, nevozen	4.000,00
48. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, karamboliran	4.000,00
49. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1970, registriran samo motor	3.000,00
50. OPEL REKORD, letnik 1962, registrirana samo karoserija	3.000,00
51. VW 1200, letnik 1960, karamboliran	3.000,00
52. BMW 700 LS, letnik 1963, nevozen	3.000,00
53. PEUGEOT 404, letnik 1963, registriran samo motor	2.500,00
54. SIMCA 1000, letnik 1967, registriran samo motor	2.000,00
55. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1958, nevozen	2.000,00
56. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, registriran samo motor	2.000,00
57. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, nevozen	2.000,00
58. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1964, nevozen	1.500,00
59. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1964, karamboliran	1.500,00
60. OPEL REKORD, letnik 1959, karamboliran, registriran samo motor	1.000,00
61. FORD ANGLIA, letnik 1961, nevozen	1.000,00

PONOVNO NA LICITACIJI

62. t. a. MERCEDES L 311/36, letnik 1955, brez kasone, 3 t	15.000,00
63. FIAT 1100, letnik 1965, nevozen	15.000,00
64. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, karamboliran	13.000,00
65. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	11.000,00
66. BMW 1800 TI, letnik 1967, karamboliran	8.000,00
67. OPEL REKORD, letnik 1961, nevozen	8.000,00
68. ALFA ROMEO SUPER, letnik 1966, karamboliran	8.000,00
69. PONTIAC, letnik 1960, nevozen	7.000,00
70. FIAT 850, letnik 1968, karamboliran	7.000,00
71. FIAT 124, letnik 1968, karamboliran	6.000,00
72. VW 1500, letnik 1964, karamboliran, registracija motorja	5.000,00
73. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, nevozen	5.000,00
74. VW 1200, letnik 1952, nevozen	5.000,00
75. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	4.500,00
76. CITROEN ID 19, letnik 1963, nevozen	4.000,00
77. MERCEDES 220 Sb, letnik 1961, nevozen	4.000,00
78. OPEL REKORD, letnik 1963, karamboliran	4.000,00
79. CITROEN AZ AM SPACEK, letnik 1963, nevozen	4.000,00
80. FIAT 2100, letnik 1963, nevozen	4.000,00
81. VW 11, letnik 1965, nevozen	4.000,00
82. VW 1200, letnik 1966, karamboliran	3.500,00
83. VW KOMBI BUS, letnik 1958, nevozen	3.500,00
84. VW 1200, letnik 1962, karamboliran	3.500,00
85. VW CARMAN GHIA, letnik 1963, karamboliran	3.500,00
86. VW 1600 VARIANT, letnik 1966, karamboliran	3.500,00
87. VW 1500 VARIANT, letnik 1963, nevozen	3.500,00
88. OPEL REKORD, letnik 1965, karamboliran	3.000,00
89. VW 1200, letnik 1959, nevozen	3.000,00
90. VW 1200, letnik 1963, karamboliran, registracija motorja	3.000,00
91. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, karamboliran	3.000,00
92. RENAULT 8, letnik 1963, karamboliran	2.500,00
93. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, karamboliran	2.500,00
94. SIMCA 1000, letnik 1965, karamboliran	2.500,00
95. VW 1200, letnik 1961, karamboliran	2.500,00
96. OPEL REKORD COUPE, letnik 1964, karamboliran	2.000,00
97. VW 1200, letnik 1960, karamboliran	2.000,00
98. FORD TAUNUS 20 M, letnik 1968, karamboliran, registriran samo motor	2.000,00
99. PUCH STEYER 500, letnik 1964, karamboliran	2.000,00
100. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, karamboliran	2.000,00
101. BMW 1200, letnik 1961, karamboliran	1.500,00
102. FIAT STEYER 600, letnik 1959, nevozen	1.500,00
103. FORD TAUNUS 12 M CARAVAN, letnik 1964, karamboliran	1.000,00
104. FORD TAUNUS 17 M CARAVAN, letnik 1963, registriran motor	1.000,00
105. OPEL KAPITAN, letnik 1960, karamboliran	1.000,00
106. FORD CORSAIR GT, letnik 1966, karamboliran	1.000,00
107. VW 1200, letnik 1956, nevozen	1.000,00
108. VW 1200, letnik 1960, karamboliran	1.500,00
109. VW 1200, letnik 1960, karamboliran	1.500,00

Pravico udeležbe na licitaciji imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v dneh, določenih za ogled blaga, vplačati varščino v višini 10 % začetne cene, pri carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo.

V nedeljo, 12. decembra 1971, ne bomo sprejemali vplačil kavej, temveč samo v petek, 10., in v soboto, 11. decembra 1971.

Vse informacije o licitaciji lahko dobite po telefonu štev. 316-588 Carinarnica Ljubljana, od 8. 12. 1971 naprej.

Spisek ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski Carinarnice Ljubljana.

Iz Carinarnice Ljubljana

SO PRITOŽBE NA RACUN PODJETJA PLINARNA—VODOVOD UPRAVICENE?

KOMUNALI NE CVETO ROŽICE

Letos je podjetje Plinarna-Vodovod za investicije namenilo 1.100.000 dinarjev — Po dograditvi zajetja bo voda iz Vitanja ustrezne kvalitete in temperature — Letošnji primankljaj vode so reševali z infiltracijo — Prvi rezervoar za vodo v Škofji vasi — Proizvodnja plina v novi plinarni naj bi bila rentabilna v nekaj letih

V zadnjem času se občani vse pogosteje pritožujejo nad uslugami podjetja Plinarna—Vodovod. Zato smo zaprosili direktorja podjetja tov. Draga Cernetiča, da nam odgovori na nekaj vprašanj.

Tovariš direktor, naše bralce bo vsekakor zanimalo, kako se uporablja denar, ki ga dobite za vodarino?

Vsako leto občinska skupščina z odlokom določi, kako se bo razdelil denar od vodarine. Na primer: za leto 1970 je bilo določeno, da se 72 par po kubiku prodane vode namenijo za razširitev in obnovo vodovodov. Tako smo lani zbrali 2.930.000 dinarjev, ki smo jih lahko porabili sele letos. Iz tega denarja smo odplačevali anuitete, garancijske pogoje, za energetiko itd. Za investicije smo pri banki naložili 1.100.000 dinarjev, za kar bomo dobili dvojni kredit. Ta sredstva so namenjena za raziskave in vrtanje vodnjakov na področju letališča, ki naj bi začeli dajati vodo prihodnje leto.

Govori se, da zajetje v Vitanju ni najbolj posrečeno in da n. d. rezultati, ki ste jih pričakovali.

Program za zajetje v Vitanju je bil izdelan leta 1963 in je po takratnih podatkih, ki so bili zbrani na osnovi raziskav in znanih kriterijih porabe vode na prebivalca, predvideval dolgoročno rešitev preskrbe z vodo. Objekt je bil zgrajen in je začel obratovati leta 1965. Ze v naslednjih letih pa se je izkazalo, da se mesto razvija hitreje, kot je bilo predvideno, s tem pa je porasla tudi poraba vode. Letošnja izredna suša je pokazala, da rezerve vode na tem področju niso tolikšne, kot smo sklepali na osnovi takratnih raziskav. V programih je bilo predvideno, da se v primeru kalne vode, ta spusti v Hudinjo, nadomesti pa se z vodo iz Medloga. Ta sistem bi uporabljal tako dolgo, dokler ne bodo zgrajene čistilne naprave v Vitanju. Po dograditvi bo zajetje v Vitanju zagotovo približno polovico sedaj potrebne vode, ki bo ustrezne kvalitete in temperature. Na tem področju še vršimo raziskave, ker bi želeli zajeti vso vodo, ki je dosegljiva.

Tovariš direktor, prej ste omenili Medlog. Mesto se bo razvijalo proti zahodu in to bo verjetno ogrozilo zajetje vode. Ali so tu še kakšne možnosti?

Kot sem rekel, polovico

vode daje zajetje v Vitanju. Drugo polovico pa daje zajetje v Medlogu. Doslej zgrajen sistem vodnjakov in grenaž črpa praktično vso dosegljivo vodo med Savinjo in cesto Ljubljana—Celje. Poskušali smo tudi z infiltracijo — bogatjenjem podtalnice. Po končanih geoloških raziskavah in ogledih nekaterih podobnih naprav doma in inozemstvu, smo v soglasju s pristojnimi organi letos postavili naprave za infiltracijo. Dosedanje obratovanje tega objekta je dalo mnogo koristnih podatkov in je obenem reševalo primanjkljaj vode v letošnji izredni suši. Rezultati dajo slutiti, da bi infiltracija lahko uporabljali na tem področju, vendar razmere le niso tako ugodne kot je bilo prvotno misljeno. Posledica črpanja vode iz Savinje je tudi dvig temperature pitne vode.

Letošnja izredna suša je potrdila, da je preskrba mesta z vodo pereč problem. Kakšne so rezerve vode na celjskem območju, če bi v prihodnjih letih bila še večja suša kot je bila letos in če upoštevamo, da bo Celje čedalje večji porabnik vode?

Hidrogeološke raziskave, ki so v teku, bodo pokazale, kje in kako bomo dobili vodo za Celje. Tu imam v mislih tudi Savinjsko dolino kot potencialnega oskrbovalca mesta z vodo. Seveda izvedba tega programa je finančno in časovno še precej odmaknjena, zato je sedaj še naša dodatna skrb kratkoročna rešitev preskrbe z vodo. Letos smo zgradili rezervoar v Škofji vasi kot prvi od treh predvidenih. Prihodnje leto pa bodo vodnjaki na letališču zadovoljili potrebe naslednjih nekaj let.

Glede na sedanje rezerve vode se vsiljuje vprašanje ali so upravičeni novi priključki, če že za sedanje ni dovolj vode?

Res je, da potrošniki v mestu poleti niso bili v celoti oskrbljeni z vodo. Toda to je posledica letošnje suše. Nekateri občani so morali vodo za nujne potrebe natočiti ponoči ali pri sosedih, na drugi strani pa so nekateri porabili preveč vode, saj so zalivali vrtove in prali avtomobile z vodo iz vodovoda. Od leta 1965 do letos smo zgradili 1910 novih priključkov. To so predvsem nove stavbe, ki morajo imeti vodo v stanovanjih. Vem, da je precej

občanov mnenja, da bi morali ustaviti gradnjo novih priključkov. Toda s tem bi praktično zavrla stanovanjsko izgradnjo v Celju, kajti brez našega soglasja, gradbena podjetja ne smejo graditi novih stanovanj. Upoštevati pa moramo, da so že sedaj zazidani nekateri predeli mesta, ki so bili predvideni za zazidavo šele v naslednjih 30 letih.

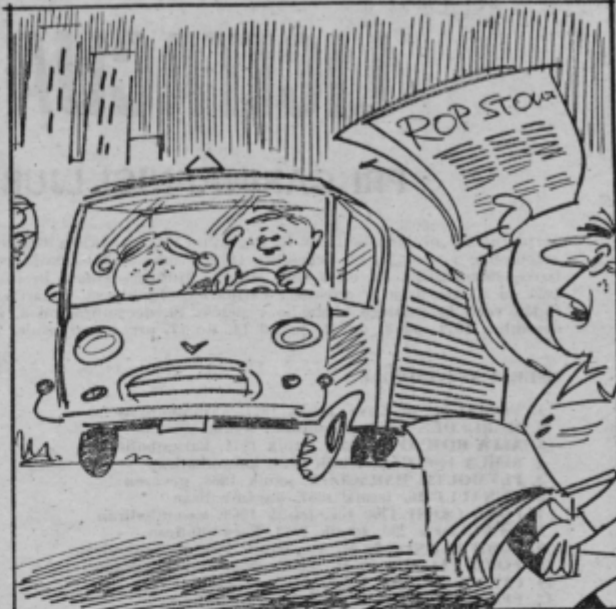
Tovariš direktor, v gradnji je nova plinarna. Kdaj bo začela obratovati in ali bo proizvodnja plina ekonomična? Sliši se namreč, da izgubo pri proizvodnji plina krijete z vodarino.

Stara plinarna obratuje že nekaj manj kot sto let in komaj pokriva sedanje potrebe. Lansko leto smo predložili občinski skupščini investicijski program in letos so nam odobrili kredit za izgradnjo nove plinarne, ki sramo jo začeli graditi na Bežigradu. Gradbena dela so že skoraj končana, zmontirati je treba še opremo in maja naj bi začela obratovati. Nova plinarna bo proizvedla dovolj plina za potrebe mesta, zasnovana pa je tudi tako, da jo lahko poljubno razširimo. Razen gospodinjstkega plina, bo proizvajala tudi plin za potrebe industrije. V novi plinarni bomo polnili tudi jeklenke z butanom in propanom.

Plinarna dosedaj ni pokrivala stroškov proizvodnje plina. Vendar je občina smatrala, da je to tako pomemben objekt za mesto in je omogočala kritje izgube. Prednosti plina so namreč očitne. Ne zastruplja ozračja, je praktičen, vedno pri roki itd. Plin je eden od nosilcev energije in mora biti njegova cena zanimiva za potrošnike. Ker ni težav s transportom in skladiščenjem in zaradi ugodnega načina plačevanja je lahko dražji od premoga in olja, toda biti mora cenejši od električne energije. Rešitev ekonomičnosti proizvodnje plina je v čimvečji prodani količini in čim manjših stroških proizvodnje. To bo v novi plinarni ugodno rešeno, kajti stroški obratovanja bodo zaradi popolne avtomatizacije minimalni. Če pa bi občina predvidela v novih stanovanjskih naseljih uporabo plina kot osnovni vir energije za gospodinjstvo, bi nova plinarna začela rentabilno poslovati že po nekaj letih. Od tedaj pa bo treba skupaj s pristojnimi občinskimi forumi poiskati rešitev za kritje izgube.

MED NEBOTIČNIKI

PIŠE IN RIŠE MARJAN BREGAN

8. »Tak tako! Ti si me okradel, prijateljček! In ti tudi!« je izbulji oči šef bande, ko je odkril svoji vreči na tujih kupih. Potegnil je težko pištolo in počilo je...

Počilo in zadržalo pa je tudi na drugi strani. Fantje se niso dali. V naslednji minuti se je sam pekel naselil v stari šupi.

Trajalo je, kot rečeno, eno samo minutko — in nič.

sar živega nj ostalo v šupi, razen Paradižnika in Klare, seveda!

»Pravi mojstri so, tile gangsterji!« je dejal Paradižnik in stopil iz vreče.

»In zdaj bova mrhovino zmetala v tovarnjak — na vrh pa vreče!« je ukazal in zavil rokave.

Ko je bilo veselo opravilo opravljeno, je Paradižnik sedel za volan in tovarnjak je spet zahrnel v noč — tokrat v smeri mesta. Med prve hiše mesta sta zavozila Paradižnikova prav v trenutku, ko so na ulice pritekli raznašalci časopisov in kričali v rano jutro: Rop stoletja! Rop stoletja!

Tovarnjak je ustavil pred policijsko postajo...

radio

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisanje vseh sporedov od 4.30 do 8.00.

PETER, 10. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Od melodije do melodije; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Drgan Hozak: Se vedno anomalijske pri obratovanju kmetov po katarski; 12.40 »Čez polje in potok«; 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Ciovek in zdravje; 18.15 »Signal«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP; 20.00 Slovenski zbori tekmujejo; 20.30 »Pop-pops 13«; 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih; 22.15 Besede in zvoki iz bogov domačih.

SOBOTA, 11. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Janez Zgajnar: Nove možnosti konzerviranja voluminozne krme; 12.40 »Po domače«; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Sobotno popoldne za mladi svet; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Gremo v kino; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP; 20.00 Spoznavajmo svet in domovino; 21.00 Melodije se vrstijo; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 12. DECEMBRA: 6.00 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Vojislav Stanolčić: »Zgubljena medalja«; 9.05 Srečanje v študiju 14; 10.05 Se pomnite, tovariši! — Mitja Hribovič: Zakaj si prišel v Črno goro; 10.25 Pesmi borbe in dela; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.20 — 13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.15 — 15.15 Nedeljsko športno popoldne; 15.20 Z domačimi ansambli; 16.00 Vesele, noskočne melodije; 16.30 Humoreska tega teden — J. Švalner: Za spremembo morje ne škodi; 17.10 V svežu omenih melodij; 17.30 Radijska igra: Ivan Cankar — Vasilja Ocvirk: »Aleš iz Ravbar«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »V nedeljo zvečera«; 22.20 »Za plesite z nami«.

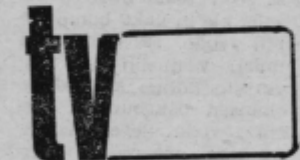
PONEDELJEK, 13. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisanje svet pravilne in zgodbe; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Stane Hočvar: Biološko zatiranje gozdnih škodljivcev; 12.40 Pihalne godbe na koncertnem odru; 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Ob lahki glasbi; 18.35 »Interneta 499«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP; 20.00 Ste reofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazz.

TOREK, 14. DECEMBRA: 8.10 Operna matineja; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Nada Rihardčič: Učinki pašno-košnega gospodarjenja in ekonomičnost krmljenja; 12.40 Vedri zvoki v domačini ansambli; 13.30 Priporočajo vam... »Na poti s kitaro«;

15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torek na svidenju 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Leon Goldmann: »Sovražnik vsepovsode«; 22.15 Stara in nova glasba za ansambel na trobila.

SREDA, 15. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.25 Vedno lepe melodije; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Valentin Benedičič: Izvrševanje nalog naše čebelarske organizacije v letu 1971; 12.40 »Od vasi do vasi«; 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Jezikovni pogovori; 18.15 Popevke s slovenskih festivalov; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Koncert simfoničnega orkestra RTV Ljubljana; 22.15 S festivalov jazz.

ČETRTAK, 16. DECEMBRA: 8.10 Operna matineja; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Andrej Hočvar: Preizkusi temperaturne in nevarnost golomrznice za ozimino; 12.40 Pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.45 »Mehurčki«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP; 20.00 Četrtek večer domačih pesni in napevov; 22.15 Béla Bartók in Zoltan Kodály.

NEDELJA

8.55 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec) (Beograd)
9.30 Po domače z ansambliom Lojzeta Slaka (JRT) (Ljubljana)
10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb)
10.45 Mozaik (Ljubljana)
10.50 Otroška matineja: Doktor Džolito, Svet, v katerem živimo (Ljubljana)
11.40 Mestec Peyton — serijski film (Ljubljana)
14.30 Mednarodno prvenstvo Zagreba v drsanju — prenos (Zagreb, Ljubljana)
16.30 Košarka Lokomotiva : Olimpija (Zagreb, Ljubljana)
18.00 Mogambo — ameriški film (Ljubljana)
19.45 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Boltove zgodbe in nezgode — humoristična oddaja (Zagreb)
21.25 Videofon (Zagreb)
21.40 Sportni pregled (JRT)
22.50 Poročila (Ljubljana)

Drugi spored:

20.00 TV dnevnik (Zagreb)
21.00 Spored italijanske TV

PONEDELJEK

9.05 Odprta univerza (Beograd)
9.35 TV v šoli (Zagreb)
10.30 Nemščina (Zagreb)
10.45 Angleščina (Zagreb)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zagreb)
15.40 Nemščina — ponovitev (Zagreb)
15.55 Angleščina — ponovitev (Zagreb)
16.10 Francoščina (Beograd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.50 Ključkeve dogodivščine — II. del (Ljubljana)

18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 Ljudje v soseski (Ljubljana)
19.00 Mozaik (Ljubljana)
19.05 Mladi za mlade (Zagreb)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 F. David: Predmestje — drama TV Beograd (Ljubljana)
Večer s Francetom Steletom (Ljubljana)
Poročila (Ljubljana)

Drugi spored:

18.30 Ljudje v soseski (Ljubljana)
19.00 Mozaik (Ljubljana)
19.05 Mladi za mlade (Zagreb)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 F. David: Predmestje — drama TV Beograd (Ljubljana)
Večer s Francetom Steletom (Ljubljana)
Poročila (Ljubljana)

ČETRTAK

9.35 TV v šoli (Zagreb)
10.30 Ljudje v soseski (Ljubljana)
11.00 Mozaik (Ljubljana)
11.05 Mladi za mlade (Zagreb)
11.50 Cikcak (Ljubljana)
12.00 TV dnevnik (Ljubljana)
12.25 3-2-1 (Ljubljana)
12.35 F. David: Predmestje — drama TV Beograd (Ljubljana)
Večer s Francetom Steletom (Ljubljana)
Poročila (Ljubljana)

Drugi spored:

17.35 Poročila (Zagreb)
17.40 Daljnogled (Beograd)
18.15 Kronika (Zagreb)
18.30 Reportaža (Sarajevo)
19.00 Narodna glasba (Zagreb)
19.20 TV pošta (Beograd)
19.50 TV prospekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Zagreb)
21.00 Spored italijanske TV

SREDA

8.15 TV v šoli (Zagreb)
17.05 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.50 Doktor Dolittle — serijski barvni film (Ljubljana)
18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 Zabavna glasba (Sarajevo)
19.00 Mozaik (Ljubljana)
19.05 Na sedmi strani (Ljubljana)
19.30 Naš ekran (Ljubljana)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 F. Zisek: Stane Sever (Ljubljana)
21.35 W. A. Mozart: Così fan tutte — I. del (Ljubljana)
23.00 Poročila (Ljubljana)

Drugi spored:

17.25 Poročila (Zagreb)
17.30 Risanke (Beograd)
17.45 Poljudno znanstveni film (Beograd)
18.15 Kronika (Zagreb)
18.30 Zabavna glasba (Sarajevo)
19.00 Propagandna oddaja (Beograd)
19.05 Znanost (Zagreb)
19.50 TV prospekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Zagreb)
21.00 Spored italijanske TV

ČETRTAK

9.35 TV v šoli (Zagreb)
10.30 Nemščina (Zagreb)
10.45 Angleščina (Zagreb)
11.00 Francoščina (Beograd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zagreb)
15.40 Nemščina — ponovitev (Zagreb)
15.55 Angleščina — ponovitev (Zagreb)
16.10 Osnove splošne izobrazbe (Beograd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.45 Glasbeni ciciban: Poklici (Ljubljana)
18.00 TV obzornik (Ljubljana)
18.15 Hokej Jesenice : KAC — prenos (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 Četrikovski razgledi (Ljubljana)
21.25 G. Boccaccio: O opatu in duši v vica (Decameron) (Ljubljana)
22.05 Simfonični orkester RTV vam predstavlja: P. I. Čajkovski: Romeo in Julija (Ljubljana)
22.25 Poročila (Ljubljana)

Drugi spored:

17.35 Poročila (Zagreb)
17.40 Otroški spored (Skopje)
18.15 TV novice (Zagreb)
18.30 Narodna glasba (Zagreb)
19.00 Enciklopedija (Beograd)
19.20 Serijska oddaja (Ljubljana snema) (Ljubljana)
19.50 TV prospekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Zagreb)
21.00 Spored italijanske TV

PETER

9.35 TV v šoli (Zagreb)
11.00 Angleščina (Beograd)
14.40 TV v šoli — ponovitev (Zagreb)
16.10 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev (Beograd)
16.40 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Beograd)
17.40 L. Suhodolčan: Naočnik in očalnik — 5. del (Ljubljana)
18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 TV variete (Zagreb)
19.00 Mestec Peyton — serijski film (Ljubljana)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Slavna imena: Gregory Peck v filmu Velika dežela (Ljubljana)
22.45 Poročila (Ljubljana)

Drugi spored:

17.30 Poročila (Zagreb)
17.35 Otroški spored (Zagreb)
18.15 Kronika (Zagreb)
18.30 TV variete (Zagreb)
19.00 V petek ob 19. uri (Zagreb)
19.50 TV prospekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Zagreb)
20.25 Propagandna oddaja (Zagreb)
20.35 Kar bo, pa bo (do približno 21.45) (Beograd)

SOBOTA

9.35 TV v šoli (do 11.00) (Zagreb)
16.30 Košarka Jugoplastika : Lokomotiva (Zagreb, Ljubljana)
18.00 Ptujski festival zabavne glasbe (Ljubljana)
18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 Mali vitez — serijski film (Ljubljana)
19.20 Mozaik (Ljubljana)
19.25 TV kašpot (Ljubljana)
19.45 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Gala UNICEF — barvni posnetek z Društva (Ljubljana)
21.50 Oddelek S — serijski barvni film (Ljubljana)
22.40 Poročila (Ljubljana)
Drugi spored:
18.00 TV kronika (Zagreb)
18.15 Radost Evrope (Beograd)
19.00 Mali šlager (Sarajevo)
19.15 Propagandna oddaja (Zagreb)
19.20 Srebrni stoli čas (Beograd)
19.50 TV prospekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Zagreb)
21.00 Spored italijanske TV

POSLUŠATE JIH NAJRAJE

Pozdravljeni, dragi ljubitelji zabavne glasbe. Ker je bil prejšnji teden praznik in tednik ni izšel, vam moram povedati, kako ste glasovali za našo

- (3) OTO PESTNER
- (4) MIDDLE OF THE ROAD
- (7) PRO ARTE
- (6) GEORGE HARRISON
- (1) OTO PESTNER
- (2) SWEET
- (—) SLADE
- (—) T. REX
- (—) JIMMY HENDRIX
- (10) MIDDLE OF THE ROAD

lestvico, en teden prepoznano. Upam, da ste v soboto poslušali oddajo in da vam je bila všeč. Naša in vaša lestvica drugega tedna pa je takale:

- GDE SI LJUBAVI
- TWEEDLE DEE TWEEDLE DUM
- LOLA
- BANGLA DESH
- TRIDSET LET
- CO-CO
- GET DOWN AND GET WITH IT
- GET IT ON
- FREEDOM
- CHIRPY CHIRPY
- CHEP CHEP

Taka je torej lestvica, ki ste jo lahko poslušali v soboto, 4. 11. In kako ste glasovali za long playe? Le za en glas je pred ploščo iz letošnje Slovenske popevke zmagal Neal Young in njegova plošča After gold rush, ki je bila najpopularnejša plošča v svetu tega leta. Tretja je bila plošča iz filma Love Story, ki ga ravno te dni vrtijo v Celju in ima prav zato odlične možnosti za zmago prihodnji teden, četrti je bil Hendrixov LP Cry of Love, peti LP s splitskega festivala itd.

Veseli nas, da ste v tem tednu poslali več kuponov kot prvič. Prosimo pa vas, da nam poleg kuponov pošljete še vaše kritike.

ke oziroma predloge, kako oddajo še izboljšati. Kot vse kaže, smo izbrali pravilno obliko oddaj, saj vaše dopisnice prihajajo celo iz Maribora, Rogatica, Hrastnika in Ljubljane. Povem naj še, kdo je imel največ sreče z žrebom ta teden.

Pri lestvici je bila to Irena Glušić iz Loke pri Mozirju, pri Long playih pa Peter Jeršič iz Teharija 25, ki nam je sam poslal kar pet kuponov. Srečni ma dobitnikoma naj povem, da bosta dobila ploščo, nagrado Tehnometatorja po pošti, ostalim pa želimo veliko sreče pri prihodnjih žrebanjih.

BRANKO

KUPON ŠT. 3 Poslušate jih najraje

Naslov popevke in izvajalca: _____

Naslov velike plošče: _____

Ime, priimek in natančen naslov pošiljatelja: _____

Čaka vas gramofonska plošča, nagrada TEHNOMETATOR, Celje

NOVA OBRESTNA MERA ZA VSE VARČEVALCE LJUBLJANSKE BANKE

OD 1. DECEMBRA 1971 VELJA V VSEH POSLOVNIH
ENOTAH LJUBLJANSKE BANKE
NOVA, VIŠJA OBRESTNA MERA:

DINARSKE VLOGE:

navadne 7,5%

vezane nad 13 mesecev 9%

vezane nad 24 mesecev 10%

DEVIZNE VLOGE IN DEVIZNI RAČUNI:

navadni 7,5%

(5,5% v devizah 2% v dinarjih)

vezani nad 13 mesecev 9%
(7,5% v devizah
1,5% v dinarjih)

vezani nad 24 mesecev 10%
(7,5% v devizah
2,5% v dinarjih)

Ljubljanska banka daje višjo obrestno mero vsem starim varčevalcem in vsem tistim, ki bodo od 1. decembra 1971 vložili kakršenkoli znesek na hranilno vlogo ali devizni račun. Nova obrestna mera velja za vse vloge, ki niso namensko vezane na posojilo.

Ljubljanska banka

Pravi naslov za denarne zadeve.

zenin vsakdan

ZASMOJENO PERILO

Pri likanju zasmojeno perilo posujemo s soljo in nato namočimo v mrzlo vodo. Čez neka časa ga speremo. Uspešno sredstvo je tudi spiranje v boraksovi vodi ali beljenje z vodikovim preki (1:2). Po takem beljenju moramo perilo izprati do čistega.

Od prevročega likalnika malo porumenela mesta takoj speremo z milom ali vodo.

ŽE VESTE

● da ostane prerezana čebula več dni sveža, če prerežani del namažemo z maslom.

● da čebulo hitro zarumenimo, če jo posujemo z malo sladkorja in jo naglo prepražimo na mali količini masla. Pazimo, da nam čebula ne poogljeni.

● da bo goveji jezik mehkejši in okusnejši, da potolčimo, nasolimo in nato še pokapljamo z oljem.

● da možgane čistimo tako, da jih pred uporabo položimo v mrzlo vodo in nato odtrgamo z njih kožico.

NARODNI KEKSI

60 dkg moke, 20 dkg masla ali margarine, 1 zavitek vanilija, 25 dkg sladkorja, 2 jajci, 1 žlica ruma, 1/2 zavitka pecilnega praška, ki ga razmočimo z 1 žlico mleka. Na deski vse skupaj vnesimo na tri dele. V prvega damo 2 rebri naribane čokolade ali tri žlice kakaa, v drugega damo 10 dkg zmletih oreh, v tretjega pa sok in lupino polovice limone. Pripravljeno testo zmeljemo v strojčku za mletje mesa, na katerega damo ploščico za kekse. Pečemo v zmerno topli pečici.

MARTA

NAREDIMO SAMI

November je za namo in naši otroci se vse bolj pogovarjajo, kaj jim bo prinesel dedek Mrz. Rahlo so zaskrbljeni, če so bili dovolj pridni, sporočajo nam svoje želje in v skritem kotičku srca so prepričani, da jim bo dedek Mrz željo tudi izpolnil. Ko pa darila poiščejo pod novoletno jelko, jih ponavadi najbolj razveseli tisto, česar niso pričakovali, pa naj bo darilo še tako skromno.

Ko v novoletni mrzlici hodimo po trgovinah, ne najdemo, kar bi želeli podariti svojemu malčku. Večino igrače že ima, ali pa ne najdemo take, da bo ustrezala njegovi starosti in interesom. Igrače darujemo otrokom vsako leto. Letos pa se odločimo drugače. Okrasimo našemu malčku njegov prostor, tako da se bo v njem dobro počutil. Ne potrebujemo veliko: le juto, koščke usnja, različnega blaga, klobučevine, volne in podobnega materiala ter nekaj dobre volje. Juto obesimo na zid pred posteljo, na njo pa prilepimo različne figurice, ki smo jih izdelali iz omenjenega materiala.

Tudi otrok bo pozneje lahko sam obešal na juto različne figure, ki jih bo sam izdelal, manjše igrače ali kakršne koli druge predmete, pa se ne bomo več jezili, da bo poškodoval zid. Če figuric

ne lepimo, ampak jih samo narahlo prišijemo ali pritrdimo z buciko, jih lahko večkrat zamenjamo.

Otrok bo take spremembe vesel, pa tudi starši boste našli veliko veselja in zadovoljstva ob izrezovanju. Torej, mamice in očetje, preizkusite svojo ustvarjalnost in domišljijo.

NAGRAJENI REŠEVALCI

1. nagrada 500,00 din — MATJAZ STEFANIC, LOCE 71, LOCE PRI POLJČANAH
2. nagrada 300,00 din — ZDENKA RAMSAK, ZABUKOVICA 18 a, GRIZE
3. nagrada 100,00 din — ZVONKA AMBROZ, VRUNCEVA 25 D, CELJE
4. nagrada 30,00 din — EDO VRANJEK, LJUBLJANSKA 3, CELJE
5. nagrada 30,00 din — ROMAN MATEK, ZIDANI MOST 29 c
6. nagrada 30,00 din — MAGDA PLEMITAS, KROPA 3 a
7. nagrada 30,00 din — ANKA ZDOVC, SKUPŠČINA OBČINE KRŠKO
8. nagrada 30,00 din — MARIJA SLOKAR, POLZELA 129 a
9. nagrada 30,00 din — HELA STRMCNIK, DOBRNA 5
10. nagrada 30,00 din — KRISTINA KALSEK, PRISTAVA 17, VOJNIK
11. nagrada 30,00 din — VERA CERKOVNIK, GABERKE 93, SOSTANJ
12. nagrada 30,00 din — FRANC JERANJ, DEBRO 40, LASKO
13. nagrada 30,00 din — BOGOLJUB KONEC, ASKERCEVA 18, CELJE
14. nagrada 30,00 din — SLOVENKA PODRAJ, DOLENIJ BOSTANJ 54, BOSTANJ
15. nagrada 30,00 din — JANKO JEZ, ZABUKOVICA 15, GRIZE
16. nagrada 30,00 din — EMIL PRIMOŽIC, CANKARJEVA 13, CELJE
17. nagrada 30,00 din — ANTON BIZJAK, ASKERCEVA 12, CELJE
18. nagrada 30,00 din — BORUT BASA, GROHARJEVA 12, CELJE
19. nagrada 30,00 din — ANICA RATAJC, UNISE 5, PONIKA
20. nagrada 30,00 din — FRIDERIK PLANINSEK, TRNOVLJE 126, CELJE.

Vsem izžrebancem bomo poslali nagrade po pošti. Čestitamo!

ANEKDOTA

Pokojni komik Fernandel je na nekem sprejemu povedal doživljanj svojega prijatelja, ki je moral prenočiti v nekem malem mestu.

V hotelu je bilo vse zasedeno, zato je aporni potnik vztrajal, da mu kljub temu najdejo prenočišče.

— Če bi prišel predsednik republike, je rekel šefu recepcije, — bi mu gotovo našli sobo, mar ne?

— To je razumljivo, je rekel šef.

— No, vidite, dajte mi to sobo, predsednika nočoj gotovo ne bo.

GUBE

Gube nastajajo zaradi pomanjkljive prehrane in nezadostne prekrvavitve kože. Preprečujemo in omilimo jih z zdravo prehrano (mnogo sadja); nadalje z izmeničnimi toplimi in hladnimi obraznimi kopelmi; s toplimi ali mrzlimi obkladki; s kamilnično sopro; z maskami za obraz, narejenimi iz kašaste zmesi pšenice, riževe ali ovsene moke ter mleka in citronove kislinske ali kumaričnega soka ali kamilčnega čaja. Kašasto zmes nanesemo na obraz in jo pustimo nekaj časa na obrazu. Nadalje priporočajo za boljše prekrvavitev kože otiranje obraza s kumaričnim sokom ali pozimi z novo zapadlim snegom. Zatem namažemo kožo z ustrezno hranljivo kremo.

REŠITEV

VODORAVNO: odlika, Polzela, brodar, okovnik, angina, Baleari, Al, poraz, IT, Marie-Rouge, ali, enaka, prt, pst, ekskluzivne ženske, motovilo, lipa, Ant, KA, ne, aer, Var, april, rokav, Oleg, Lora, odboj, Oka, kolovoz, Breda, Nisa, ogledovalka, trn, il, metan, KR, dat, Raa, moč, Oona, Aja, etik, lari, on, odica, Vislao, slad, Jestvina, akt, kosa, načelnik, IK, Pt, Peggy, es, Inn, ica, Niko, Kr, Mojca, eo, le, da, alt, avtor, et, DG, PL, atom, fine hlače, NA, Smrekar, Ag, La, šiv, pastoral, nogavica, Naci, dokolenke, tromblon, Ahac.

poznamo zdravilna zelišča?

TAVŽENTROŽA - CENTAURIUM MINUS MOENCH

Tavžentroža ali griževnjak je nizek, do 30 cm visok, enoletni dvoleten, močno razvejan grmiček. Ima štirirobno steblo s sedečimi, nasprotnimi, podolgovatimi, jajčastimi in celobnimi lističi ter s številnimi lepimi listastimi rožnatimi cvetovi, zbranimi v pakobul. Iz plodnice se razvijejo mnogosemenske glavice s številnimi, drobnimi rjavkastimi semeni. Tavžentroža cveti od junija do septembra. Uspeva po jasah, sončnih travnikih, senožetih

v nižini in gorskem svetu do 1500 metrov. Rastlino nabiramo med cvetenjem pa brez korenin.

Tavžentroža je zelo zdravilna zel, saj vsebuje precej eteričnega olja, saponinov, smole, sluzi, maščobne kisline, magnezijeve soli. Najvažnejša sestavina pa je zelo grenak heterozid ertirocentarin, ki ga uporabljajo tudi v lekarni za grenke želodčne kapljice (Tinctura amara). Zaradi tega je tavžentroža že dolgo znana kot odlično zdravilo zoper bolečine v želodcu, slabobo prebavo, zgago in glavobol. Pospesuje dejavnost žlez, kar izkoriščamo zlasti tedaj, če bolehamo za pomanjkanjem želodčne kisline. Ko se normalizira kislina, se popravi tudi absorpcija železa v zgornjem delu tankga črevesja ter tako odstranimo slabokrvnost, ki je nastala zaradi pomanjkanja železa. Grenčine v tavžentroži so odlične tudi zoper črevesne zajedalce.

Za pripravo čaja zadostuje pol čajne žličke na skodelico kroga, s katerim poparimo drogo ter pustimo stati deset minut. Na dan pripravimo dve skodelici čaja in ga pijemo po požirkih vedno pred jedjo. Namesto čaja lahko uporabljamo tudi izvleček iz tavžentrože, ki ga pripravimo tako, da pest droge namočimo v vodi oziroma v vinu (tudi tavžentroževo vino) in ga pijemo po eno žlico pred glavnim obrokom hrane. Kot v čaj oziroma v vino lahko namočimo še kamilice, pelina, šentjanževih rož, vse poleg tavžentrože, ki v resnici zaslužijo svoje ime.

BORIS JAGODIČ

K SODELOVANJU

vabimo mlajšo, prizadevno in vestno delovno moč, ki bi bila

**FINANČNA KNJIGOVODKINJA
(SALDAKONTISTKA) in
ADMINISTRATORKA**

POGOJI:

doknčana srednja šola ekonomske smeri z vsaj 3-letno prakso, dobro znanje strojepisja, lep rokopis, pripravljenost za dopolnilno strokovno izobraževanje.

Kandidatka mora stanovati v Celju ali bližnji okolici. S stanovanjem ali stanovanjskim kreditom ne razpolagamo.

Sklenitev delovnega razmerja je možna takoj ali po dogovoru. Tajnost ponudbe zadržana. Informacij po telefonu ne dajemo, razen za dogovor o osebnem razgovoru v popoldanskem času.

Nudimo ugodne delovne pogoje v majhni delovni skupnosti, pestro in zanimivo delo, osebni dohodek po pravilniku oziroma dogovoru.

Svojeručno napisane ponudbe pošljite v 15 dneh po tej objavi na naslov: Mohorjeva družba, Zidanškova 7, p. p. 36, 63001 Celje. Telefon: 30-29 ali 13-97.

Komisija za volitve in imenovanja

SKUPŠČINE OBČINE ŠMARJE PRI JELŠAH

razpisuje
prosto delovno mesto

NAČELNIKA ODDELKA za družbene službe.

Pogoji za razpisano delovno mesto so:

— visoka strokovna izobrazba pravne ali upravne smeri s 3-letno upravno prakso ali višja strokovna izobrazba pravne ali upravne smeri s 5-letno prakso.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju gornjih pogojev, kolkovane z 1.— dtn upravne takse sprejema Komisija za volitve in imenovanja Skupščine občine Šmarje pri Jelšah.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

mali oglasi

Vsaka beseda v malem oglasu stane 0,50 din za naročnike N tednika, 0,80 din pa za ostale. Za oglase pod šifro pa je treba doplačati 2,00 din.

PRODAM

FIAT 750, letnik 1961 in dva mlada pava — samca ter en par odraslih prodam. — Ogled avtomobila Skaza — Vrnčeva 25 D Celje, ogled živali: Višnja vas 12, Vojnik.

ENOSTANOVANJSKO hišo komfortno — s centralno kurjavo, telefon, takoj vselljivo v Celju, prodam. Ponudbe pod »Komfort«.

ZIMSKE GUME za zastavo 750 prodam, Partizanska 51 Celje.

DVE mladi svinji za zakol — (ena težja, ena lažja) prodam. Tajmahajster Razi, Proseniško 41, Sentjur.

POSESTVO 2.20 ha z gospodarskim poslopjem in hišo brunarico nad sto let staro na Brezju pri Dobju prodam. Kupci z valuto DM imajo prednost. Informacije pri Ivan Leskovšek, Celje, Trubarjeva 20/I.

FIAT 600 ugodno prodam. Novačan Anton, Začet 7, Skofja vas.

TRIDELNO omaro (oreh) dobro ohranjeno, poceni prodam. Ogled vsak dan po 16. uri. — Naraks, F. Pohlna 4/III., Zalec.

SPALNICO (orehov furnir) — kompletno — fino in dobro ohranjeno, ugodno prodam. Celje, Zidanska 25, drugo nadstropje levo.

OLJNO PEC »Ignis«, skoraj novo, ugodno prodam. Celje, Zidanska 25, drugo nadstropje levo.

HARMONIKO »Lubas« C F B — odlično — prodam. Korent Maks, Celje, Trubarjeva 53b, Celje.

OREHOVO spalnico, ročno rezbarjeno in tri kuhinjske elemente poceni prodam. — Marinšek, Petrovce 9 pri Celju.

ZIMSKE gume s cveki (spiker) dimenzije 5,90x13 cm za opel rekord komplet z obroči (felgnomi) ugodno prodam. Prodaj tudi tranzistor znamke Philips RR 40. Vprašajte pri Sirk, Trubarjevo nabrežje 5, Laško.

MLIN (Zrmlje) za žito — nov — premer kamnov 22 col — prodam. Gorišek Matevž, Goričica 2, Sentjur.

TESAN les za ostreže ugodno prodam. Tone Knez, Lahomno, Laško.

VEČJO HISO, primerno za vikend na smohorju prodam. Vodovod, elektrika, cesta do hiše. Do Planinskega doma 10 minut. Krivec, Rečica 26, Laško.

DNEVNO sobo ugodno prodam. Vprašati na telefon št. 28-00.

LEPO parcelo za vikend poceni prodam. Polzvedbe pri Kolar Zofiji, Osenca 11 — Teharje.

PRIKOLICO za osebni avto — komplet, novo — prodam. Rom, Črnlolica 9, Sentjur.

2,4 ha obdelovalne zemlje in kozolec v Cerovcu pri Volč-

ji jami prodam po 3 ND za kv. meter. — Vprašajte pri Jazbec, Mariborska 189a, — Skofja vas od 19. ure dalje.

POSESTVO 7 ha s premočnimi namni prodam ali zamepjam za manjšega. Krajnc Jože, Brstnik 13, Laško.

HISO — enonadstropno, takoj vselljivo, z večjim vrtom — 1700 kv. m. zemlje prodam. Skale, Zagrad 103, Celje.

STEDILNIK na trda goriva »Gorana« — kabinet prodam. Rak Ivan, Gotovlje, Zalec.

ENODRUZINSKO hišo, novo — 150 m od asfaltne ceste, 20 minut od železniške postaje Sentjur prodam. Peček Jurij, Črnlolica, n. h. — Sentjur.

STEDILNIKE na trda goriva proda Hišni svet Zagrad 81.

HARMONIKO — klavirsko, 60 basno, dobro ohranjeno, prodam. Zagrad 81.

RAZPRODAJAMO razno sobno in kuhinjsko opremo. — Razprodaja bo v nedeljo, 19. 12. 1972 od 8. do 14. ure. — Radosavljevič, Laško, Valvazorjev trg 8 — nasproti hotela »Savinja«.

KUPIM

OSEBNI AVTO — karamboliran od letnika 1965 naprej, od 750 do 2000 ccm, kupim. Ponudbe pod »Gotovina«.

KRAVO — dobro mlekarico, mlado, kupim. Ivan Piliš, Trnovlje 8, Skofja vas.

ELEKTROMOTOR, rabljen, od 3 do 4 KW, 2800 vrtljajev ter motor od 1,5 do 2 KW, od 700 do 1400 vrtljajev kupim. — Ponudbe na naslov: Krampšek Mija, Vrbo 8a, Sentjur.

FIAT 750 ali reno 4 kupim. Ponudbe pod »R 4«.

KUHINJSKO kredenco kupim. Nunčič Marija, Korpole, Smarje pri Jelšah.

KAVC ali divan, dobro ohranjen, kupim. Dol 7, Pristava.

KAVC, omaro in okroglo mizo kupim. Skale, Zagrad 103, Celje.

STANOVANJE

OPREMLJENO SOBO oddam. Trnovlje 20, Celje.

NUJNO iščem opremljeno sobo v centru mesta. Ponudbe pod »Center«.

NUJNO iščem sobo in kuhinjo ali večjo sobo, opremljeno — v Celju ali okolici mesta. Možnost kuhanja in pranja. Dravinec Slavko — Jugoplastika, Celje.

NUJNO iščem sobo in kuhinjo v Celju ali okolici. Lahko je tudi večja soba za uporabo 6 mesecev. Plačam za vse mesece v naprej. Filip Franc, Bežigradska 10 — Celje.

V NAJEM vzamem opremljeno sobo, garsonjero ali stanovanje. Ponudbe pod »Dobro plačnik«.

DVOSOBNO komfortno stanovanje v centru Celja zamenjam za komfortno trisobno v Celju. Kapin, Slandrov trg 3.

MLADA magistra farmacije išče ogrevano sobo za čez teden v Celju. Ponudbe v Novo lekarno, Tomšičev trg 11.

ZAPOSLOITEV

80.000 SDIN in hrano nudimo za 7-urno pomoč v gospodinjstvu. Podrobnosti po telefonu št. 37-78 Celje.

ISCEM DEKLE ali starejšo gospo za varstvo dvomesečnega dojenčka. Ponudbe pod »Otrok«.

IZVEN delovnega časa iščem kakršno-koli zaposlitev. Ponudbe pod »Dobro delo — dobro plačilo«.

SAMOSTOJNI kuharici v starosti nad 25 let nudimo takoj stalno zaposlitev v planinskem domu. — Ponudbe pošljite Planinskemu društvu Ljubljana-matica, p. p. 320 Ljubljana.

HONORARNO ZAPOSLOITEV za eno uro dnevno nudimo snailki. Bife »Park«, Celje, Maistrova 2.

STALNO in dobro plačano delovno mesto nudimo takoj natakarici s stanovanjem v Celju. — Ponudbe na Bife »Park«, Celje, Maistrova 2.

DEKLE, ki ima veselje do strežbe v gostilni sprejme gostilna blizu Celja. Možnost gostinskega tečaja. Ponudbe pod »Savinjska dolina«.

UPOKOJENKA išče honorarno zaposlitev blagajničarke, nudi tudi pomoč pri učenju duševno zaostalim otrokom od 1. do 4. razreda osnovne šole. Ponudbe pod »Pomoč«.

RAZNO

ZIDARSKI obrtnik s solidno skupino prevzame dela ob obali čez zimo. Ponudbe pod »Solidno«.

PRI OSMRTNICI Ane Robar, Draža vas, je pomotoma izostalo ime Mirko Robar.

KMETIJSKI kombinat Hmezd — sadjarstvo »Miroslava« prodaja vse vrste sadnih dreves in vrtnic vsak dan do 14. ure. Vsak torek pa od 7. do 17. ure. Priporoča jesensko sajenje.

STAREJSE kmečko dekle želi spoznati moškega do 50 let zaradi moštve. — Ponudbe pod »Savinjska«.

UPOKOJENEC — vdovec želi spoznati žensko do 60 let zaradi ženitve. Lahko je vdova ali ločenka. Ponudbe pod »Mlajša«.

riški barvni film »12 žigosanih«.

DOBRNA: 11. in 12. decembra ameriški barvni film »12 žigosanih«.

SLG

Četrtek, 9. dec. ob 19.30 uri: Lawrence: »Snaha« za III. mladinski abonma in izven.

Petek, 10. decembra ob 15.30 uri »Snaha«, za I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 11. decembra ob 17.00 uri Jovanović: »Norci«, abonma gledaliških amaterjev.

Nedelja, 12. decembra ob 15.30 uri: J. Zmavc: »Domača

naloga na potepu« — premiera; krstna uprizoritev za 12. ven. Predprodaja vstopnic dvuri pred začetkom.

Ponedeljek, 13. decembra ob 11.00 uri: »Domača naloga na potepu«. Zaključena predstava za osnovno šolo Braslovce.

Torek, 14. decembra ob 9.00 uri: »Domača naloga na potepu« — zaključena predstava za Zavod Ivanke Uranjekove ob 18.00 uri: »Umor v kate drali« — gostovanje v Hrastniku.

Sreda, 15. decembra, ob 11.30 uri: »Domača naloga na potepu« — zaključena predstava za I. osnovno šolo; ob 17.00 uri »Norci«, za abonma upokojence.

TKNINO

od 20. novembra 1971
do 20. januarja 1972

VKLJUČUJEMO

VSAKEGA KUPCA V VELIKO JUBILEJNO NAGRADNO IGRO

VELEBLAGOVNICE TKNINO CELJE

in v poslovalnicah

TKNINO-DEKOR

Štanetova 19

Veronika

CELJE ZIDANSKOVA 4

pri nakupu, za vsake 100 din se dodatni kupon

10 GLAVNIH JUBILEJNIH NAGRAD

1. »fico«-luxe
2. olimpiada München 1972
3. pralni stroj
4. moped »Tomas«
5. pony ekspres
6. stroj za pranje posode
7. televizor
8. električni štedilnik
9. hladilnik
10. preproga 3x2

in še 20 moških srajc
20 kombinez

žrebanje 29. 1. 1972

KUPUJTE V TRGOVINAH

TKNINO CELJE

SILVESTROVANJE

- veselo nagradno žrebanje
- izvolitev miss hotela
- v vseh prostorih odlična glasba

Sprejema rezervacije

HOTEL M E R X CELJE

na Ljubljanski cesti

Telefon: 19-17 ali 19-18

Telex: MERXCE 33513

HOTEL

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

razpisuje
delovno mesto

ŠEPETALKE

Pogoja za vpis sta končana srednja šola in nekaj prakse v tej stroki.

Nastop službe 1. januarja 1972.

Rok za prijavo do 24. decembra 1971.

Uprava SLG Celje

M E R X
SPREJEMA REZERVACIJE
ZA
SILVESTROVANJE
Telefon: 31-48

GOSTIŠČE STARI GRAD CELJE

**AVTOMOBILČEK
VESELJA
NAJMLAJŠIM**

LJUBLJANSKA BANKA
podružnica Celje
pravi naslov za denarne zadeve

V naših enotah pričakujemo mlade varčevalce.

MALI GOSPODINJSKI APARATI- VELIKO DARILO

gorčenje
gorčenje
gorčenje

sušilna
havba
sušilec
za roke
vlažilec
zraka
ventilator

ново udobje
in užitek
v vsakem
trenutku

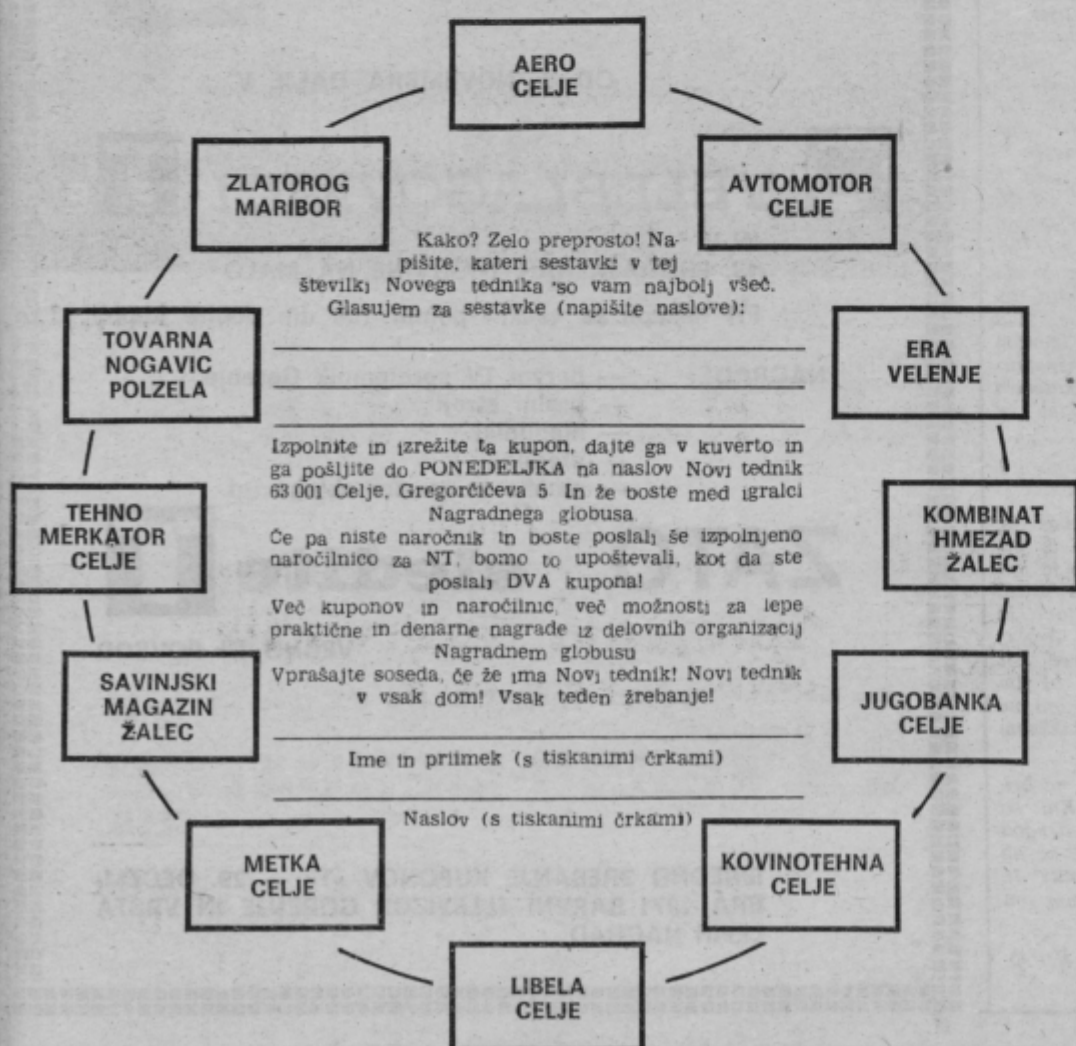
stenska
tehnica

el. rezalni
strojček

el. ročni
mešalec

mlinčka
za kavo
cofim in
mocca 1130

KUPON 11

NAGRADNI GLOBUS DANES NAGRAJUJE TOVARNA NOGAVIC

IZŽREBANCİ TEHNO – MERCATORJA

Nekateri bralci sprašujejo, ali pripravljamo novo nagradno igro, češ da še niso prišli na vrsto. Brez skrbi! Nagradni globus nas je spodbudil. Uspehi so tu, bralci so zadovoljni, mi pa tudi. Kako torej ne bi nadaljevali! Vendar vam bomo podrobnosti nove igre sporočili kasneje.

Ko pridejo izžrebanci v naše uredništvo in se z njimi pogovarjamo o sistemu naše igre, vsi po vrsti zagotavljajo, da je sistem igre dober. In ko se nam je v ponedeljek zgodilo, da je bil Martin Zupanc dvakrat izžreban, smo ga hoteli izključiti. Toda končno smo presodili, kakšno krivico bi storili igralcu, ki je poslal več kuponov. Tako je žrebanje pravilno in pravično potekalo.

Nekateri bralci se kužajo, češ — spet nisem bil izžreban. Mnogi pa je takih, ki preprosto rečejo — bom že prišel na vrsto. Res, važno je sodelovati!

Za deseto kolo smo prejeli 823 kuponov. Izžrebanci Tehnomercatorja so bile:

Milka Hrovatič, Dobje pri Planini
Franc Krivec, Rogaška Slatina 204
Štefi Fajš, Uniše, Ponikve
Jože Plesnik, Sentjanž 23, Nazarje
Martin Zupanc, Nova vas, Sentjur
Vesna Colja, Cepova 7, Celje
Verica Kolman, Vrba 7, Dobrna
Milan Brezovšek, Pristava 7, Vojnik
Faniha Murn, Hruševac 2, Sentjur

Vsi izžrebanci prejmejo darilne pakete Tehnomercatorja. Iskrene čestitke. V uredništvu se dobimo v ponedeljek, 13. decembra ob 12. uri.

Danes nagraduje Tovarna nogavic Polzela.

Naslov izpolnite
s tiskanimi črkami

NAROČILNICA

Podpisani

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis

»NOVI TEDNIK«

začnite mi ga pošiljati dne 197

Obvezujem se, da bom v redu plačeval naročnino.

V _____ dne 197

podpis naročnika

Tovarna noga-
vic Polzela

SMUČARSKI KRST

Sneg je tu, poskrbeti bo treba za dobro zimsko športno sezono

Tega se z vso resnostjo zaveda tudi Avtoturistično podjetje Izletnik v Celju. Zato so se njegovi delavci, ki skrbijo za propagando, odločili začeti novo sezono s prireditvijo, ki bo ostala vsem v spominu, nekaterim v poduk, mnogim v spodbudo. 12. decembra bosta izpred Celele odpeljala dva avtobusa. V prvi škatli, ki naj bi bila za res škatla in te verjetno pri izletniku ne bo tako težko najti, se bodo vozili smučarji, ki bodo spominjali na prve dni tega športa. Namreč, ponovno bomo lahko videli, kakšen je smučar, ki ima namesto modernih dila kar sodove doge, pa smuča izpred petdesetih let, seveda pa med njimi ne bo manjalo takih, ki bodo imeli obvezane glave in ude.

V drugem avtobusu, ki pa bo moral biti seveda lep in ves svetel, pa bo elita smučarjev. Res takšnih, kakršnih bi rad bil vsak, ki hrepeni za belimi planjavami. Lep avtobus, lepi smučarji, nova sodobna oprema — kdor bo to videl, ta bo tudi hotel koj na smučanje. In prav gotovo bo za prvima dvema avtobusoma še kolona osebnih vozil. In takale karavana bo krenila skozi Zalec, kjer naj bi bil pri Izletnikovi poslovalnici kratek postanek in

pot se bo nadaljevala skozi Polzelo in Braslovce do Mozirja. Taka se obeta vsem udeležencem prav zanimiv program... Ne bo zanimivo, če vse povemo. Center dogodkov bo pri hotelu na Golteh. No, nekaj pa le moramo povedati. Oslica, ki je na moziški koči, bo dobila svoje ime. In zato je seveda potreben krst. In krst bo. Gre za prijem, kako pričeti z novo sezono, od katere si vsi mnogo obetamo. In gostinski delavci pri Izletniku so spoznali, da ni dovolj, če v hrihli zapade sneg. Zvečer se gostje presele v sobe in tam se mora življenje nadaljevati. Kako se nadaljuje, pa morajo poskrbeti gostitelji. Najvažnejša je zabava gostov. Zato bo tudi na Golteh v hotelu barski program, glasba, ples in še marsikaj zanimivega. Na vse to pa bi pri Izletniku radi opozorili 12. decembra od osme ure zjutraj, ko bo kolona krenila iz Celja, do 15. ure popoldne, ko se bo v kavarni hotela na Golteh pričel barski program.

Izletnik ima velike načrte. Razširiti dejavnost, najbolj pa kapacitete. Imeli bodo dve novi vlečnici, treba pa je misliti, kam z gosti. Podrobnosti o tem pa kdaj drugič.

DRAGO MEDVED

PODPORA

Nadaljevanje s 1. strani

normalno. Se manj pa jih pobaramo, od kod jim takšne in tolikšne dobrine.

V nadaljevanju seje pa je Izvršni odbor obravnaval še predlog ustanovitve občinske zveze za športno rekreacijo in oddih. Ker iz predloženega predloga ni dovolj jasno razvidna funkcija takšne zveze, pri čemer obstajajo mnoga odprta vprašanja, je Izvršni odbor sklenil, da predloži razpravo o tem na prihodnjo sejo, na katero pa bodo povabili tudi predstavnika predlagateljev, da bi dodatno obrazložili vse, kar v sedanjem predlogu ni ustrezno obdelano.

B. STRMCNIK

sosed sosedu

PROSIM...

Tiho je potrkalo na vrata uredništva. Z žalostjo v očeh in s ponošenim nahrbtnikom na ramah, je pred njimi stal Franc Robič s Paridola 30, Slivnica.

»Prosim, oprostite...« sta bili edini besedi, ki jih je lahko izustil. Pozneje, po kavi in cigareti, se je odtajal.

Doma jih je deset, on, žena ter osem otrok. Stirje so še šoloobvezni. Najstarejši ima šele sedemnajst let. Mučita ga želodec in srce. Občina mu pomaga s stalno mesečno podporo 230 dinarjev. Hvala, vendar malo je.

»Vem, da občina ne more dati več, zato sem prišel k vam, da bi mi pomagali dobri ljudje.«

Franc Robič ni siromak brez zemlje. Ima jo, toda ta mu daje premalo za toliko ust. Kmetija na hribovitih predelih, kjer je večinoma težko dostopna in neprikladna za izkoriščanje, goša, še daje tisto osnovno hrano, toda, Robičeva morata vsak dan poslati štiri najmlajše v osnovno šolo. V 2., 4., 6. in 7. razred. Koliko to stane vedo vsi očetje in matere.

Leta 59. mu je pogorela hiša. Ni veliko dobil, toda popravi je vse. Hudi veter mu je pred tednom dni zrušil del gospodarskega poslopja v katerem sta bila hlev, klet in spravljena krma.

Tako je Robič zapisal v svoji prošnji za pomoč.

In še povabil nas je, naj sami pridemo in pogledamo, toda tako je, kot je rekel in zapisal. Blizu se petdesetim letom in rad bi poskrbel za otroke, rad bi jim dal več kot jim lahko da, rad bi jim omogočil, da tudi oni ne bodo nekoč v takšnem položaju.

Veliko je revnih na hribovitih predelih. Eni so stari in nemočni, drugod je brez števila ust, ki jih je potrebno nahraniti. In koliko, kako in s čim jim lahko pomagamo?

M. SENICAR

Ob proslavi naše petindvajsetletnice na Dobrni so uredništvu Novega tednika in celjski organizaciji SZDL prišli v goste mnogi ugledni javni delavci. Od leve proti desni so: Milan Božič, Berni Strmcnik, Milan Seničar, Mitja Gorjup, Stane Senčar, Ivan Kramar, Dušan Burnik, Viki Krajnc, Sergej Kraigher, Milan Batistič, Bojan Volk in Janko Vols.

Od leve proti desni: Milenko Strašek, Tone Vrabl, Jože Kuzma, Jože Kos, Drago Medved, Tone Maslo, Zdenka Stopar, Mira Lah, Jože Beškovnik, Marinka Knafelc, Jure Krašovec, Jože Gojtan in Jože Volfand.

INDUSTRIJSKO PODJETJE

PETA - Radeče

objavlja

prosta delovna mesta

1. FINANČNI KNJIGOVODJA
2. OBRATOVODJA ŽAGE
3. KLJUČAVNIČAR
4. VEČ MIZARJEV

POGOJI:

pod 1. ekonomski tehnik, praksa zaželena
pod 2. lesni ali gozdarski tehnik ali VK lesne stroke, praksa zaželena
pod 3. KV ključavničar, praksa zaželjena
pod 4. KV mizar, praksa zaželena

OD po pravilniku podjetja, stanovanje po dogovoru.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

»ŠOLSKA KUHINJA II. OSNOVNE ŠOLE V CELJU V LIKVIDACIJI«

razglašaja:

JAVNO PRODAJO

inventarja in drobnega inventarja.

Prodaja se bo vršila dne 13. 12. 1971 od 10. do 14. ure v kletnih prostorih II. Osnovne šole v Celju.

uredite si vaše denarne zadeve tako, da vam bo banka kar najbolj pri roki.

88 poslovnih enot LJUBLJANSKE BANKE vam nudi hiter, učinkovit in zanesljiv bančni servis!

Ljubljanska banka

pravi naslov za denarne zadeve!

VELIKA NAGRADNA IGRA

sledite

OD 5. NOVEMBRA DALJE V

VELEBLAGOVNICI

IN V

13. PRODAJALNAH TRGOVINE NA MALO

Pri nakupu za vsakih polnih 100 din dobite kupon

NAGRADE:

- barvni TV sprejemnik Gorenje
- pralni stroji
- hladilniki
- štedilniki
- moške in ženske obleke itd.

ZATO

sledite

VEDNO IN POVSOD

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

TEHNO-MERCATOR

CELJE

IZREDNO ŽREBANJE KUPONOV »T« — 29. DECEMBRA 1971 BARVNI TELEVIZOR GORENJE IN VRSTA LEPIH NAGRAD.